

ไมโครเมาส์

MICROMOUSE

โดย

นาย ฐิติกร ลักนาววัฒน์ รหัส 40013404

นาย นิเวศน์ สุภาภา รหัส 40013413

นาย ประพนธ์ เลิศเบญจมงคล รหัส 40013415

ปฏิญานិพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิศวกรรมการวัดคุม

คณะวิศวกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2542

เลขหมึก.....

เลขทะเบียน 36820

วัน, เดือน, ปี 29 ส.ค. 2543

การใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปริญญานิพนธ์ปีการศึกษา 2542

ภาควิชาเทคโนโลยีการวัดคุมทางอุตสาหกรรม

คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เรื่อง ไมโครเมาส์
Micromouse

ผู้จัดทำ

1. นาย จูติกร ลักเนาวัฒน์
2. นาย นิเวศน์ สุภาภา
3. นาย ประพนธ์ เกศเบญจมงคล

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(รศ. ดร. พุศศักดิ์ ชิวสุวิทย์)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไมโครเมาส์

ผู้คิดค้น ถังคนาวัฒน์
นิเวศน์ สุภาภา
ประพันธ์ เกศเบญจมงคล

อาจารย์ที่ปรึกษา

รศ.ดร.พุฒศักดิ์ ชีวสุวิทย์

บทคัดย่อ

โครงการไมโครเมาส์ได้สร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นแนวทางการศึกษาหุ่นยนต์ที่มีความสามารถในการตัดสินใจเองได้ ซึ่งในโครงการนี้ได้ใช้ไมโครคอนโทรลเลอร์ตระกูล 8051 เป็นตัวประมวลผลกลาง (ซีพียู) โดยตัวไมโครเมาส์นี้จะรับข้อมูล และโปรแกรมผ่านทางช่องสื่อสารอนุกรมของเครื่องคอมพิวเตอร์ที่อยู่ในรูปเลขฐานสิบหก การทดสอบไมโครเมาส์ จะทำทดสอบโดยการเปลี่ยนแปลงรูปแบบของเขาวงกตไปมา ไมโครเมาส์จะเคลื่อนที่ค้นหาเส้นทางจากจุดเริ่มต้นไปยังจุดมุ่งหมายที่ต้องการได้ โดยการตัดสินใจด้วยตัวเอง

MicroMouse

Thitikorn Luckanawat
Niwate Supapa
Prapon Lerdbenjamongkol

Advisor

Assoc.Prof. Dr. Fusak Cheevasuvit

Abstract

This project presents a method for implementing a micromouse which can be self making decision. The microcontroller 8051 is used as the CPU of the micromouse. The control program is designed on the personal computer and sent to the micromouse via the serial port. By assigning the destination point, the micromouse can be automatically searching the route.

กิตติกรรมประกาศ

กว่าจะได้โครงสร้างทางกลของไมโครเมาส์ ให้พวกเราสานงานต่อได้นั้น ดูเหมือนเป็นอุปสรรคแรกที่สำคัญของเรา ซึ่งต้องขบใจน้องช่างกลคนหนึ่งที่เป็นธุระให้ จากนั้นได้มาดัดแปลงชิ้นส่วนทางกลต่างๆที่โรงฝึกงานพื้นฐาน ของสถาบันเรา ต้องขอบคุณ คุณลุงผู้ดูแลโรงฝึกที่ได้หยิบยื่นเครื่องมือให้ใช้ ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่พัสดุ (Store Keeper) ที่ให้ความช่วยเหลือด้านการยืมสนามเขา วงกต เพื่อนๆที่ได้ช่วยในเรื่องจิปาณะนานา ส่วนโปรแกรมรับข้อมูลจากคอมพิวเตอร์ที่อยู่ใน 89C52 เขียนโดยเครื่องเขียนไมโครคอนโทรลเลอร์ Atmel ของ อาจารย์ ทรงชัย วีระทวีมาศ

ขอบพระคุณสำหรับความสะดวกในทุกเรื่องที่ รศ. ดร. พุศศักดิ์ ชิวสุวิทย์ อาจารย์ที่ปรึกษาของเราได้อำนวยให้

และบุคคลที่เราไม่เคยลืมตลอดเวลา พระคุณพ่อ และแม่ที่ส่งเสริมให้เราได้ร่ำเรียน...

คณะผู้จัดทำ

our_mouse@usa.net

สารบัญ

หัวข้อ	หน้า
บทคัดย่อ ภาษาไทย	I
บทคัดย่อ ภาษาอังกฤษ	II
กิตติกรรมประกาศ	III
สารบัญ	IV
สารบัญรูปภาพ	VII
สารบัญตาราง	IX
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 บทนำ	1
1.2 วัตถุประสงค์	1
บทที่ 2 ทฤษฎี และหลักการ	
2.1 ลักษณะโดยรวมของไมโครมาต	2
2.1.1 มาตรฐานของเขาวงกต	2
2.1.2 มาตรฐานของไมโครมาต	3
2.2 โครงสร้างสถาปัตยกรรม MCS-51	4
2.2.1 การจัดการทางสถาปัตยกรรม	7
2.2.2 การเข้าถึงหน่วยความจำภายนอก	7
2.2.3 สัญญาณ PSEN	9
2.2.4 สัญญาณ ALE	9
2.2.5 ตัวจับเวลา/ตัวนับ (Timer/Counter)	10
2.2.5.1 ตัวจับเวลา/ตัวนับ0 และตัวจับเวลา/ตัวนับ1	10
2.2.5.2 ตัวจับเวลา/ตัวนับ 2	13
2.2.6 รีเซ็ต (RESET)	16
2.2.7 Power-on reset	18
2.2.8 การจัดการหน่วยความจำ	19

สารบัญ (ต่อ)

หัวข้อ	หน้า
2.3 8255	20
2.3.1 ลักษณะพื้นฐานของ 8255	20
2.3.2 การจำแนกกลุ่มของพอร์ต 8255	21
2.3.3 รูปแบบคำสั่งเพื่อกำหนดการทำงานของ 8255	22
2.3.4 การเชื่อมต่อ 8255 กับ 8051	23
2.3.5 การเชื่อมต่อ MCS-51 กับหน่วยความจำ	26
2.3.6 การต่อ MCS-51 เข้ากับ EPROM และ RAM	29
2.4 สเต็ปป์มอเตอร์	29
2.4.1 ชนิดวาริโอเบิ้ลรีลักแตนซ์ (Variable reluctance : VR)	29
2.4.2 ชนิดเพอร์มาเนนต์แมกเนต (Permanent magnet : PM)	30
2.4.3 ชนิดไฮบริด (Hybrid)	30
2.4.4 การพันขดลวด หรือคอยล์บนสเต็ปป์	30
2.4.4.1 สเต็ปป์มอเตอร์แบบไบโพลาร์ (Bipolar)	30
2.4.4.2 สเต็ปป์มอเตอร์แบบยูนิโพลาร์ (Unipolar)	31
2.4.5 การกระตุ้น และการควบคุมการหมุนของสเต็ปป์มอเตอร์	31
2.4.6 ซัพเพรสเซอร์	33
บทที่ 3 การออกแบบ	
3.1 ภาคเซ็นเซอร์	36
3.2 ไมโครคอนโทรลเลอร์	37
3.3 ภาคชุดขับ และสเต็ปป์มอเตอร์	37
3.4 ด้าน Mechanic	37
3.5 ด้านโปรแกรม	37
3.5.1 ส่วนของโปรแกรมรับ HEX ไฟล์	37
3.5.2 ส่วนของโปรแกรมการปรับลื้อ	38
3.5.3 ส่วนโปรแกรมเพื่อจดจำเส้นทาง	41

สารบัญ (ต่อ)

หัวเรื่อง	หน้า
บทที่ 4 การทดลอง	
4.1 ภาคเซ็นเซอร์	54
4.2 ด้านโปรแกรม	54
4.2.1 การทดลองโปรแกรมรับ HEX ไฟล์	54
4.2.2 การทดลองโปรแกรมการปรับสปีด	55
4.2.3 การทดลองโปรแกรมโดยรวมของไมโครเมตส์	55
บทที่ 5 วิจัย และสรุป	
5.1 ปัญหา และอุปสรรคที่พบ	59
5.2 แนวทางในการพัฒนา	59
บรรณานุกรม	60
ภาคผนวก	61

สารบัญญภาพ

หัวเรื่อง	หน้า
รูปที่ 2.1 แสดงไมโครเมาส์ขณะเดินในเขาวงกต	2
รูปที่ 2.2 แสดงลักษณะรูปแบบของไมโครเมาส์	3
รูปที่ 2.3 การจัดขาลักษณะภายนอกของ MCS-51	5
รูปที่ 2.4 แสดงโครงสร้างสถาปัตยกรรมภายในของ MCS-51	8
รูปที่ 2.5 แสดงจังหวะการเข้าถึงหน่วยความจำภายนอก	10
รูปที่ 2.6 แสดงการทำงานในโหมด 1 ของตัวจับเวลา และตัวนับ 1	11
รูปที่ 2.7 แสดงการทำงานในโหมด 2 ของตัวจับเวลา และตัวนับ 1	12
รูปที่ 2.8 แสดงการทำงานในโหมด 3 ของตัวจับเวลา และตัวนับ 1	13
รูปที่ 2.9 แสดงการทำงานในโหมดของตัวจับเวลา/ตัวนับ 2	14
รูปที่ 2.10 แสดงการทำงานในโหมดแบบบรรจุอัตโนมัติของตัวจับเวลา/ตัวนับ 2	15
รูปที่ 2.11 แสดงแผนภูมิการรีเซ็ต	16
รูปที่ 2.12 แสดงวงจรการจัดการรีเซ็ตของ HMOS	17
รูปที่ 2.13 วงจรการจัดการรีเซ็ตของ CHMOS	17
รูปที่ 2.14 วงจรPower-on reset	18
รูปที่ 2.15 แสดงการส่งค่าของข้อมูลควบคุมการทำงานภายใน 8255	23
รูปที่ 2.16 แสดงการทำงานของ 8255 ใน MODE 0	25
รูปที่ 2.17 แสดงการทำงานของ 8255 ใน MODE 0 (ต่อ)	26
รูปที่ 2.18 แสดงการใช้ไดโอดชัฟเฟรสเซอร์	33
รูปที่ 2.19 แสดงการใช้ไดโอด และรีซิสเตอร์ชัฟเฟรสเซอร์	34
รูปที่ 2.20 แสดงการใช้ซีเนอร์ไดโอดชัฟเฟรสเซอร์	34
รูปที่ 2.21 แสดงการใช้คอนเดนเซอร์ชัฟเฟรสเซอร์	35
รูปที่ 3.1 แสดงการวางตำแหน่งของเซ็นเซอร์	36
รูปที่ 3.2 แสดงเมื่อไมโครเมาส์อยู่ในตำแหน่งวิ่งตรง	39
รูปที่ 3.3 แสดงเมื่อไมโครเมาส์อยู่ในตำแหน่งเอียงไปทางขวา	39
รูปที่ 3.4 แสดงเมื่อไมโครเมาส์อยู่ในตำแหน่งเอียงไปทางซ้าย	39

สารบัญภาพ (ต่อ)

หัวเรื่อง	หน้า
รูปที่ 3.5 แสดงการป้อนสัญญาณ Clock ให้ล้อขวามุมเร็วกว่าล้อซ้าย	40
รูปที่ 3.6 แสดงการตรวจพบกำแพงด้านหน้า และเดินตรงต่อเพื่อหาจุดหมุน	42
รูปที่ 3.7 แสดงการตรวจจับกำแพงด้านข้างเกิดการผิดพลาด	42
รูปที่ 3.8 แสดงช่วงการตรวจจับกำแพงด้านข้าง	43
รูปที่ 3.9 แสดงไมโครเมาส์เกิดการเข้าใจผิดว่ามีกำแพงด้านข้างจึงหมุนตัว 180°	43
รูปที่ 3.10 แสดงไมโครเมาส์เมื่อเดินไม่ครบบล็อก	44
รูปที่ 3.11 แสดงไมโครเมาส์เมื่อเดินเกิน 1 บล็อก	44
รูปที่ 3.12 แสดง Flow Chart การทำงาน MAIN หลัก 1	45
รูปที่ 3.13 แสดง Flow Chart การทำงาน MAIN หลัก 2	46
รูปที่ 3.14 แสดง Flow Chart การตรวจสอบตำแหน่งกำแพงด้านข้าง	46
รูปที่ 3.15 แสดง Flow Chart การทำงาน Block Pattern	47
รูปที่ 3.16 แสดง Flow Chart การทำงาน Block Pattern (ต่อ)	48
รูปที่ 3.17 แสดง Flow Chart การทำงาน T2 INT	49
รูปที่ 3.18 แสดง Flow Chart การเดินตรง	50
รูปที่ 3.19 แสดง Flow Chart การตั้งค่าพิกัดของไมโครเมาส์	51
รูปที่ 4.1 แสดงไมโครเมาส์วิ่งในเขาวงกตแบบที่ 1	56
รูปที่ 4.2 แสดงไมโครเมาส์วิ่งในเขาวงกตแบบที่ 2	57

สารบัญตาราง

หัวข้อ	หน้า
ตารางที่ 2.1 แสดงค่าต่างๆในเรจิสเตอร์หลังการรีเซ็ต	19
ตารางที่ 2.2 แสดงการกำหนดรูปแบบการทำงานของพอร์ต	21
ตารางที่ 2.3 แสดงความหมายของเส้นสัญญาณต่างๆ	22
ตารางที่ 2.4 แสดงการระบุเรจิสเตอร์ หรือพอร์ตภายใน 8255	23
ตารางที่ 2.5 แสดงการอ่าน หรือเขียนข้อมูลทางขาสัญญาณ D0-D7 ให้กับเรจิสเตอร์	24
ตารางที่ 2.6 แสดงรูปแบบการกำหนดคิวิต	25
ตารางที่ 2.7 แสดงลำดับการกระตุ้นเพื่อให้สเต็ปปีงมอเตอร์ทำงานด้วย การกระตุ้นแบบเวฟ	31
ตารางที่ 2.8 แสดงลำดับการกระตุ้นเพื่อให้สเต็ปปีงมอเตอร์ทำงานด้วย การกระตุ้นแบบ 2 เฟส	32
ตารางที่ 2.9 แสดงลำดับการกระตุ้นเพื่อให้สเต็ปปีงมอเตอร์ทำงานด้วย การกระตุ้น แบบครึ่งสเต็ป	33

บทที่ 1

บทนำ

1.1 บทนำ

เนื่องจากปัจจุบันนี้ ได้มีการนำหุ่นยนต์ในลักษณะต่างๆมาช่วยในการเพิ่มผลผลิตในงานอุตสาหกรรม ซึ่งการออกแบบ และการทำงานของหุ่นยนต์จะมีความซับซ้อนมาก ซึ่งจำเป็นต้องมีหน่วยที่ควบคุมในส่วนนี้ ส่วนมากแล้วจะใช้ไมโครโปรเซสเซอร์มาทำหน้าที่ตรงส่วนนี้ โดยไมโครโปรเซสเซอร์ จะทำหน้าที่ประมวลผลเพื่อไปควบคุมหุ่นยนต์ให้ทำงานในลักษณะต่างๆ ในกระบวนการผลิต

จากข้างต้นจึงได้เกิดแนวคิดที่จะออกแบบจำลองการทำงานของหุ่นยนต์เบื้องต้นซึ่งก็คือ ไมโครเมตส์ โดยไมโครเมตส์จะเป็นรูปแบบการจำลองการทำงานคล้ายหุ่นยนต์ที่มีลักษณะ เป็นรถจำลองเคลื่อนที่อัตโนมัติภายในเส้นทางที่มีลักษณะเป็นเขาวงกต และสามารถที่จะหาทางออก หรือ จุดที่กำหนดให้เป็นจุดสิ้นสุดได้เอง

จากโครงการนี้ จะช่วยให้ผู้ที่สนใจทางด้านหุ่นยนต์อาจเกิดแนวคิด และแนวทางที่จะพัฒนา และสร้างสรรค์งานที่จำเป็นต้องมีการใช้ไมโครคอนโทรลเลอร์ มาควบคุมด้านงานกล และพัฒนาเป็นหุ่นยนต์ที่มีความซับซ้อนต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์

1. เพื่อเป็นแนวคิดเบื้องต้นในการที่จะพัฒนา หรือนำไปควบคุมหุ่นยนต์ขนาดเล็กต่อไป
2. เพื่อศึกษา และนำไมโครคอนโทรลเลอร์ ตระกูล MCS-51 มาประยุกต์ใช้งานในการควบคุม
3. เพื่อศึกษาการทำงานของ สเต็ปป์มอเตอร์ และนำมาประยุกต์ใช้งานได้
4. เพื่อศึกษา การทำงานของ เซ็นเซอร์ และนำมาประยุกต์ใช้งานได้
5. เพื่อศึกษา และเขียนโปรแกรมให้สามารถทำงานได้ตามต้องการ

บทที่ 2

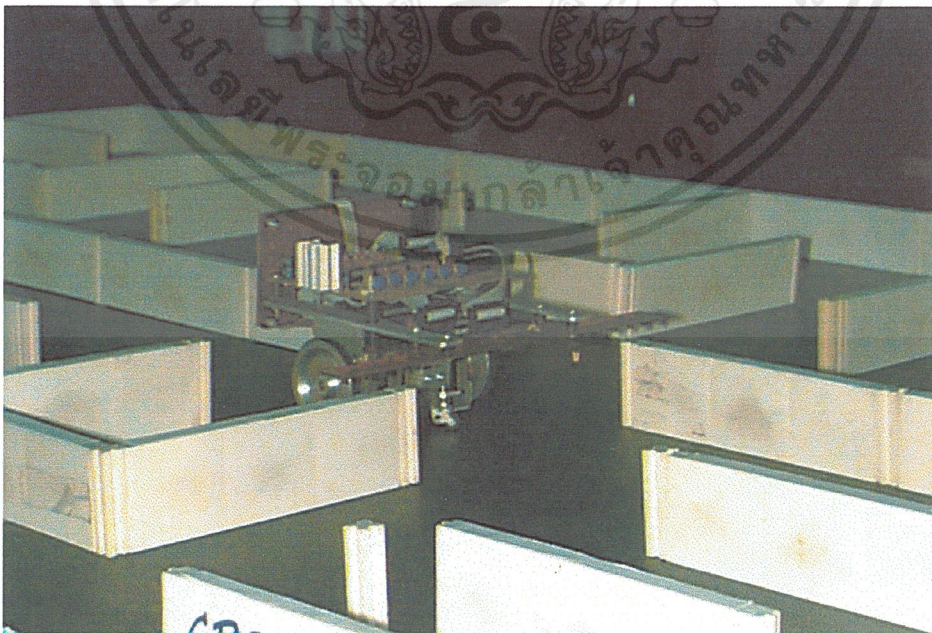
ทฤษฎี และหลักการ

2.1 ลักษณะโดยรวมของไมโครเมตส์

ไมโครเมตส์ คือ หุ่นยนต์ (ROBOT) ที่มีลักษณะเป็นรถขนาดเล็กที่เคลื่อนที่เองได้ โดยสามารถจะเรียนรู้หาจุดปลายทางของเขาวงกตที่ไม่ทราบรูปแบบล่วงหน้าได้ ซึ่งการที่จะทำเช่นนี้ได้นั้น ไมโครเมตส์จะต้องมีความคิดในการตัดสินใจ วิธีการตรวจจับกำแพงที่ไวใจได้ การควบคุมสปีดปีงมอเตอร์ที่มีประสิทธิภาพ และชิ้นส่วนทางด้านกลที่เกี่ยวข้อง ดังนั้นผู้สร้างจะต้องมีความรู้ และทักษะด้านโปรแกรม ไมโครคอนโทรลเลอร์ การออกแบบวงจรรีเลย์ทรอนิกส์ และด้านกล จะเห็นได้ว่าการได้ทำไมโครเมตส์ขึ้นมาสักตัว เปรียบเสมือนเป็นการสร้างสื่อที่เป็นประโยชน์ต่อการฝึก และการสอนให้กับนักศึกษา และผู้สนใจทางด้านวิศวกรรม และเทคโนโลยี

2.1.1 มาตรฐานของเขาวงกต

เขาวงกตจะประกอบไปด้วยเส้นทางที่สลับซับซ้อนขนาด 16×16 บล็อก แต่ละบล็อกมีขนาด 18×18 เซนติเมตร กำแพงที่นำมาประกอบเป็นเขาวงกต จะต้องมียาวแต่ละชิ้นมีความสูง 5 เซนติเมตร หนา 1.2 เซนติเมตร ความกว้างของช่องทางเดิน 16.8 เซนติเมตร รอบนอกของเขาวงกตจะต้องมีกำแพงปิดล้อม ส่วนพื้นควรทำด้วยไม้ที่ได้ทำสีดำชนิดไม่ขึ้นเงา และทำให้ลื่น

รูปที่ 2.1 แสดงไมโครเมตส์ขณะเดินในเขาวงกต

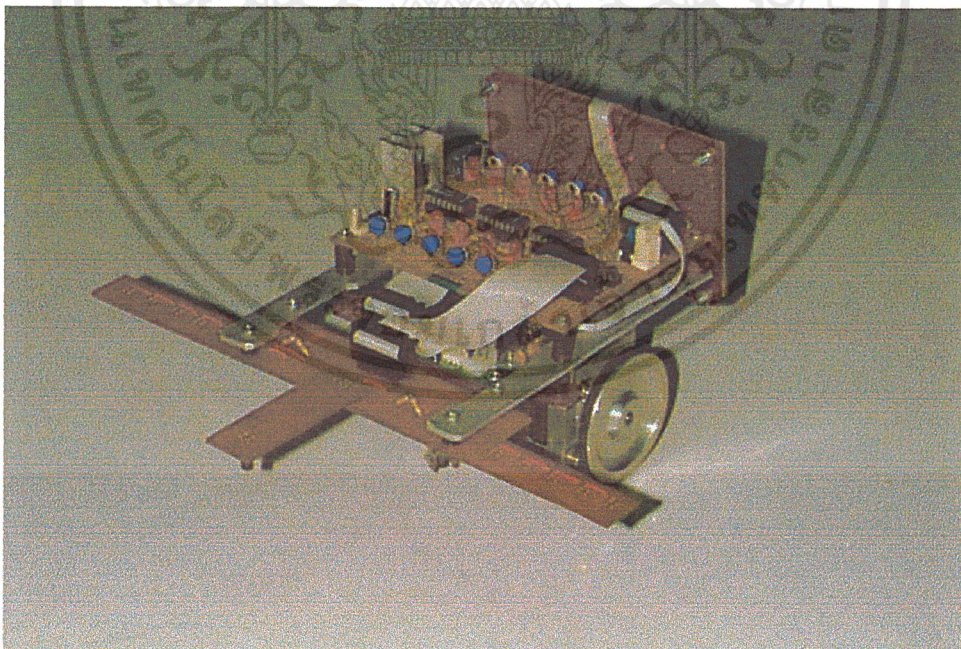
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จุดเริ่มต้นของการเคลื่อนที่ควรจะเป็นมุมใดมุมหนึ่งของเขาวงกต บล็อกที่เป็นจุดเริ่มต้นมีกำแพงล้อมไว้ทั้งสามด้าน ด้านที่ว่างคือ ทิศเหนือ ส่วนด้านข้างทั้งสองคือ ทิศตะวันตก และทิศใต้ช่วงกลางของเขาวงกตไม่ควรมีการกั้นกำแพง เพื่อจะได้มีทางเลือกที่หลากหลาย ส่วนปลายทางของการเคลื่อนที่ควรเป็นบล็อกที่อยู่ตรงกลางของเขาวงกต

เสาช่วยประกอบกำแพง มีขนาด $1.2 \times 1.2 \times$ ความสูง 5 เซนติเมตร การที่จะตั้งเสาได้ควรจะมีกำแพงประกอบด้วยอย่างน้อยหนึ่งด้าน ยกเว้นบล็อกปลายทาง

2.1.2 มาตรฐานไมโครเมสต์

ตัวไมโครเมสต์ จะต้องมีความยาวไม่เกิน 25 x 25 เซนติเมตร ส่วนความสูงนั้นไม่จำกัด ไมโครเมสต์ต้องทำทุกอย่างด้วยตัวเอง จะต้องไม่มีการช่วยเหลือจากภายนอก โครงสร้างของไมโครเมสต์ต้องไม่ออกแบบให้มีชิ้นส่วนที่จะทำลายเขาวงกต และจะต้องไม่มีส่วนใดส่วนหนึ่งของไมโครเมสต์วางลงบนตัวเขาวงกตขณะที่กำลังเคลื่อนที่ สำหรับการหาบล็อกปลายทางของไมโครเมสต์จะต้องไม่ใช่เกิดจากการเคลื่อนที่ ที่เป็นลักษณะการเดินข้ามกำแพง

รูปที่ 2.2 แสดงลักษณะรูปแบบของไมโครเมสต์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 โครงสร้างสถาปัตยกรรม MCS-51

ตระกูล MCS-51 ได้ออกแบบมาเพื่อใช้ในอุตสาหกรรมมาตรฐานขนาด 8 บิต ไมโครคอนโทรลเลอร์ และมีความสามารถในการควบคุม ประยุกต์ใช้งานในเรื่อง Sequential Real Time Control, Close Loop Control และ Data Control

คุณสมบัติของ ไมโครคอนโทรลเลอร์ ตระกูล MCS-51

1. ใช้ HMOS และ CHMOS เทคโนโลยีในการสร้าง และทำงานด้วยแหล่งจ่ายไฟขนาด 5 โวลต์ เพียงแหล่งเดียว

2. CPU มีขนาด 8 บิต

3. มีวงจรรอสซิคเลเตอร์ และวงจรมหาพีคาบนาฬิกา

4. ชุดแบงก์ (BANK) เรจิสเตอร์มี 4 ชุด แต่ละชุดมี 8 ตัว

5. มีตัวจับเวลา/ตัวนับ ขนาด 16 บิต 2 ชุด

6. มีพอร์ต ไอ โอแบบขนานสองทิศทางจำนวน 4 พอร์ต พอร์ตละ 8 บิต

7. พอร์ตแบบอนุกรมสามารถโปรแกรมการรับส่งแบบ Full Duplex ที่ความเร็วสูง

8. หนึ่งวัฏจักรคำสั่งจะกินเวลา 1 ไมโครวินาที ด้วยการ ใช้คริสตัล 12 เมกกะเฮิร์ตซ์

9. แอคเคสข้อมูลภายนอกได้ 64 กิโลไบต์

10. แอคเคสโปรแกรมภายนอกได้ 64 กิโลไบต์

11. สามารถกำหนดเลขที่อยู่ข้อมูลขนาดไบต์ หรือ บิต ได้โดยตรง

12. มีซอฟต์แวร์บิตแฟลคสำหรับผู้ใช้ที่กำหนดเองได้ 128 บิต

13. โครงสร้างอินเตอร์รัพต์จะติดตั้งได้ถึง 5 แหล่ง

14. ตัวโปรแกรมเมอร์สามารถใช้งานแบบบูลีน (Boolean) ได้สำหรับกระบวนการ

งานควบคุม

15. มีคำสั่งคูณ และหารทางฮาร์ดแวร์ที่ทำงานได้ภายใน 4 ไมโครวินาที

16. ตัวเลขทางคณิตศาสตร์ ใช้ได้ทั้งระบบไบนารี และเดซิมีล

ตระกูล MCS-51 จะมีทั้งแบบมี ROM ภายในตัว หรือไม่มี ROM หรือมี EPROM บนชิปเดียวกัน และจะมีตำแหน่งขาที่เหมือนกัน

P1.0	1	40	VCC
P1.1	2	39	PC.0 (AD0)
P1.2	3	38	PC.1 (AD1)
P1.3	4	37	PC.2 (AD2)
P1.4	5	36	PC.3 (AD3)
P1.5	6	35	PC.4 (AD4)
P1.6	7	34	PC.5 (AD5)
P1.7	8	33	PC.6 (AD6)
RS1	9	32	PC.7 (AD7)
(HXD) P3.0	10	31	EA/VPP
(IXD) P3.1	11	30	ALE/PROG
(IK1D) P3.2	12	29	PSEN
(IKT1) P3.3	13	28	P2.7 (A15)
(T0) P3.4	14	27	P2.6 (A14)
(T1) P3.5	15	26	P2.5 (A13)
(WH) P3.6	16	25	P2.4 (A12)
(HD) P3.7	17	24	P2.3 (A11)
XIA12	18	23	P2.2 (A10)
XIA11	19	22	P2.1 (A9)
GND	20	21	P2.0 (A8)

รูปที่ 2.3 การจัดขั้วลักษณะภายนอกของ MCS-51

การแบ่งกลุ่มขาตามสถาปัตยกรรมของ MCS-51 สามารถแบ่งได้ 4 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มขารับแหล่งจ่ายไฟฟ้า และระบบสัญญาณนาฬิกา
2. กลุ่มขาแอดเดรส และข้อมูล
3. กลุ่มขาควควบคุม
4. กลุ่มขาพอร์ตแบบขนาน และอนุกรม

รายละเอียดหน้าที่ของขาแต่ละขา

Vss เป็นขาลำหรับต่อลงดิน

Vcc เป็นขาที่ต่อไฟกระแสดตรง

Port 0 เป็นพอร์ตไอ โอขนาด 8 บิตแบบ Open Drain Bidirectional สามารถรับ

โหลด TTL ได้ 8 ตัว การเขียนค่า "1" ไปที่พอร์ตนี้ จะเป็นการปล่อยลอย (Float) ขาของพอร์ตนี้ ทำให้ทำงานเป็นอินพุต มีสถานะอิมพีแดนซ์สูงในการให้พอร์ตนี้ทำงานแบบไอ โอ ถ้าทำงานเป็นแบบมัลติเพลกซ์ด้วยสัญญาณแอดเดรสไบต์ต่ำกับบัสข้อมูล สำหรับใช้งานหน่วยความจำภายนอก และยังใช้งานเป็นตัวส่งข้อมูลออกทางพอร์ตนี้เมื่อใช้ตรวจสอบโปรแกรม ROM ภายใน และการโปรแกรมตัว EPROM ภายในแต่ต้องต่อความต้านทานพูลอัพจากภายนอก 10 กิโลโอห์ม

Port 1 เป็นพอร์ตไอโอ 8 บิตแบบ Open Drain Bidirectional พร้อมด้วยการพูลอ์พจากภายใน ถ้าเป็นพอร์ตเอาต์พุตสามารถรับโหลด TTL ได้ 4 ตัว เมื่อถูกเขียนค่า “1” จะมีสถานะสูงด้วยการพูลอ์พจากภายใน จะเป็นการ Initial ใช้งานพอร์ตนี้เป็นอินพุต ขณะที่อินพุตการให้สัญญาณลงต่ำจะเป็นการจ่ายกระแสออก

Port 2 เป็นพอร์ตไอโอ 8 บิตแบบ Open Drain Bidirectional ด้วยการพูลอ์พจากภายใน ทำหน้าที่เป็นบัฟเฟอร์เอาต์พุตสามารถจ่ายโหลด TTL ได้ 4 ตัว และใช้งานเป็นตัวส่งแอดเดรสไบต์สูง การใช้งานแบบนี้จะมีการพูลอ์พจากภายในช่วยให้การส่งค่า “1” ได้ระดับที่แน่นอน

Port 3 เป็นพอร์ตไอโอ 8 บิตแบบพูลอ์พจากภายในสามารถรับโหลด TTL ตระกูล LS ได้ 4 ตัว และมีการทำงานตามฟังก์ชันพิเศษ คือ

- P3.0 RxD พอร์ตอนุกรมอินพุต
- P3.1 TxD พอร์ตอนุกรมเอาต์พุต
- P3.2 INT0\ อินเทอร์รัพต์ภายนอกตัวที่1
- P3.3 INT1\ อินเทอร์รัพต์ภายนอกตัวที่2
- P3.4 T0 สัญญาณกระตุ้นที่ตัวจับเวลา/ตัวนับ0
- P3.5 T1 สัญญาณกระตุ้นที่ตัวจับเวลา/ตัวนับ1
- P3.6 WR\ สัญญาณควบคุมการเขียน
- P3.7 RD\ สัญญาณควบคุมการอ่าน

RST เป็นขารี่เซ็ท ต้องคงสถานะค่าสูงเป็นเวลายาวอย่างน้อยประมาณ 2 วัฏจักรระหว่างที่ออสซิลเลเตอร์ทำงานขณะที่ต้องการรีเซ็ท โดยต่อความต้านทานพูลคาว์นจากขา RST ลงดิน และเพื่อให้ตัวชิปรีเซ็ทได้โดยอัตโนมัติ ขณะเปิดไฟจะใช้คาปาซิเตอร์ต่อคร่อมระหว่างขา RST กับขา Vcc

ALE ,PROG\ เป็นขาแอดเดรสแลทซ์อื่นาเบิ้ลด้วยการส่งพัลส์ออกไปสำหรับแลทซ์ค่าแอดเดรสไบต์ต่ำจากพอร์ต 0 ในระหว่างการเข้าถึงข้อมูลจากหน่วยความจำภายใน ALE จะส่งสัญญาณนาฬิกาออกมาในอัตราความเร็ววงที่ 1/8 ของความถี่ออสซิลเลเตอร์ตลอดเวลา จึงสามารถใช้สัญญาณจากขานี้เป็นตัวจับเวลาภายนอกหรือเป็นความถี่สัญญาณนาฬิกา และยังใช้เป็นสัญญาณพัลส์เข้าสำหรับการควบคุมการโปรแกรม EPROM ภายในชิป

PSEN\ Program Storage Enable เป็นสโตรปอ่านข้อมูลจากโปรแกรมหน่วยความจำภายนอก เมื่อชิปทำงานด้วยโปรแกรมภายนอกขา PSEN จะสร้างสโตรปต่ำสองครั้ง ภายในแต่ละวัฏจักรเมซซึนสัญญาณจะมีสถานะสูง หรือพัลส์ต่ำทั้งสองจะถูกจะหายไป เมื่อทำงานในช่วงการอ่าน

หรือเขียนข้อมูลจากหน่วยความจำข้อมูลภายนอก และ PSEN จะไม่มีพัลส์ส่งออกถ้าชิปทำงานด้วยโปรแกรมหน่วยความจำภายใน

EA\,Vpp	ถ้ามีสถานะสูงตัว CPU จะทำงานตามโปรแกรมที่อยู่ในหน่วยความจำภายใน ถ้า EA มีสถานะต่ำจะเป็นการควบคุมให้ CPU ทำงานตามโปรแกรมหน่วยความจำภายนอก
XTAL1	ใช้เป็นตัวอินพุตเข้าสู่ตัวออสซิลเลเตอร์ขยายแบบ Invert
XTAL2	ใช้เป็นตัวเอาต์พุตจากตัวออสซิลเลเตอร์ขยายแบบ Invert

2.2.1 การจัดการทางสถาปัตยกรรม

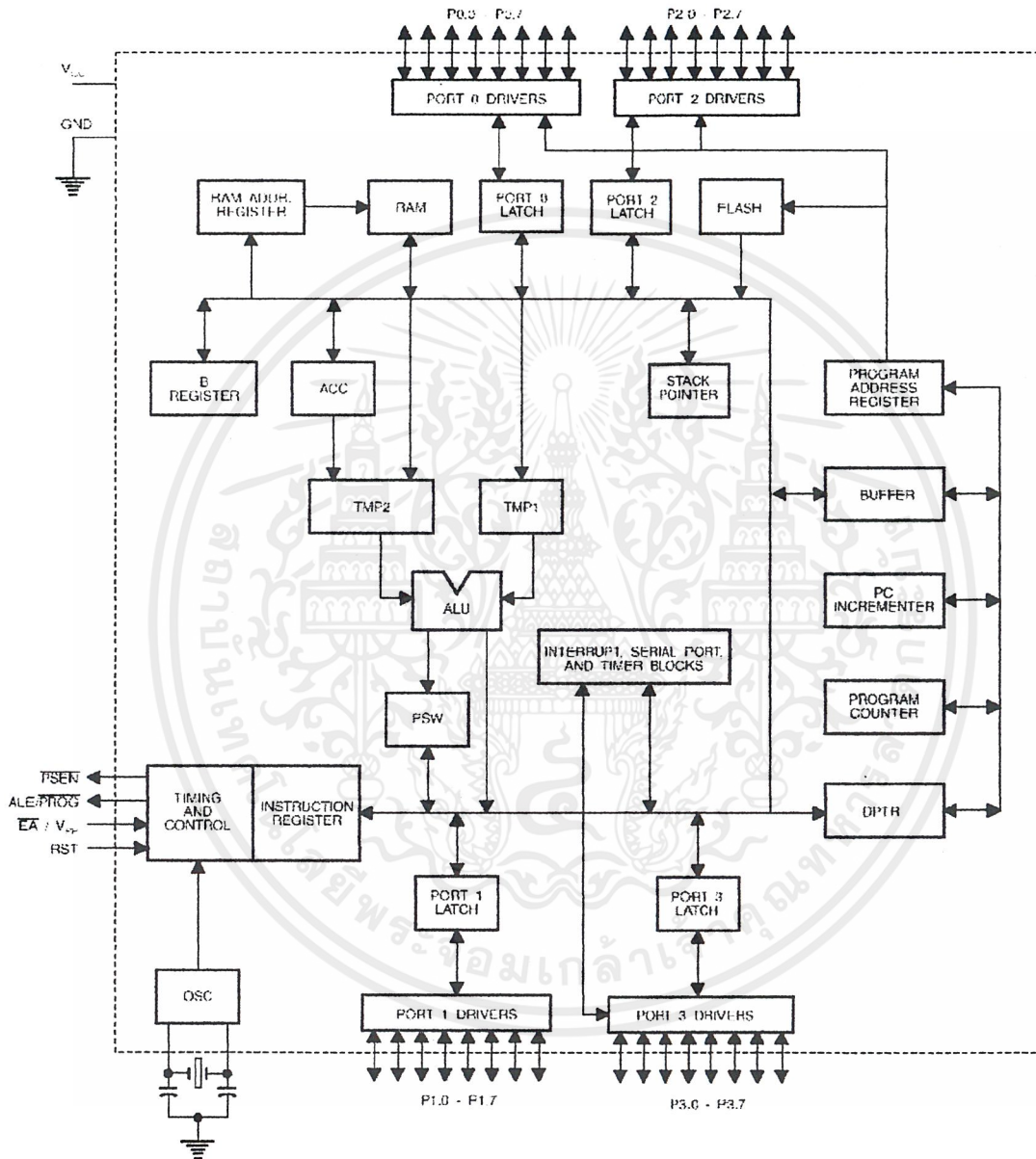
รูปที่ 2.2 เป็นบล็อกไดอะแกรมแบ่งตามลักษณะงานทางสถาปัตยกรรมภายในของ MCS-51 โดยซึ่งเกิดชิปแต่ละตัวจะประกอบไปด้วยหน่วยศูนย์กลางประมวลผลหน่วยความจำสองชนิด คือแบบ ROM กับ RAM หรือ EPROM พอร์ตเอาต์พุต อินพุต โหมดเรจิสเตอร์สถานะ และข้อมูล ส่วนวงจรตรรกในการ RANDOM ที่จำเป็นสำหรับตัวแปรของฟังก์ชันการต่อพ่วงต่างๆ จะติดต่อกันด้วยบัสข้อมูลขนาด 8 บิต และมีบัฟเฟอร์สำหรับการติดต่อกับข้อมูลกับภายนอกผ่านพอร์ตไอโอเมื่อต้องการขยายหน่วยความจำ หรือพอร์ตไอโอ

2.2.2 การเข้าถึงหน่วยความจำภายนอก

ลักษณะการเข้าถึงหน่วยความจำภายนอกมี 2 แบบ คือการเข้าถึงของหน่วยความจำโปรแกรมภายนอก กับของหน่วยความจำข้อมูลภายนอก การเข้าถึงของหน่วยความจำโปรแกรมภายนอกจะใช้ขาสัญญาณ PSEN (Program Store Enable) แยกที่พินต่ำเป็นสวิตช์ควบคุมการอ่าน และการเข้าถึงของหน่วยความจำข้อมูลภายนอกจะใช้ขา RD หรือ WR แยกที่พินต่ำเป็นสัญญาณสวิตช์ควบคุมหน่วยความจำ

การแฟลชโปรแกรมภายนอกจะใช้ขาแอดเดรส 16 บิตเสมอส่วนการเข้าถึงของหน่วยความจำข้อมูลสามารถกำหนดเลขที่อยู่ได้ทั้ง 16 บิตแอดเดรส

เมื่อใช้ 16 บิตแอดเดรสไบต์สูงของค่าแอดเดรสจะส่งออกที่พอร์ต 2 และจะคงสถานะค่านั้นตลอดในช่วงวัฏจักรการอ่าน และการเขียน ระหว่างช่วงเวลานี้ตัวเลขของพอร์ต 2 ใน SFR จะไม่ต้องประกอบด้วยค่า "1" และค่าข้อมูลใน SFR จะไม่มีการเซตถ้าช่วงวัฏจักรการใช้หน่วยความจำภายนอกไม่มีการเข้าถึงหน่วยข้อมูลในวัฏจักรต่อมาค่าใน SFR ของพอร์ต 2 จะปรากฏค่าเดิมกลับมาใหม่ในวัฏจักรตัวต่อมาถ้าใช้เป็น 8 บิตแอดเดรสค่าใน SFR ของพอร์ตจะยังคงค่าเดิมที่ขาพอร์ต 2 ตลอดช่วงวัฏจักรการใช้ความจำภายนอก

รูปที่ 2.4 แสดง โครงสร้างสถาปัตยกรรมภายในของ MCS-51

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กรณีใช้แอดเดรสไบต์ต่ำเป็นช่วงเวลามัลติเพล็กซ์ กับข้อมูลของพอร์ต 0 ขาสัญญาณแอดเดรส ข้อมูล จะจับ FET ทั้ง 2 ตัวในพอร์ต 0 เป็นบัฟเฟอร์ส่งข้อมูลออก ดังนั้นการใช้งานพอร์ต 0 จะไม่มีการรับกระแสเข้าจึงไม่จำเป็นต้องมีการพูลอัพจากภายนอก

สัญญาณ ALE (Address Latch Enable) ก็จะใช้เป็นขาควบคุมรับไบต์แอดเดรสเก็บไว้ภายนอก ซึ่งค่าแอดเดรสจะคงที่ในช่วงขอบขาของ ALE ดังนั้นในวัฏจักรการเขียนข้อมูลจะถูกเขียนออกไปที่พอร์ต 0 ก่อนที่ WR จะแอกทีฟต่ำส่วนวัฏจักรการอ่านข้อมูลจะรับเข้ามาที่พอร์ต 0 ก่อนสโตปการอ่านจะปรากฏเล็กน้อย และระหว่างการเข้าถึงของหน่วยความจำภายนอก ตัวซีพียูจะส่งค่า 0FFH มาเก็บไว้ที่พอร์ต 0 ของ SFR

การใช้หน่วยความจำโปรแกรมภายนอก จะขึ้นอยู่กับ

1. เมื่อ EA\ แอกทีฟ
2. เมื่อตัวนับ โปรแกรม PC ประกอบด้วยตัวเลขที่มีค่ามากกว่า 0FFFFH

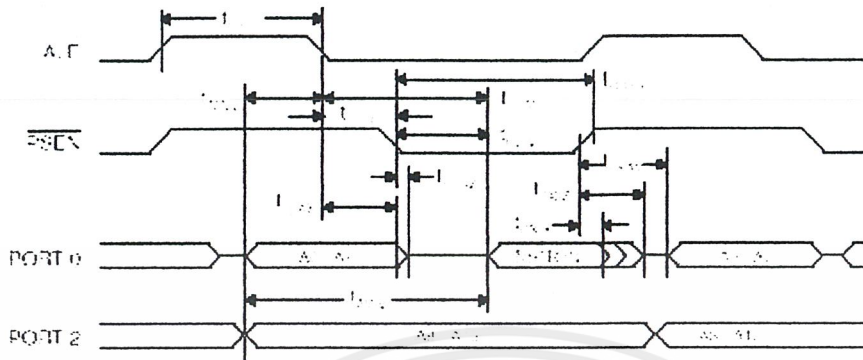
2.2.3 สัญญาณ PSEN

ใช้เป็นตัวควบคุมแพทช์การอ่าน โปรแกรมจากภายนอก PSEN\ จะไม่แอกทีฟถ้ามีการแพทช์โปรแกรมจากภายในเมื่อซีพียูเข้าถึงการใช้โปรแกรมภายนอก PSEN\ จะแอกทีฟ 2 ครั้งในแต่ละช่วงวัฏจักรการแพทช์ ยกเว้นคำสั่ง MOVX ช่วงเวลาของการ PSEN\ เกิดแอกทีฟจะไม่เหมือนกับช่วง RD\ แอกทีฟ ช่วงวัฏจักรการอ่านที่สมบูรณ์จะรวมเอาช่วงที่ ALE แอกทีฟ และแอกทีฟเข้าสู่ที่สองกับสัญญาณการควบคุม RD\ ที่เกิดพัลส์ต่ำ ประกอบเข้าด้วยกัน จะใช้เวลา 12 สถานะคาบเวลา ส่วนช่วงเวลาของ PSEN\ ที่สมบูรณ์จะรวมเอาช่วงที่ ALE แอกทีฟ และแอกทีฟเข้าสู่ที่สองกับสัญญาณควบคุม PSEN\ เข้าด้วยกันจะใช้เวลา 6 สถานะคาบเวลา

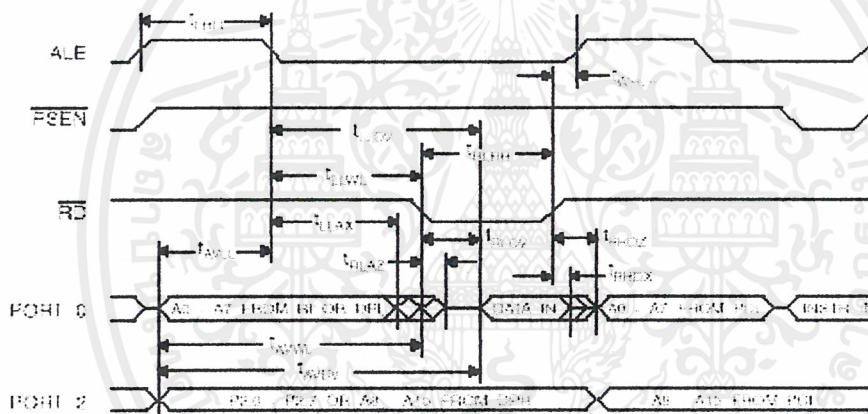
2.2.4 สัญญาณ ALE

ฟังก์ชันหลักของ ALE คือ การใช้งานในการให้จังหวะในการแลทซ์เอาไบต์ต่ำ ของแอดเดรสจาก P0 ไปเก็บไว้ภายนอกเพื่อใช้ในการถอดรหัสแอดเดรสโปรแกรมภายนอก โดย ALE จะทำงานแอกทีฟสองครั้งในทุกๆวัฏจักรเมกซ์ซิน สัญญาณนี้จะเกิดขึ้นตลอดเวลาแม้จะไม่ได้แพทช์จากภายนอก มีช่วงเวลาเดียวที่ ALE ไม่เกิดพัลส์ คือระหว่างการเข้าถึงหน่วยความจำภายนอก

External Program Memory Read Cycle

External Data Memory Read Cycle

รูปที่ 2.5 แสดงจังหวะการเข้าถึงหน่วยความจำภายนอก

2.2.5 ตัวจับเวลา/ตัวนับ (Timer/Counter)

2.2.5.1 ตัวจับเวลา/ตัวนับ 0 และตัวจับเวลา/ตัวนับ 1

แต่ละตัวสามารถทำงานเป็นตัวจับเวลา หรือตัวนับ โดยการเซตหรือเคลียร์บิตในเรจิสเตอร์ TMOD ในกลุ่ม SFR ในฟังก์ชันตัวจับเวลาตัวเรจิสเตอร์จะเพิ่มค่าทุกๆ วัฏจักรเมกซ์ซิน ดังนั้นตัวเลขในเรจิสเตอร์จะเป็นจำนวนของวัฏจักรเมกซ์ซิน เนื่องจากแต่ละวัฏจักรเมกซ์ซิน ประกอบด้วย 12 คาบของออสซิลเลเตอร์ อัตราการนับแต่ละครั้งจะกินเวลา $1/12$ ของความถี่ออสซิลเลเตอร์

ในฟังก์ชันตัวนับเรจิสเตอร์จะเพิ่มค่าทุกครั้งที่มีการเปลี่ยนแปลงสถานะจาก “1” เป็น “0” ที่เข้ามาที่ขา T0 หรือ T1 ในฟังก์ชันนี้สัญญาณภายนอกที่เข้ามาจะถูกแซมปลิง ระหว่างช่วง S5P2 ของทุกวัฏจักรเมกซ์ซิน ถ้าแซมปลิงสัญญาณเข้ามาเป็นระดับสูงในวัฏจักรหนึ่ง ถ้าในวัฏจักรต่อมาของเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สัญญาณเป็นระดับต่ำเรจิสเตอร์จะนับเพิ่มหนึ่งค่า โดยค่าใหม่ของตัวนับ จะปรากฏที่เรจิสเตอร์ช่วง S3P1 ของวัฏจักร ค่าหนึ่งที่ได้รับเข้าไปจะใช้ช่วง 2 วัฏจักรเมซซึนในการรับช่วงการเปลี่ยน “1” เป็น “0” ดังนั้นค่าสูงสุดในการนับจะมีอัตรา $1/24$ ของความถี่ออสซิลเลเตอร์ และสัญญาณอินพุตที่นับนั้นจะไม่มีช่วงระยะห่างที่แน่นอนของ Duty Cycle แต่จะถูกนับ เมื่อระดับแรงดันที่ถูกแชมป์ถึงในแต่ละครั้งต้องมีช่วงคงที่อย่างน้อย 1 วัฏจักรเมซซึนก่อนที่จะเปลี่ยนค่าระดับแรงดันใหม่ในการเลือกทำงานระหว่างตัวนับกับตัวจับเวลา

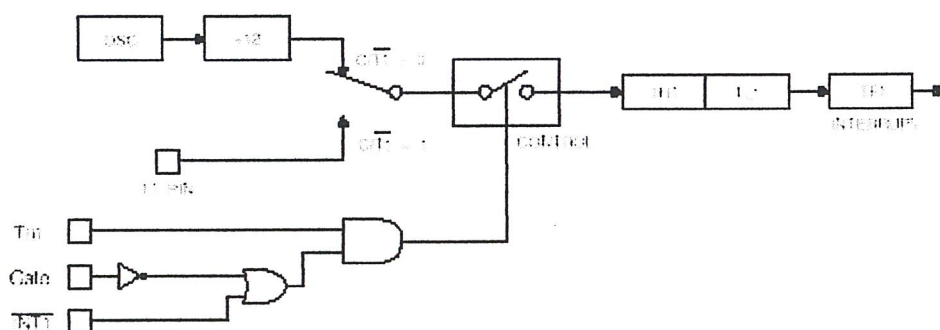
โหมด 0

เรจิสเตอร์ตัวจับเวลาถูกกำหนดให้มี 13 บิตด้วยการนับขึ้นเมื่อเป็น “1” หมดทุกบิตจะกลับมาที่ “0” ทุกบิตใหม่ เมื่อกลับมาเป็น “0” ทุกบิต จะเกิด Overflow ไปทศให้แฟลกอินเทอร์รัพต์ TF1 ปรับเป็น “1” การควบคุมให้เริ่มนับตัวอินพุตจะควบคุมด้วยการอินาเบิ้ล $TR1=1$, $GATE=0$, $INT1=1$ การปรับ $GATE=1$ เป็นการคิดตั้งตัวนับด้วยสัญญาณจากภายนอกที่เข้ามาที่ขา $INT1\setminus$, $TR1$ จะเป็นบิตควบคุมในเรจิสเตอร์ TMOD ของ SFR

เรจิสเตอร์ตัวมี 13 บิต ประกอบด้วย TH1 8 บิต และ TL 5 บิตของอันดับต่ำ การเซตแฟลก $TR1$ ให้ทำงานจะไม่ได้เคลียร์ค่าในเรจิสเตอร์ของ TH1 และ TL1 การทำงานในโหมด 0 ในตัวจับเวลา/ตัวนับ 0 จะทำงานเหมือนกับตัวจับเวลา/ตัวนับ 1 โดยใช้ $TR0$ และ $INT0\setminus$ รวมกันควบคุมแทนสัญญาณต่างๆ

โหมด 1

จะมีการทำงานเหมือนโหมด 0 ต่างกันเฉพาะการใช้เรจิสเตอร์ตัวจับเวลา/ตัวนับมีขนาด 16 บิต โดยไม่มี Prescaler คือ ความถี่ $1/12$ ของออสซิลเลเตอร์เป็นความถี่ที่เข้ามาถูกหารด้วย 16 บิตในเรจิสเตอร์ตัวนับ

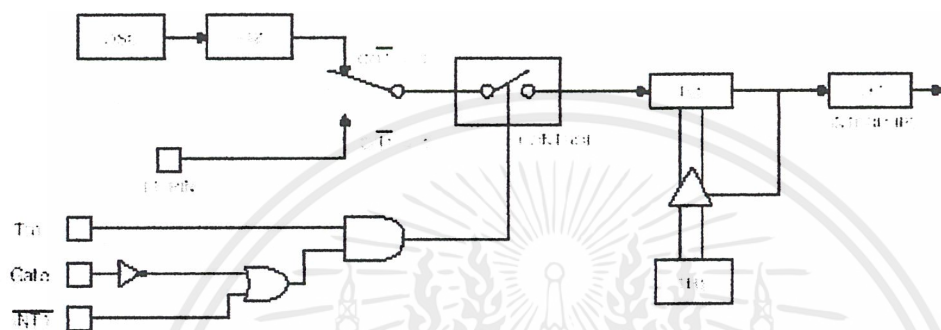

รูปที่ 2.6 แสดงการทำงานในโหมด 1 ของตัวจับเวลาและตัวนับ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โหมด 2

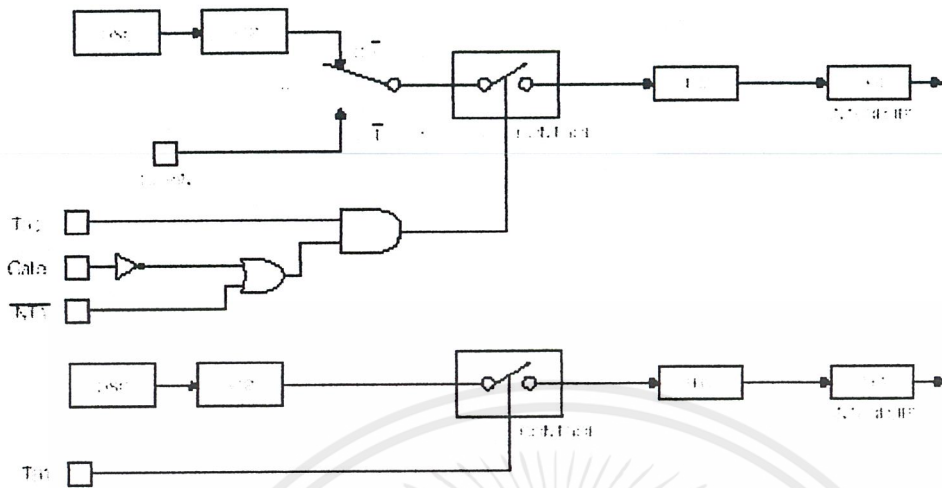
จะมีการทำงาน โดยการกำหนดให้ตัวนับ 8 บิตของ TL1 และจะโหลดใหม่โดยอัตโนมัติทุกครั้งเมื่อมีการ Overflow จาก TL1 ไม่เพียงแต่ TF1 จะปรับเป็น "1" แต่ TL1 จะถูกโหลดโดยอัตโนมัติ จากค่าที่ตั้งไว้ใน TH1 ซึ่งค่าใน TH1 สามารถตั้งได้ด้วยซอฟต์แวร์

รูปที่ 2.7 แสดงการทำงานในโหมด 2 ของตัวจับเวลา และตัวนับ 1

โหมด 3

ถ้าใช้ตัวจับเวลา/ตัวนับ 1 ในโหมด 3มีการทำงานเป็นตัวนับ มีผลเช่นเดียวกับการตั้ง $TR1=0$ และใช้ตัวจับเวลา/ตัวนับ 0 ในโหมด 3 จัดการให้ TLO และ TH0เป็นตัวนับสองตัวแรกที่แยกออกจากกันวงจรควบคุมสำหรับโหมด 3ที่ใช้ตัวจับเวลา/ตัวนับ 0 ร่วมกับบิตควบคุมของ C/T, GATE, TR0, INT0 และ TF0 ตัว TH0 จะถูกถือค้ให้ทำงานในฟังก์ชันตัวจับเวลา และใช้บิตแฟลค TR1 และ TF1 เข้าร่วมทำงานในโหมด 3 ดังนั้นตัว TH0 จะควบคุมการอินเตอร์รัพต์ของตัวจับเวลา 1 เป็นกลุ่มจับเวลา และขนาด 8 บิต 2 ตัว

รูปที่ 2.8 แสดงการทำงานในโหมด 3 ของตัวจับเวลา และตัวนับ 1

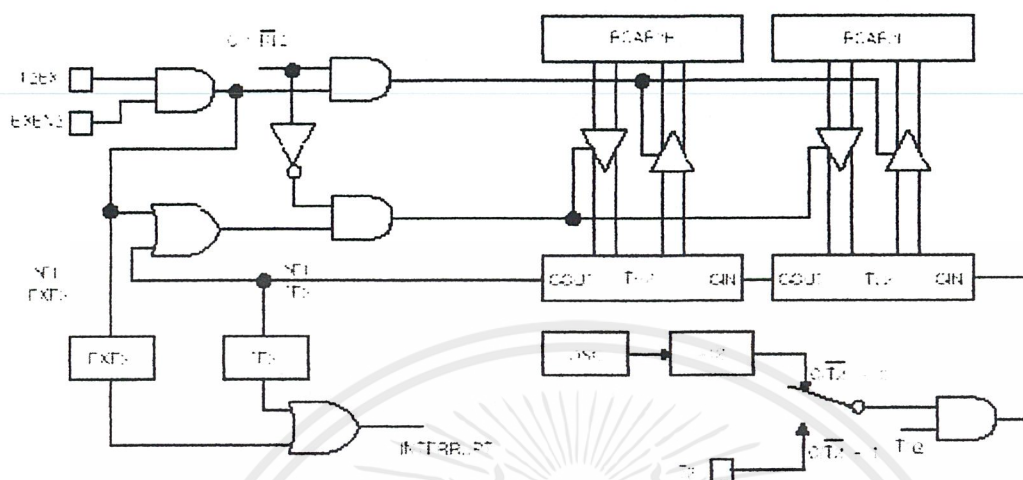
2.2.5.2 ตัวจับเวลา/ตัวนับ 2

ตัวจับเวลา/ตัวนับ 2 เป็นตัวจับเวลา และตัวนับขนาด 16 บิตแบบบรรจุเข้าโดยอัตโนมัติ และใช้เรจิสเตอร์ควบคุมของ SFR เป็น T2CON ตัวจับเวลา/ตัวนับ 2 ทำงานเป็นตัวจับเวลาเรจิสเตอร์ตัวจับเวลา/ตัวนับ 2 จะเพิ่มค่าทุกครั้งในแต่ละวัฏจักรแมชชีน ขณะที่เป็นตัวนับ ตัวจับเวลา/ตัวนับ 2 จะเพิ่มค่าขึ้นอยู่กับการเปลี่ยนสถานะจาก “1” ไปเป็น “0” เข้ามาที่ T2 สัญญาณอินพุตถูกแซมปลิงที่ S3P2 ของทุกวัฏจักรแมชชีนในการใช้ฟังก์ชันให้แอกทีฟ เพราะฉะนั้นเมื่อสัญญาณตัวอย่างแสดงสถานะสูงในช่วงวัฏจักรแมชชีนหนึ่ง การนับจะเพิ่มขึ้นหนึ่ง ค่าตัวใหม่จะปรากฏที่เรจิสเตอร์ตัวจับเวลา/ตัวนับ 2 ช่วง S3P1 ของแต่ละวัฏจักร เป็นการนับหนึ่งทีสัญญาณการเปลี่ยนแปลงถูกกระตุ้น อัตราการนับสูงสุดจะเป็น 1/24 ของออสซิลเลเตอร์

โหมดการทำงานของตัวจับเวลา/ตัวนับ 2 มี 3 โหมดด้วยกันคือ แบบ CAPTURE แบบธรรมดา แบบบรรจุอัตโนมัติใหม่ และเป็นตัวสร้างอัตราบ็อก สามารถเลือกการทำงานโดยเซตค่าต่างๆใน T2CON

การใช้โหมด CAPTURE ด้วยการติดตั้ง $CP/RL2=1$ จะมีโอกาสเลือกการทำงาน 2 อย่างด้วยการเลือกตั้งค่าที่บิต EXEN2 ของ T2CON โดยตั้ง EXEN2=0 ก็จะเป็นการเลือกตัวจับเวลา/ตัวนับ 2 เป็นตัวจับเวลา หรือตัวนับขนาด 16 บิต ถ้า EXEN2=1 ตัวจับเวลา/ตัวนับจะยังคงทำงานเช่นเดิมเพียงแต่เพิ่มการทำงานการตรวจสอบสัญญาณจากภายนอกที่เข้ามาที่ขา T2EX ในสภาวะที่เกิดการเปลี่ยนแปลงจาก “1” เป็น “0” ทำให้มีการย้ายค่าข้อมูลใน TL2 และ TH2 ในขณะนั้นเข้าสู่เรจิสเตอร์ RCAP2L และ RCAP2H โดยที่เรจิสเตอร์ทั้งสองจัดอยู่ในกลุ่ม SFR การเปลี่ยนแปลงที่สภาวะ T2EX จะทำให้บิต T2EX ในเรจิสเตอร์ T2CON เซตค่าเป็น “1” และ EXF2 ก็จะเป็นเช่นเดียวกับบิต TF2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

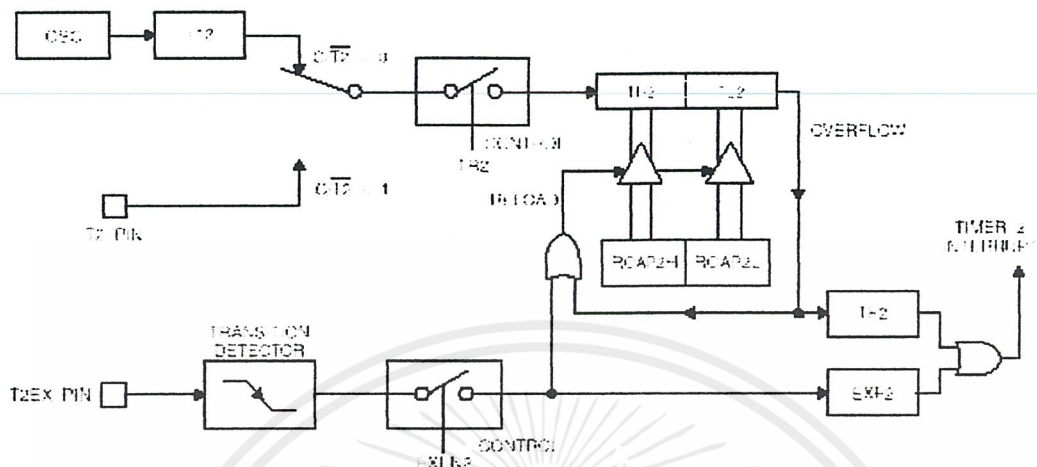

รูปที่ 2.9 แสดงการทำงานในโหมดของตัวจับเวลา/ตัวนับ 2

การใช้โหมดแบบบรรจุอัตโนมัติใหม่ด้วยการติดตั้งให้ $CP/RL2=0$ สามารถเลือกการทำงานได้ 2 วิธี ด้วยการติดตั้งค่าในบิต EXEN2 ของ T2CON

1. ถ้าปรับ $EXEN2=0$ เมื่อตัวจับเวลา 2 เพิ่มค่าถึง 0 ไม่เพียงแต่จะเซตบิต TF2 เป็น 1 เท่านั้น แต่ตัวจับเวลาตัวนับ 2 จะถูกบรรจุค่าที่ตั้งไว้ใน RCAP2L และ RCAP2H ด้วยซอฟต์แวร์แต่แรกกลับเข้าไปที่ TL2 และ TH2 ตามลำดับ

2. ถ้าปรับ $EXEN2=1$ จะทำงานเช่นเดียวกับวิธีที่ 1 และถ้าเกิดการเปลี่ยนแปลงจาก “1” เป็น “0” ที่ T2EX จากภายนอกจะทำให้มีการบรรจุค่าจาก RCAP2L และ RCAP2H กลับเข้าไปใหม่โดยอัตโนมัติ พร้อมทั้งเซตค่าบิตใน EXF2 ของเรจิสเตอร์ T2CON ด้วย

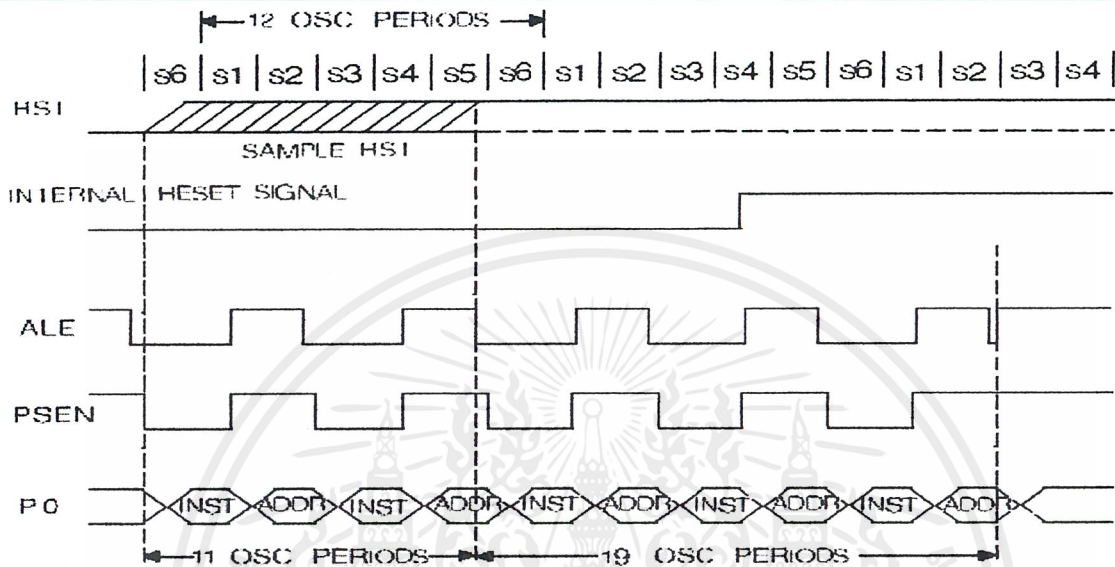

รูปที่ 2.10 แสดงการทำงานในโหมดแบบบรรจุอัตโนมัติของตัวจับเวลา/ตัวนับ 2

ตัวจับเวลา/ตัวนับ 2 สามารถใช้เป็นตัวกำเนิดสัญญาณนาฬิกาให้อัตราบิตได้ในการใช้โหมดรับส่งอนุกรม 1 และ 3 ด้วยการเซต RCLK หรือ TCLK ถ้า $RCLK = TCLK = 0$ เป็นการเลือกตัวจับเวลา/ตัวนับ 1 เป็นตัวกำเนิดอัตราบิต ในโหมดนี้ตัวจับเวลา/ตัวนับ 2 จะให้พัลส์ของ Overflow มากกว่าที่จะใช้ตัวจับเวลา และ ตัวนับเป็นสัญญาณนาฬิกาจ่ายความถี่ออสซิลเลเตอร์แก่อนุกรมพอร์ต ถ้าแฟล็ก $C/T2=0$ ตัวนับจะเพิ่มหนึ่งด้วยช่วง $1/2$ ของความถี่ออสซิลเลเตอร์ ถ้าแฟล็ก $C/T2=1$ ตัวนับจะเพิ่มหนึ่งด้วยการตอบสนองตามสัญญาณเข้าที่เปลี่ยนแปลงจาก “1” เป็น “0” ที่ขา T2EX ความถี่สูงสุดมีค่าเท่ากับ $1/24 * F_{osc}$ ถ้า EXEN2 เซตเป็น “1” ขณะที่ตัวจับเวลา/ตัวนับ 2 ถูกใช้เป็นสัญญาณนาฬิกาพอร์ตอนุกรมขาหลังที่ T2EX จะเซต EXF2 ถ้าไม่มีการทำงานแบบบรรจุใหม่อัตโนมัติหรือแบบ CAPTURE เกิดขึ้น ปกติที่ตัวจับเวลา/ตัวนับ 2 ใช้เป็นโหมดสร้างอัตราบิต T2EX อาจใช้เป็นตัวอินเทอร์รัพต์จากภายนอก TF2 จะไม่มีผลตามตัวนับเวลาเมื่อเกิด Overflow ขณะเดียวกันการบรรจุใหม่โดยอัตโนมัติจาก RCAP2H และ RCAP2L จะเกิดขึ้นโดยไม่คำนึงถึงสถานะของ CP/RL2

TH2 และ TL2 ไม่สามารถเขียนหรืออ่านโดยปราศจากข้อผิดพลาด ในขณะที่ตัวจับเวลา และ ตัวนับ 2 ใช้เป็นโหมดตัวสร้างอัตราบิต และตัว RCAP2H และ RCAP2L จะต้องไม่ถูกโหลดค่าเข้าไประหว่างการใช้โหมดนี้ด้วย ระหว่างการใช้ตัวจับเวลา และตัวนับ 2 เป็นโหมดตัวสร้างอัตราบิต จะไม่สามารถเขียน หรืออ่านข้อมูลใน TH2 และ TL2 เรจิสเตอร์ได้ เช่นเดียวกับตัว RCAP2H และ RCAP2L ก็ต้องไม่ถูกเขียนข้อมูลเข้าไปด้วย

2.2.6 รีเซ็ต (RESET)

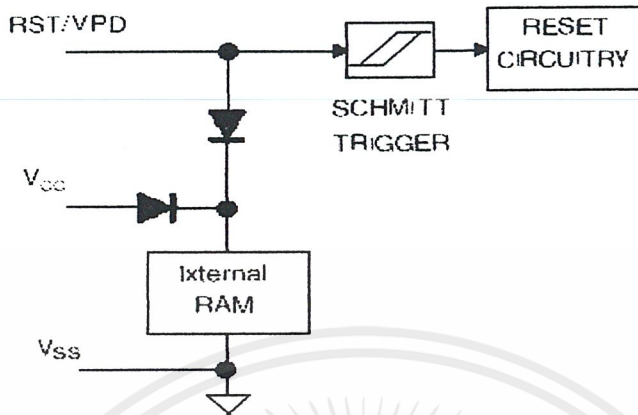
รูปที่ 2.11 แสดงแผนภูมิการรีเซ็ต

การรีเซ็ตนับเป็นส่วนสำคัญของการที่จะให้ไมโครคอนโทรลเลอร์ทำงานได้อย่างน่าเชื่อถือ เพราะถ้าการให้จังหวะแก่รีเซ็ตไม่ถูกต้องจะทำให้ตัวไมโครคอนโทรลเลอร์มีปัญหา ดังนั้นจึงควรที่จะทำความเข้าใจกับความต้องการจังหวะเวลาของไมโครคอนโทรลเลอร์แต่ละชนิดอย่างถูกต้องเสียก่อนที่จะออกแบบสร้างวงจรรีเซ็ต

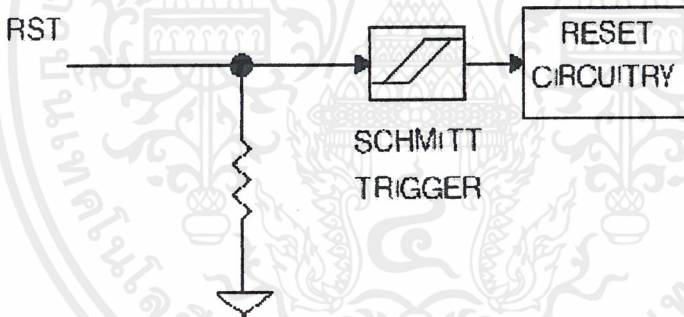
วงจรรีเซ็ตสำหรับรุ่น 8051 ที่เป็น HMOS จะต่อที่ขารีเซ็ตคือขา RST/VPD วงจร Schmitt trigger ถูกใช้เป็นตัว Input สำหรับขจัดสัญญาณรบกวน Noise และที่ Output ของ Schmitt trigger จะถูกแซมปลิงเก็บเข้าไปด้วย

ทั้ง HMOS และ CHMOS จะทำงานได้ด้วยการรีเซ็ตสถานะสูงที่ขา RST/VPD เป็นเวลาอย่างน้อย 2 วัฏจักรแมชชีน นับจากที่ออสซิลเลเตอร์เริ่มทำงาน ตัวซีพียูจะตอบสนองด้วยการสร้างสัญญาณรีเซ็ตภายใน สัญญาณรีเซ็ตภายนอกจะเป็นแบบ Asynchronous ต่อสัญญาณนาฬิกาภายใน โดยที่สัญญาณรีเซ็ตจะถูกแซมปลิงสำหรับทุกวัฏจักรแมชชีน ส่วนขาพอร์ตจะยังคงรักษาสถานะตามสภาพขณะนั้นเป็นเวลา 19 คาบเวลาของออสซิลเลเตอร์ หลังจากสถานะสูงทางแซมปลิง และใช้เวลาประมาณ 19-31 คาบเวลาออสซิลเลเตอร์ หลังจากสัญญาณรีเซ็ตจากภายนอกเข้าขา RST

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.12 แสดงวงจรการจัดการรีเซ็ตของ HMO5

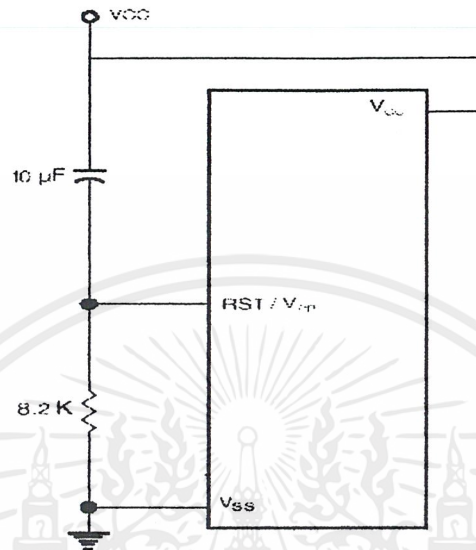

รูปที่ 2.13 วงจรการจัดการรีเซ็ตของ CHMOS

ขณะที่ RST มีสถานะสูง ALE และ PSEN จะถูกดึงให้สถานะสูงแบบอ่อนหลังจาก RST ถูกดึงลงสถานะต่ำมันจะใช้เวลาประมาณ 1 ถึง 2 วัฏจักรแมกซิม สำหรับการเริ่มสัญญาณของ ALE และ PSEN ด้วยเหตุผลนี้อุปกรณ์อื่นๆ ไม่สามารถที่ Synchronous กับช่วงจังหวะภายในของ 8051

ลำดับการทำงานแอสกอร์ทิทิมของการรีเซ็ตภายในก็โดยการเขียนค่า "0" ใส่ลงในบิตทุกตัวของ SFR ยกเว้นพอร์ตแลทซ์ตัวชี้สแตก และ SBUF ไม่ทราบค่า หลังการรีเซ็ต

2.2.7 Power-on reset

รูปที่ 2.14 วงจร Power-on reset

การรีเซ็ตอัตโนมัติสามารถทำได้เมื่อมีแรงดันไฟที่ Vcc ด้วยการต่อกับขา RST ผ่านตัวคาปาซิเตอร์ขนาด 10 ไมโครฟารัด และต่อตัวต้านทานขนาด 8.2 กิโลโอห์ม ต่อคร่อมระหว่าง Vss กับ RST เพื่อที่จะแบ่งให้ช่วงเวลาขอบขาขึ้นมีไม่เกินมิลลิวินาที และการรีเซ็ตจะเกิดจากช่วงเวลาที่เกิดออสซิลเลตเริ่มต้นไปไม่เกิน 10 มิลลิวินาที โดยวงจรการรีเซ็ตแบบ Power-on เมื่อเปิดไฟกระแสจะไหลผ่านเข้า RST ความต่างศักย์ระหว่าง Vcc กับแรงดันที่ตกคร่อมตัวคาปาซิเตอร์ และจะลดลงจากค่า Vcc เป็นลักษณะซาร์ตเข้า ยิ่งถ้าคาปาซิเตอร์มีขนาดใหญ่ขึ้นแรงดัน Vrst ที่คร่อม RST ก็จะลดต่ำลงค่า Vrst จะต้องรักษาระดับให้นานมากกว่าระดับเทสโสด ของตัวสมิททริกเกอร์ เพื่อที่จะให้มีเวลาพอ ให้การรีเซ็ตเกิดขึ้นอย่างสมบูรณ์เวลาที่ต้องการคือช่วงการเกิดออสซิลเลตเริ่มต้นบวกกับอีก 2 วัฏจักรแมกซิมหรืออย่างน้อย 2 sec 24 คาบวงจรออสซิลเลเตอร์ซึ่งมีค่าอย่างน้อย 2 ไมโครวินาทีที่ค่าความถี่ 12 MHz ออสซิลเลเตอร์

เรจิสเตอร์	มีค่าข้อมูลเป็น	เรจิสเตอร์	มีค่าข้อมูลเป็น
PC	0000H	T2CON	00H
ACC	00H	TH0	00H
B	00H	TL0	00H
PSW	00H	TH1	00H
SP	07H	TL1	00H
DPTR	0000H	TH2	00H
P0-P3	0FFH	TL2	00H
IP[8051]	XXX00000B	RLDH	00H
IP[8052]	XX000000B	RLDH	00H
IE[8051]	0XX00000B	SCAN	00H
IE[8052]	0X000000B	SBUF	Indeterminate
TMOD	00H	PCON[HMO5]	0XXXXXXXB
TCON	00H	PCON[CMOS]	0XXX0000B

ตารางที่ 2.1 แสดงค่าต่างๆในเรจิสเตอร์หลังการรีเซ็ต

2.2.8 การจัดการหน่วยความจำ

MCS-51 แบ่งตามพื้นฐานหน่วยความจำของการกำหนดเลขที่อยู่แอดเดรสได้ 3 ส่วนประกอบ
ด้วยเนื้อที่

1. 64 กิโลไบต์หน่วยความจำโปรแกรม
2. 64 กิโลไบต์หน่วยความจำข้อมูลภายนอก
3. 256 ไบต์เป็นหน่วยความจำข้อมูลภายใน

เนื้อที่หน่วยความจำโปรแกรม

หน่วยความจำโปรแกรมประกอบด้วย ส่วนภายใน และภายนอกชิป ถ้าหา EA มีสถานะสูง MCS-51 จะทำโปรแกรมภายใน โดยโปรแกรมต้องมีความยาวไม่เกิน 0FFF(4K) และจะเฟลทซ์โปรแกรมภายนอกตำแหน่ง 1000H ถึง 0FFFH และถ้าหา EA มีสถานะต่ำจะเฟลทซ์ข้อมูลโปรแกรมภายนอก ตัวนับโปรแกรมขนาด 16 บิต จะเป็นตัวกำหนดเลขที่อยู่โปรแกรม

เนื้อที่หน่วยความจำข้อมูล

หน่วยความจำข้อมูลประกอบด้วยหน่วยความจำข้อมูลภายใน และหน่วยความจำข้อมูลภายนอก หน่วยความจำข้อมูลภายนอกสามารถเข้าถึงด้วยคำสั่ง MOVX

หน่วยความจำข้อมูลภายในสามารถแบ่งตามลักษณะงาน คือ จำนวน 128 ไบต์ของบริเวณตำแหน่งล่างในเนื้อที่แรมภายใน และส่วนของ 128 ไบต์อีกบริเวณหนึ่งใช้เป็นเรจิสเตอร์ฟังก์ชันพิเศษ ขณะที่ใช้ส่วนบนของแรมภายใน และบริเวณของ SFR ทั้งสองส่วนนี้จะถูกป้อนส่วนให้ใช้ค่าแอดเดรสภายใน แต่จะเข้าถึงในแต่ละบริเวณของทั้งสองนี้ได้ ด้วยการกำหนดโหมดเลขที่อยู่ต่างกัน

หน่วยความจำข้อมูล แบ่งเป็น 4 แบนด์ใน แต่ละแบนด์มีเรจิสเตอร์ 8 ตัวมีตำแหน่งตั้งแต่ 0 ถึง 31 ในบริเวณล่างของแรม แบนด์เหล่านี้สามารถใช้ได้คราวละ 1 แบนด์เท่านั้น ด้วยการกำหนดเริ่มแรกภายใน 2 บิตของเรจิสเตอร์ PSWว่าจะเลือกใช้แบนด์ใด และบริเวณตำแหน่งตั้งแต่ 20H ถึง 2FH จำนวน 16 ตำแหน่งๆ ละ 1 ไบต์สามารถที่จะกำหนดเลขที่อยู่ของแต่ละบิตได้

การเข้าถึงของข้อมูลในรูปของคำสั่งไมโครคอนโทรลเลอร์ แบ่งเป็นลักษณะงานได้ดังนี้

1. การกำหนดตำแหน่งที่อยู่โดยเรจิสเตอร์
2. การกำหนดตำแหน่งที่อยู่โดยตรง
3. การกำหนดตำแหน่งที่อยู่โดยอ้อมด้วยเรจิสเตอร์
4. การกำหนดตำแหน่งที่อยู่โดยทันที
5. การกำหนดตำแหน่งที่อยู่โดยอ้อมด้วยเรจิสเตอร์เป็นฐานร่วมกับค่าเรจิสเตอร์ครรชนี

2.3 8255

การขยายเพิ่มเติมพอร์ตอินพุต และเอาต์พุตของ 8051 นอกจากการใช้ไอซีประเภทแลตซ์ และ บัฟเฟอร์ประกอบกันเข้ากับบัซของระบบแล้ว ยังสามารถใช้ไอซีความเร็วสูง (LSI) เบอร์ 8255 ซึ่งสามารถทำหน้าที่ได้ทั้งพอร์ตอินพุต หรือเอาต์พุตตามการโปรแกรมด้วยซอฟต์แวร์ ทำให้มีความอ่อนตัวในการนำไปใช้งานตามความประสงค์มากขึ้น ภายในบทนี้จะได้กล่าวแนะนำถึงลักษณะพื้นฐานของไอซีนี้ รวมถึงการโปรแกรมใช้งาน และการเชื่อมต่อเข้ากับบัซของ 8051 ซึ่งจะช่วยให้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้เหมาะสมต่อไป

2.3.1 ลักษณะพื้นฐานของ 8255

ไอซีเบอร์ 8255 ได้รับการออกแบบเพื่อทำหน้าที่เป็นพอร์ต สำหรับการรับส่งข้อมูลแบบขนานระหว่างอุปกรณ์ภายนอกกับไมโครคอนโทรลเลอร์ ความอ่อนตัวในการนำไปใช้งานของ 8255 ได้แก่การที่สามารถเปลี่ยนแปลงลักษณะการทำงานของพอร์ต ให้เป็นการเอาต์พุต หรืออินพุตได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สะดวก เพียงแค่การส่งข้อมูลควบคุมจากไมโครคอนโทรลเลอร์ก่อนที่จะเริ่มต้นใช้งานเท่านั้นความสามารถเช่นนี้ เรียกว่า Programmable คือ สามารถโปรแกรมการทำงานได้ ทำให้ได้รับความนิยมนำไปใช้งานอย่างกว้างขวาง

2.3.2 การจำแนกกลุ่มของพอร์ต 8255

ในบรรดาพอร์ตทั้งสามของ 8255 คือ พอร์ต A พอร์ต B และพอร์ต C โดยพื้นฐานนั้น ถ้าวัดเป็นพอร์ตขนานที่ประกอบด้วยสัญญาณ 8 เส้น ซึ่งแต่ละเส้นจะแทนบิตของข้อมูลพอร์ต ซึ่งอาจจะกล่าวในอีกลักษณะหนึ่งว่าเป็นพอร์ตแบบ 8 บิต นอกจากนี้ยังสามารถอ้างถึงแต่ละบิตของเส้นสัญญาณพอร์ตนี้ได้โดยอิสระ อย่างไรก็ตาม 8255 ได้จัดกลุ่มของพอร์ตเหล่านี้ออกเป็นสองกลุ่ม (Group) คือ Group A และ Group B เพื่อประโยชน์ในการกำหนดรูปแบบการทำงานของพอร์ต

ชื่อกลุ่ม	ลักษณะ
Group A	พอร์ต A จำนวน 8 บิต (ทุกบิตของพอร์ต) พอร์ต C จำนวน 4 บิต (เฉพาะ 4 บิตบนของพอร์ต)
Group B	พอร์ต B จำนวน 8 บิต (ทุกบิตของพอร์ต) พอร์ต C จำนวน 4 บิต (เฉพาะ 4 บิตล่างของพอร์ต)

ตารางที่ 2.2 แสดงการกำหนดรูปแบบการทำงานของพอร์ต

จากตารางการทำงานข้างต้นจะเห็นว่า จำนวนเส้นสัญญาณทั้งหมดของพอร์ต C (PC0-PC7) ได้ถูกแยกออกเป็นกลุ่ม คือ กลุ่มของ 4 บิตล่าง (Lower nibble) จาก PC0-PC3 และกลุ่มของ 4 บิต บน (Upper nibble) จาก PC4-PC7 ดังนั้น Group A และ Group B ของ 8255 จึงมีจำนวนบิตในแต่ละกลุ่มเป็นจำนวนถึง 12 บิต

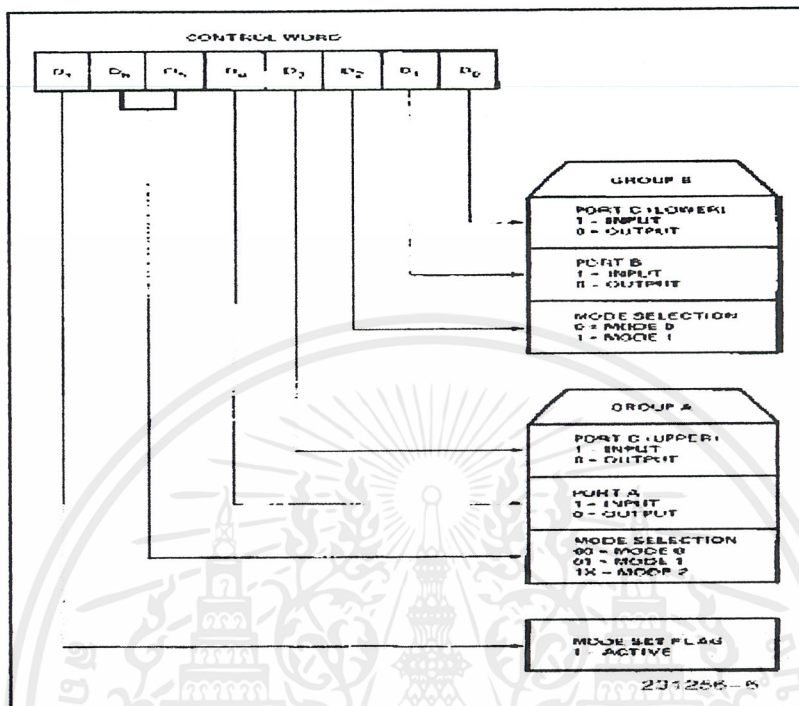
สัญญาณ	ความหมาย
D0-D7 CS\	กลุ่มของเส้นสัญญาณข้อมูลของ 8255 เมื่อมีการเขียน หรือ อ่าน สัญญาณเลือกอุปกรณ์ เมื่อขาสัญญาณนี้เป็นระดับลอจิกต่ำ
RD\	สัญญาณบอกสถานะต้องการอ่านข้อมูลจากเรจิสเตอร์ของ 8255
WR\	สัญญาณบอกสถานะต้องการเขียนข้อมูลจากเรจิสเตอร์ของ 8255
A0-A1 RESET	สัญญาณระบุตำแหน่งเรจิสเตอร์ภายใน 8255 ที่ต้องการ สัญญาณการรีเซ็ตวงจรทำงานภายในเรจิสเตอร์ของ 8255
PA0-PA7	กลุ่มของสัญญาณ 8 เส้น เมื่อทำการติดต่อกับพอร์ต A ของ 8255
PB0-PB7	กลุ่มของสัญญาณ 8 เส้น เมื่อทำการติดต่อกับพอร์ต B ของ 8255
PC0-PC7	กลุ่มของสัญญาณ 8 เส้น เมื่อทำการติดต่อกับพอร์ต C ของ 8255

ตารางที่ 2.3 แสดงความหมายของเส้นสัญญาณต่างๆ

2.3.3 รูปแบบคำสั่งเพื่อกำหนดการทำงานของ 8255

การกำหนดให้พอร์ตทั้งสามของ 8255 ทำงานในลักษณะต่างๆ กัน หรือที่เรียกว่า โหมดการทำงาน (Mode) จะเริ่มด้วยการส่งค่าของข้อมูลไบต์หนึ่งให้กับเรจิสเตอร์ควบคุมการทำงานภายใน 8255 ข้อมูลนี้จะเรียกว่า ไบต์ข้อมูลควบคุม (Control word) โดยแต่ละบิตของข้อมูลนี้จะมี ความหมายที่ระบุถึงความต้องการต่างๆ ไปแสดงในรูปที่ 2.15 การส่งข้อมูลไบต์นี้จะต้องเริ่มต้นเป็นลำดับแรกก่อนที่จะได้มีการดำเนินการใดๆ กับ 8255 ทั้งสิ้น

ตามความหมายของบิตภายในตารางที่ 2.6 จะเห็นว่าการเลือกให้พอร์ตใดพอร์ตหนึ่งทำหน้าที่เป็นอินพุตก็เพียงแต่กำหนดค่าข้อมูล 1 ให้กับบิตที่เกี่ยวข้องกับพอร์ตนั้น หรือกรณีตรงข้ามสำหรับการเอาต์พุตก็เพียงกำหนดค่าข้อมูล 0 เท่านั้น อย่างไรก็ตามการกำหนดให้ไบต์ข้อมูลควบคุมนี้มีผลอย่างถูกต้อง ก็จะต้องทำการกำหนดให้บิต D7 มีค่าเป็น 1 เสมอ สำหรับบิตที่บอกถึงโหมดการทำงาน (บิต D6 D5 และ D2) นั้นจะกล่าวถึงต่อไป

รูปที่ 2.15 แสดงการส่งค่าของข้อมูลควบคุมการทำงานภายใน 8255

2.3.4 การเชื่อมต่อ 8255 กับ 8051

เมื่อพิจารณาภาพของ 8255 จะเห็นว่ามิชาสัญญาณแอดเดรสจำนวน 2 เส้น คือ A0 และ A1 ทำให้ตำแหน่งของแอดเดรสที่จะอ้างได้มีค่าเป็น 4 ตำแหน่ง ซึ่งแต่ละตำแหน่งจะมีความหมายถึงการระบุเรจิสเตอร์ หรือพอร์ตภายใน 8255

A1	A0	ชื่อของเรจิสเตอร์
0	0	พอร์ต A
0	1	พอร์ต B
1	0	พอร์ต C
1	1	เรจิสเตอร์ควบคุม

ตารางที่ 2.4 แสดงการระบุเรจิสเตอร์ หรือพอร์ตภายใน 8255

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อพิจารณาค่าของแอดเดรสเหล่านี้ร่วมกับระดับลอจิก ของขาสัญญาณ RD\ และ WR\ จะเป็นการอ่านหรือเขียนข้อมูลทางขาสัญญาณ D0-D7 ให้กับเรจิสเตอร์นั้นตามลำดับ

RD\	WR\	A1	A0	ความหมาย
0	1	0	0	เขียนข้อมูลให้กับพอร์ต A
1	0	0	0	อ่านข้อมูลจากกับพอร์ต A
0	1	0	1	เขียนข้อมูลให้กับพอร์ต B
1	0	0	1	อ่านข้อมูลจากกับพอร์ต B
0	1	1	0	เขียนข้อมูลให้กับพอร์ต C
1	0	1	0	อ่านข้อมูลจากกับพอร์ต C
0	1	1	1	เขียนข้อมูลให้กับเรจิสเตอร์ควบคุม
1	0	1	1	เป็นสถานะที่ไม่ถูกต้อง

ตารางที่ 2.5 แสดงการอ่านหรือเขียนข้อมูลทางขาสัญญาณ D0-D7 ให้กับเรจิสเตอร์

ดังนั้นโดยทั่วไปจึงมักจะกำหนดให้แอดเดรสของ 8255 ทั้งสี่ตำแหน่งนี้ อยู่ในแอดเดรสช่วงใดช่วงหนึ่งของระบบ เช่น 10H, 11H, 12H, 13H โดยขาสัญญาณแอดเดรส ที่นอกเหนือไปจาก A0 และ A1 นำมาเข้ายังตัวถอดรหัสแอดเดรส เพื่อสร้างสัญญาณเลือกอุปกรณ์ (CS) ในช่วงที่ต้องการขาสัญญาณควบคุมอื่นๆ คือ RD\ และ WR\ มักจะเชื่อมต่อเข้ากับขาสัญญาณชื่อเดียวกันของ 8051 ได้โดยตรง ทำให้แอดเดรสของ 8255 อยู่ในพื้นที่ของหน่วยความจำข้อมูลของ 8051 ดังที่ได้อธิบายผ่านมาแล้ว สำหรับขาสัญญาณ RESET ของ 8255 ซึ่งจะมีผลทำให้เกิดการรีเซ็ต หรือเริ่มสถานะการทำงานใหม่เมื่อระดับของขาสัญญาณเป็นลอจิกสูง ดังนั้นหากว่าจะใช้สัญญาณการรีเซ็ตเดียวกับของ 8051 เพื่อที่จะรีเซ็ต 8255 ด้วยก็สามารถทำได้โดยตรง

ส่วนขาสัญญาณ D0-D7 ก็สามารถนำไปเชื่อมต่อโดยตรงเข้ากับบัสของ 8051 ได้เช่นกัน โดยสมมติว่าไม่จำเป็นต้องมีการใช้วงจร หรือ ไอซีบัฟเฟอร์ขับสัญญาณบัสข้อมูล

การทำงานโหมด 0 ของ 8255

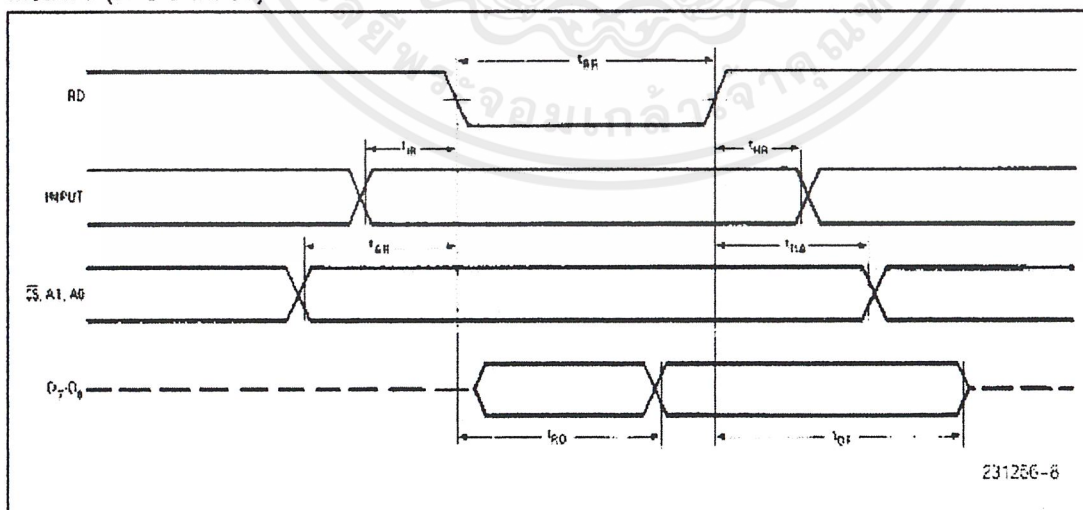
เมื่อ 8255 ได้รับการกำหนดให้ทำงานในโหมดนี้ จะทำให้พอร์ตต่างๆ มีหน้าที่เป็นพอร์ตอินพุต หรือเอาต์พุต ได้เพียงลักษณะเดียวเท่านั้น การเริ่มต้นจะทำโดยการส่งไบต์ข้อมูลควบคุมให้

กับเรจิสเตอร์ควบคุม ต่อไปจะแสดงให้เห็นถึงรูปแบบการกำหนดบิต เมื่อต้องการให้พอร์ต A, B และ C ทำหน้าที่เป็นพอร์ตเอาต์พุตทั้งหมด

ตำแหน่งบิต	ค่าข้อมูล	ความหมาย
D7	1	ระบุให้ทราบว่าเป็นไบต์ข้อมูลควบคุม
D6 และ D5	00	กำหนดโหมดการทำงานให้กับพอร์ต A เป็นโหมด 0
D4	0	ระบุพอร์ต A เป็นการเอาต์พุตข้อมูล
D3	0	กำหนดให้เส้นสัญญาณสี่บิตบนของพอร์ต C เป็นการเอาต์พุตข้อมูล
D0	0	กำหนดโหมดการทำงานให้กับพอร์ต B เป็นโหมด 0
D1	0	ระบุพอร์ต B เป็นการเอาต์พุตข้อมูล
D2	0	กำหนดให้เส้นสัญญาณสี่บิตล่างของพอร์ต C เป็นการเอาต์พุตข้อมูล

ตารางที่ 2.6 แสดงรูปแบบการกำหนดบิต

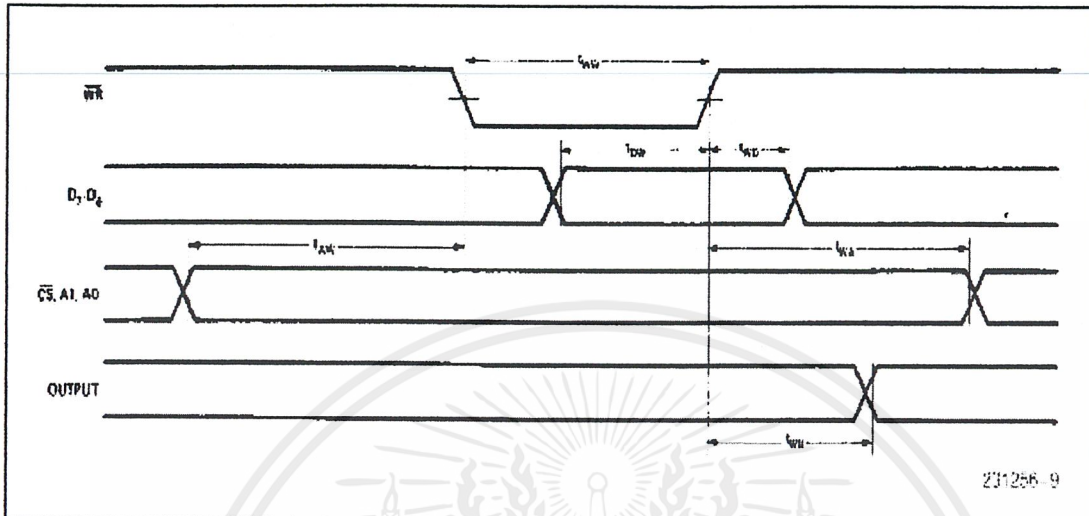
MODE 0 (BASIC INPUT)

รูปที่ 2.16 แสดงการทำงานของ 8255 ใน MODE 0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

MODE 0 (BASIC OUTPUT)

รูปที่ 2.17 แสดงการทำงานของ 8255 ใน MODE 0 (ต่อ)

2.3.5 การเชื่อมต่อ MCS-51 กับหน่วยความจำ

แบ่งได้เป็น 2 ส่วนใหญ่ๆ คือ

- Data Memory
- Program Memory

DATA MEMORY

เป็นหน่วยความจำที่ใช้เก็บข้อมูล มีความจุได้ถึง 64 Kb เป็นหน่วยความจำประเภทอ่าน และเขียนได้ (RAM) สัญญาณจาก 8051 ที่ใช้ในการอ่านข้อมูลจาก RAM คือ RD\ และสัญญาณที่ใช้ในการเขียนข้อมูลลง RAM คือ WR\

RAM (Random Access Memory)

เป็นหน่วยความจำที่สามารถอ่าน และเขียนข้อมูลได้ ข้อมูลจะสูญหายทันทีที่ขาดไฟเลี้ยง แบ่งเป็น 2 ชนิด คือ Static RAM และ Dynamic RAM

Static Ram

เป็นหน่วยความจำชนิดหนึ่งที่ย้ายในการนำมาใช้งาน แต่ราคาจะสูงเมื่อเทียบกับ Dynamic Ram ซึ่งราคาถูกกว่า แต่จะยุ่งยากขึ้นมาก็ คือ ต้องทำการ Refresh หน่วยความจำตลอดเวลา ส่วน Static Ram นั้นจะใช้ลักษณะของวงจร ฟลิปฟล็อป เป็นพื้นฐาน ดังนั้นเมื่อไม่มีการเขียนข้อมูลใหม่ ข้อมูลนั้นๆ จะคงที่ตลอดไปเท่าที่มีไฟเลี้ยงอยู่

Dynamic Ram

เราจะเรียกสั้นๆว่า DRAM ลักษณะของ RAM ชนิดนี้ ใช้การเก็บประจุที่ขา เกตของ MOSFET เพื่อเป็นการเก็บข้อมูล และเมื่อมีการอ่านข้อมูลออกมา ประจุที่เก็บไว้จะถูกคายออกมา และหมดไป ซึ่งถ้าเป็นเช่นนี้ หน่วยความจำจะเป็นแบบ Destructive ดังนั้น DRAM จึงต้องมีการรีเฟรช เพื่อให้ข้อมูลยังคงอยู่ไม่สูญหายไปไหน ข้อดีของ DRAM ที่เหนือกว่า SRAM คือ มีความหนาแน่นของ เซลล์หน่วยความจำสูงกว่า มีความสิ้นเปลืองกำลังต่ำกว่า และใช้เวลาในการเข้าถึงข้อมูลเร็วกว่า แต่มีข้อเสียในเรื่องการที่จะต้องทำการรีเฟรช ซึ่งจะยุ่งยากในการใช้มากกว่า SRAM

ศัพท์ที่ควรทราบเกี่ยวกับหน่วยความจำ

Access time	ระยะเวลาจากที่กำหนดสัญญาณระดับตำแหน่งให้กับหน่วยความจำ ไปจนถึงเวลาที่ข้อมูลปรากฏออกมาที่เอาต์พุต ของไอซีหน่วยความจำ ระยะเวลา นี้รวมถึงเวลาที่เสียไปตั้งแต่ส่งสัญญาณเลือกตัว ไอซี (chip enable) การถอดรหัสของตำแหน่ง และการทำงานของวงจร output enable
Address hold time	คือ เวลาที่ต้องการนับตั้งแต่จุดสิ้นสุดของสัญญาณ write จนถึงเวลาที่เอาต์พุตสัญญาณในการกำหนดตำแหน่งออกไปได้ โดยข้อมูลไม่สูญหาย
Address setup time	คือ ระยะเวลาที่ต้องการเพื่อให้สัญญาณในการกำหนดตำแหน่งให้อยู่ในสถานะคงที่ก่อนที่จะมีการเขียนให้แก่หน่วยความจำ เพื่อการเขียนข้อมูล
Chip enable (CE\)	คือ สัญญาณที่ใช้กำหนดให้ไอซีหน่วยความจำนี้ทำงานหรือไม่ซึ่งเมื่อสัญญาณนี้แอกตีฟ (โดยปกติแอกตีฟที่ระดับ "0") ไอซีหน่วยความจำนี้จึงจะอยู่ในสถานะที่ทำงานได้

Output enable (OE) คือ สัญญาณที่ป้อนให้แก่ไอซี ซึ่งเมื่ออยู่ในสถานะแอกทีฟ จะทำให้เอาต์พุตของไอซีหน่วยความจำนี้ติดต่อกับบัสข้อมูลของระบบ แต่เมื่อสัญญาณนี้ไม่แอกทีฟ เอาต์พุตของไอซีจะอยู่ในสถานะอิมพีแดนซ์สูง

PROGRAM MEMORY

เป็นหน่วยความจำที่ใช้เก็บโปรแกรมการทำงาน เป็นหน่วยความจำที่อ่านข้อมูลได้อย่างเดียว (ROM) สัญญาณจาก 8051 ที่ใช้ในการอ่าน ROM คือ PSEN

ROM (Read Only Memory)

เป็นหน่วยความจำแบบถาวร เมื่อขาดไฟเลี้ยงข้อมูล จะไม่สูญหาย เป็นหน่วยความจำที่อ่านข้อมูลได้อย่างเดียว คือข้อมูลจะต้องถูกเขียนลงไปเป็นหน่วยความจำตั้งแต่ต้น หลังจากนั้นก็เป็นการเรียกใช้เพียงอย่างเดียว ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงแก้ไขได้อีก ดังนั้น เราจึงเรียกหน่วยความจำประเภทนี้ว่า Read Only หน่วยความจำแบบรอม เป็นหน่วยความจำแบบ Non volatile คือข้อมูลในรอมจะไม่สูญหายเมื่อไม่มีไฟเลี้ยง หน่วยความจำแบบนี้ จะใช้ในระบบไมโครคอมพิวเตอร์ทุกเครื่อง เพื่อเก็บโปรแกรมสำหรับให้ระบบเริ่มต้นทำงานได้ หรือเรียกว่า โปรแกรมมอนิเตอร์ หรือ bootstrap ROM สามารถจำแนกตามลักษณะการเขียนข้อมูลได้ดังนี้

Mask Programmed ROM

เป็นรอมชนิดที่ได้ทำการเขียนข้อมูลเข้าไปในหน่วยความจำตั้งแต่ตอนสร้างชิพ และไม่สามารถแก้ไขข้อมูลภายในได้อีก รอมแบบนี้จะต้องสร้างคราวละมากๆ เนื่องจากต้นทุนในการผลิตสูง ในตระกูล MCS-51 ก็จะเป็นเบอร์ 8051 และ 8052

Programmable Read Only Memory หรือ PROM

หน่วยความจำแบบนี้ ผู้ใช้สามารถโปรแกรมเองได้ โดยกรรมวิธีจ่ายพัลส์แรงดันสูง เข้าไปทำลายฟิวส์ ภายในตัวไอซีหน่วยความจำ เพื่อให้เป็นลอจิก 0 หรือ 1 ณ ตำแหน่งที่กำหนด และเมื่อโปรแกรมไปแล้ว ก็ไม่สามารถทำการแก้ไขได้อีกเลย

Erasable Programmable Read Only Memory หรือ EPROM

หน่วยความจำชนิดนี้ ผู้ใช้สามารถโปรแกรมข้อมูลลงไปได้ และสามารถลบได้โดยใช้วิธี Ultra violet ฉายผ่านช่องกระจกบนตัวไอซี และหลังจากที่ลบข้อมูล ก็สามารถนำไปโปรแกรมใหม่ได้อีก

Electrically Alterable Read Only Memory หรือ EAROM

เป็นหน่วยความจำชนิดนี้ ผู้ใช้สามารถโปรแกรมข้อมูลเข้าไปได้ และสามารถลบออกได้โดยใช้สัญญาณไฟฟ้า ทำให้การโปรแกรม และการลบทำได้โดยสะดวก และอาจทำได้โดยไม่ต้องถอดออกจากวงจร ซึ่งคล้ายกับหน่วยความจำในตระกูล MCS-51 ของ บริษัท ATMEL มาก เช่นเบอร์ 89C51 และ 89C52 ที่ใช้ในการทำโปรเจกต์นี้ โดยใช้เป็น โปรแกรมมอนิเตอร์ไว้รับข้อมูลผ่านเครื่อง PC

2.3.6 การต่อ MCS-51 เข้ากับ EPROM และ RAM

การต่อใช้งานนี้เราอาจจะไม่ใช้ Decoder มาถอดรหัสตำแหน่งของหน่วยความจำก็ได้ ถ้าเราติดตั้งเพียงอย่างละ 1 ตัวเท่านั้น เพราะแอดเดรสของ Program Memory และ Data Memory ใช้แอดเดรสซ้อนกันอยู่ สัญญาณที่ใช้ในการอ่านข้อมูลจาก Program Memory (EPROM) ก็คือ PSEN\ และสัญญาณที่ใช้อ่านข้อมูลจาก Data Memory (RAM) ก็คือ RD\ ส่วนการเขียนข้อมูลลง RAM จะใช้ WR\ แต่เนื่องจากในการทำ โปรเจกต์ครั้งนี้จะต้องมีการ Download ข้อมูล โปรแกรมจาก PC ลงสู่ตัว RAM ซึ่ง RAM นี้จะต้องมีการเขียน อ่าน และรัน โปรแกรม เราจึงนำขา PSEN\ กับ RD\ มาทำการ AND กัน แล้วนำเอาผลลัพธ์ที่ได้มาต่อกับขา RD\ ของ RAM

2.4 สเต็ปป์มอเตอร์

สเต็ปป์มอเตอร์แบ่งตามพื้นฐานได้เป็น 3 ชนิด

1. วารีเอเบิลรีลักแตนซ์ (Variable reluctance : VR)
2. เพอร์มาเนนต์แมกเนต (Permanent magnet : PM)
3. ไฮบริด (Hybrid)

2.4.1 ชนิดวารีเอเบิลรีลักแตนซ์ (Variable reluctance : VR)

มีโครงสร้างของโรเตอร์แบบมัลติทูธ (Multi tooth) ทำจากเหล็กอ่อนมอเตอร์ชนิดนี้เมื่อใช้มือหมุนเพลลาของมอเตอร์ที่โรเตอร์จะไม่ปรากฏการณ์ทางแม่เหล็ก (Magnetism) จึงสามารถหมุนได้ตลอดโดยไม่ติดขัดแตกต่างจากชนิด PM และชนิด Hybrid ซึ่งมีสนามแม่เหล็กที่โรเตอร์ เมื่อหมุนจะรู้สึกติดขัด เหมือนเป็นเฟือง สเต็ปป์มอเตอร์ชนิดนี้มีจุดด้อยในเรื่องความถูกต้องของตำแหน่งและทำงานได้ไม่ดีนักเมื่อมีสเต็ปในการหมุนสูง

2.4.2 ชนิดเพอร์มาเนนต์แมกเนต (Permanent magnet : PM)

มีโครงสร้างของโรเตอร์แบบเรียบ ไม่มีซี่ขั้วแม่เหล็ก บนโรเตอร์จะเป็นแบบแม่เหล็กถาวร การควบคุมทำได้โดยป้อนกระแสกระตุ้นที่ขดลวดบนสเตเตอร์ เช่น ถ้าเป็นสเตเตอร์แบบ 4 เฟส จะมีขั้วแม่เหล็กอยู่ 4 ขั้ว ซึ่งมีคอยล์พันอยู่แยกจากกัน ขั้วแม่เหล็กถาวรบนโรเตอร์ จะถูกแรงดึงดูดจากขั้วแม่เหล็กบนสเตเตอร์ ถึงแม้จะไม่ป้อนกระแสไฟฟ้ไปอีกต่อไป ทำให้เกิดเป็นแรงยึดเหนี่ยวขึ้น สเต็ปป์มอเตอร์ชนิดนี้มีข้อดีในเรื่องความถูกต้องของตำแหน่งเมื่อเปรียบเทียบกับสเต็ปป์มอเตอร์ชนิดอื่น

2.4.3 ชนิดไฮบริด (Hybrid)

เป็นชนิดที่นิยมใช้มากที่สุด โดยเฉพาะเมื่อนำมาใช้ในอุปกรณ์ที่ใช้ในเครื่องคอมพิวเตอร์ สเต็ปป์มอเตอร์ชนิดนี้มีโครงสร้างภายในคือ สเตเตอร์เป็นชนิดวาริเอเบิลรีลักแตนซ์ ส่วนโรเตอร์จะเป็น ชนิดเพอร์มาเนนต์แมกเนตนำมาประกอบเข้าด้วยกัน จึงทำให้เป็นมอเตอร์ชนิดที่มีแรงยึดเหนี่ยวสูง มีแรงบิด แรงดึง และแรงผลักดี และยังคงทำงานได้ดีแม้จะมีจำนวนของสเต็ปป์ต่อรอบในการหมุนสูงก็ตาม

ยังมี สเต็ปป์มอเตอร์อีกชนิดหนึ่งที่ปรับปรุงมาจาก ชนิดเพอร์มาเนนต์แมกเนต คือ ชนิดแรเอิร์ธเพอร์มาเนนต์แมกเนต (Rare earth permanent magnet) หรือเรียกว่า ชนิด ดิสก์แมกเนตสเต็ปป์มอเตอร์ (Disk magnet steppers) โครงสร้างของโรเตอร์ของมอเตอร์ชนิดนี้มีลักษณะเป็นแผ่นซึ่งยึดติดกับเพลลาของมอเตอร์ โครงสร้างแบบนี้ทำให้เกิดโมเมนต์ของความเฉื่อยต่ำมาก มีอัตราเร่งสูง มอเตอร์ชนิดนี้จึงจัดเป็นมอเตอร์ที่มีประสิทธิภาพสูงทั้งในด้านแรงบิดดึง กำลังทางกลที่ได้ของมอเตอร์ ความถูกต้องของตำแหน่งสูงมาก และความเร็วในการเริ่มหมุน และหยุดสูง มีความสูญเสียของกำลังงานต่ำ

2.4.4 การพันขดลวดหรือคอยล์บนสเต็ปป์

- 1.แบบไบ โพลาร์ (Bipolar)
- 2.แบบยูนิโพลาร์ (Unipolar)

2.4.4.1 สเต็ปป์มอเตอร์แบบไบโพลาร์ (Bipolar)

มีการพันขดลวด 1 ขดบนแต่ละขั้วแม่เหล็กของสเตเตอร์ ขั้วแม่เหล็กที่เกิดขึ้นบนสเตเตอร์ ถูกกำหนดโดยทิศทางของกระแสไฟฟ้า และสามารถทำให้เกิดขั้วแม่เหล็กในทิศทางตรงข้าม โดยการกลับทิศทางกระแสของ กระแสไฟฟ้า

2.4.4.2 สเต็ปป์มอเตอร์แบบยูนิโพลาร์ (Unipolar)

จะมีการพันขดลวด 2 ขดบนแต่ละขั้วแม่เหล็กของสเตเตอร์ ซึ่งแต่ละขจะทำให้เกิดขั้วแม่เหล็กเปลี่ยนไปมาโดยการสวิตซ์กระแสไฟฟ้าจากขดลวดหนึ่งไปยังอีกขดลวดหนึ่ง โดยปกติขดลวดทั้งสองจะมีการเชื่อมต่อกัน หรือจุดร่วมเพื่อลดจำนวนของสายไฟที่ต่อจากมอเตอร์ แต่การพันขดลวดแบบยูนิโพลาร์จะทำให้เกิดแรงบิดน้อยกว่าแบบไบโพลาร์ เพราะจะมีเพียงครึ่งหนึ่งของขดลวดที่ถูกกระตุ้นทำให้ทำงาน

2.4.5 การกระตุ้น และการควบคุมการหมุนของสเต็ปป์มอเตอร์

การกระตุ้น และการควบคุมการหมุนของมอเตอร์ให้เคลื่อนที่ไปแต่ละสเต็ปทำได้โดยจ่ายกำลังไฟฟ้าไปยังขดลวดแต่ละขบนสเตเตอร์ ซึ่งต้องป้อนเป็นแบบซีแควนเชียลในรูปแบบที่ถูกต้อง สามารถแบ่งได้เป็น 3 ลักษณะ คือ

1. แบบเวฟ (Wave)
2. แบบ 2 เฟส (Two phase)
3. แบบครึ่งสเต็ป (Half step)

แบบเวฟ (Wave)

เป็นการกระตุ้นแบบที่ง่ายที่สุด โดยทำการกระตุ้นขดลวดทีละขในเวลาหนึ่ง และเรียงถัดกันไป เช่น ขดที่ 1, 2, 3, 4, 1 หรือ 1, 4, 3, 2, 1 ขึ้นอยู่กับทิศทางที่ต้องการให้หมุน จึงทำให้มีขดลวดเพียงขดเดียวเท่านั้นที่ถูกกระตุ้นในระยะเวลาหนึ่ง

สเต็ปที่	เฟสที่ 1	เฟสที่ 2	เฟสที่ 3	เฟสที่ 4
1	ทำงาน	---	---	---
2	---	ทำงาน	---	---
3	---	---	ทำงาน	---
4	---	---	---	ทำงาน

ตารางที่ 2.7 แสดงลำดับการกระตุ้นเพื่อให้สเต็ปป์มอเตอร์ทำงานด้วยการกระตุ้นแบบเวฟ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบ 2 เฟส (Two phase)

มีลักษณะคล้ายกับแบบเวฟแต่การกระตุ้นแบบนี้จะทำการกระตุ้นโดยการจ่ายกำลังไฟฟ้าไปที่ขดลวด 2 ขดที่อยู่ใกล้กันในเวลาเดียวกัน และเรียงถัดกันไปเช่นเดียวกับแบบเวฟคือเริ่มจากขดลวด 1-2, 2-3, 3-4, 4-1, 1-2 หรือ 1-4, 4-3, 3-2, 2-1, 1-4 ขึ้นอยู่กับทิศทางการหมุน การเพิ่มจำนวนของขดลวดที่ถูกกระตุ้นทำให้เพิ่มแรงบิดได้มากกว่าแบบเวฟ โรเตอร์จะเคลื่อนที่ด้วยแรงดึงอย่างเต็มแรงจาก 2 ขดลวดที่ถูกกระตุ้นพร้อมกัน และต่อไปด้วยแรงดึงจากอีก 2 ขดลวดถัดไป แต่การกระตุ้นในลักษณะนี้ต้องใช้แหล่งจ่ายกำลังไฟฟ้ามากขึ้น

สเต็ปที่	เฟสที่ 1	เฟสที่ 2	เฟสที่ 3	เฟสที่ 4
1	ทำงาน	ทำงาน	---	---
2	---	ทำงาน	ทำงาน	---
3	---	---	ทำงาน	ทำงาน
4	ทำงาน	---	---	ทำงาน

ตารางที่ 2.8 แสดงลำดับการกระตุ้นเพื่อให้สเต็ปปึงมอเตอร์ทำงานด้วยการกระตุ้นแบบ 2 เฟส

แบบครึ่งสเต็ป (Half step)

มีรูปแบบที่เกิดจากการผสมผสานกันระหว่างการกระตุ้นแบบเวฟ และแบบ 2 เฟสเพื่อเพิ่มจำนวนของสเต็ปต่อรอบอีกเท่าตัว ในการกระตุ้นจะกระตุ้นขดลวดเรียงกันไปเป็นลำดับ คือ เริ่มจากขดลวด 1, 1-2, 2, 2-3, 3, 3-4, 4, 4-1, 1 แรงบิดที่ได้จากการกระตุ้นแบบนี้จะมีแรงบิดมากขึ้นอีกเพราะช่วงสเต็ปมีระยะสั้นลง และแต่ละสเต็ปเกิดแรงดึงจากขดลวด 2 ขด ที่ถูกกระตุ้นพร้อมกันความถูกต้องของตำแหน่งจะมีความแม่นยำมากขึ้น แต่การกระตุ้นในลักษณะนี้จะต้องทำการหมุนถึง 2 สเต็ปจึงจะได้การหมุนเท่ากับ 1 สเต็ปเหมือนกับการควบคุมใน 2 แบบแรก และแหล่งจ่ายไฟฟ้าจะเท่ากับแบบ 2 เฟส

สแต็ปที่	เฟสที่ 1	เฟสที่ 2	เฟสที่ 3	เฟสที่ 4
1	ทำงาน	---	---	---
2	ทำงาน	ทำงาน	---	---
3	---	ทำงาน	---	---
4	---	ทำงาน	ทำงาน	---
5	---	---	ทำงาน	---
6	---	---	ทำงาน	ทำงาน
7	---	---	---	ทำงาน
8	ทำงาน	---	---	ทำงาน

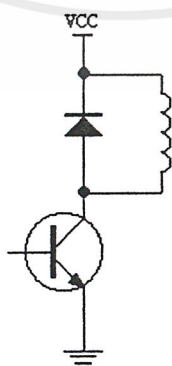
ตารางที่ 2.9 แสดงลำดับการกระตุ้นเพื่อให้สแต็ปปั๊มมอเตอร์ทำงานด้วยการกระตุ้น แบบครึ่งสแต็ป

2.4.6 ชัฟเฟรสเซอร์

เมื่อทรานซิสเตอร์หยุดนำกระแส จะทำให้เกิดแรงเคลื่อน E.M.F. ซึ่งแรงเคลื่อนชนิดนี้อาจเป็นอันตรายแก่วงจร และเป็นสัญญาณรบกวนได้ เรามีวิธีป้องกันคือ

1. ไดโอดชัฟเฟรสเซอร์

กระแสหมุนเวียน CIRCULATING CURRENT จะเริ่มไหลจากทรานซิสเตอร์ หยุดนำกระแส และศักย์คาของขา C จะเท่ากับศักย์คาของแหล่งจ่าย ช้อเสี่ย คือ กระแสจะหยุดหมุนเวียนอยู่นาน และจะทำให้เกิดแรงบิดห้ามล้อมาก พลังงานส่วนใหญ่จะสูญเสียในความต้านทานของขดลวด มีปัญหาเรื่องทำความเย็น

รูปที่ 2.18 แสดงการใช้ไดโอดชัฟเฟรสเซอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ไดโอด และรีซิสเตอร์ซัพเพรสเซอร์

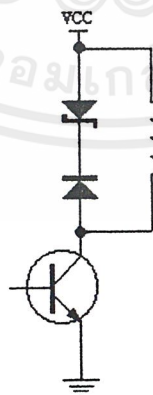
ถ้า R_s ยิ่งมาก กระแสหมุนเวียนก็จะลดลงเร็วขึ้น แต่ศักย์คาของขา C จะมีค่าสูงขึ้น พลังงานส่วนใหญ่จะสูญเสียใน R_s

รูปที่ 2.19 แสดงการใช้ไดโอด และรีซิสเตอร์ซัพเพรสเซอร์

3. ซีเนอร์ไดโอดซัพเพรสเซอร์

เมื่อทรานซิสเตอร์ CUT OFF กระแสจะลดลงได้เร็วกว่า 2 แบบแรก และศักย์คาที่ C จะเท่ากับศักย์คาของซีเนอร์บวกกับศักย์คาของแหล่งจ่ายซึ่งเป็นอิสระต่อกระแส พลังงานส่วนใหญ่สูญเสียใน ซีเนอร์

รูปที่ 2.20 แสดงการใช้ซีเนอร์ไดโอดซัพเพรสเซอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. คอนเดนเซอร์ซีฟเพรสเซอร์

จะใส่ตัว C ให้ 01 กับ 03 และ 02 กับ 04 เมื่อทรานซิสเตอร์หยุดนำกระแส กระแสตัว C จะไหลผ่านทางไดโอด และจะดูดกลิ่นกระแสที่ค่อยๆ ลดลงจากขดลวดของมอเตอร์ เพื่อป้องกันทรานซิสเตอร์ และยังช่วยแคมป์ไฟ คือช่วยลดความร้อนที่เกิดขึ้นในขดลวด STATOR เนื่องจากการ OSCILLATE ของ ROTOR

รูปที่ 2.21 แสดงการใช้คอนเดนเซอร์ซีฟเพรสเซอร์

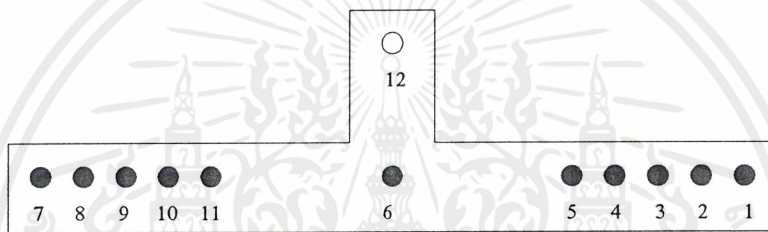
บทที่ 3

การออกแบบ

3.1 ภาคเซ็นเซอร์

ในที่นี้เราได้ใช้ลักษณะการส่ง และรับของแสงอินฟราเรด โดยอาศัยหลักการสะท้อนของแสงเป็นตัวตรวจจับ เราได้เลือกใช้ตัวส่ง และตัวรับที่อยู่ในตัวโมดูลเดียวกัน เพื่อเป็นการง่ายที่จะจัดเซ็นเซอร์ทั้ง 12 ตัวให้อยู่ในระนาบเดียวกันมากที่สุด ละอีกทั้งจะทำให้มีขนาดเล็กลงอีกด้วย

จากนั้นก็มากำหนดตำแหน่งของตัวตรวจจับ เพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะของกำแพง โดยเราจะวางตำแหน่งต่างๆ ไว้ดังรูป 3.1

รูปที่ 3.1 แสดงการวางตำแหน่งของเซ็นเซอร์

จะเห็นว่าเราใช้ตัวตรวจจับกำแพงด้านหน้าอยู่ 2 ตัว โดยมีตัวหนึ่งสามารถที่จะรับรู้กำแพงด้านหน้าได้ไวกว่า ที่ทำเช่นนี้เพื่อจะได้เป็นการส่งสัญญาณให้แก่ไมโครคอนโทรลเลอร์ จะได้สั่งให้สเต็ปมอเตอร์ทำการชะลอตัวไมโครเมาส์ ก่อนที่จะเกิดการชนกำแพงเสียก่อน

ส่วนการตรวจจับกำแพงด้านข้าง เราจะใช้ตัวตรวจจับข้างละ 5 ตัว โดยในการควบคุมในการเคลื่อนที่ของตัวไมโครเมาส์ เราจะพยายามชดเชยให้อยู่แนวกลางเสมอ ซึ่งมีผลอย่างมากในการจดจำเส้นทาง

จากนั้นเราได้มาออกแบบลักษณะการจ่ายพลังงานให้แก่ โฟโตไดโอด ซึ่งมี 2 แนวทาง คือ การส่งเป็นพัลส์ ซึ่งการส่งอย่างนี้จะทำให้ส่งได้ไกลขึ้น ซึ่งจะทำให้ตัวตรวจจับอาจต่อได้โดยตรงกับไมโครคอนโทรลเลอร์ได้ แต่หากเราจะเลือกวิธีนี้ เราจำเป็นต้องหาวงจรกำเนิดสัญญาณมาเพิ่มเติม อีกทั้งหากการบัดกรีตัวส่ง และตัวรับไม่ได้อยู่ในระนาบเดียวกันจริงๆ ก็จะทำให้เกิดข้อผิดพลาดขึ้นได้ ดังนั้นเราจึงเลือกใช้แนวทางที่ 2 คือการให้พลังงานที่จ่ายเป็นแบบไฟตรงคงที่ การให้แหล่งจ่ายแบบนี้แก่ตัวโฟโตไดโอด จะทำให้สัญญาณที่โฟโตทรานซิสเตอร์ได้มีกำลังอ่อนลง จึงต้องมีการขยายสัญญาณ ในที่นี้เราเลือกใช้อปแอมป์เบอร์ LM339 ซึ่งมีออปแอมป์ 4 ตัวในรูปแบบไอซีตัวเดียว

กัน โดยจะมีความต้านทานปรับค่าได้ ต่อทางด้านอินพุต เพื่อเป็นปรับแต่งการขยายสัญญาณได้อีกด้วย อีกทั้งจะเป็นการชดเชยเมื่อมีการบัคกรีตัวส่งและตัวรับที่ไม่ได้อยู่ในระนาบเดียวกันด้วย

เมื่อรับได้ตำแหน่งการวางของตัวอุปกรณ์ และลักษณะการจ่ายพลังงานแล้วเราก็มายออกแบบแผ่นวงจรพิมพ์ ซึ่งรวมถึงวงจรขยายสัญญาณออพแอมป์รวมด้วยกัน

3.2 ไมโครคอนโทรลเลอร์

เราได้ใช้บอร์ดคอนโทรลสำเร็จรูปของ SILA รุ่น V-3155 เพื่อเป็นการสะดวก และประหยัดเวลา แต่ทั้งนี้ก็ไม่มีบอร์ดใดที่จะเหมาะสมกับงานของเราโดยตรง เราจึงต้องมีการตัดแปลง และปรับปรุงเพิ่มเติม โดยเราจะทำให้บอร์ดนี้สามารถรันโปรแกรม อ่าน และเขียนบนหน่วยความจำแบบ RAM ได้

3.3 ภาคชุดขับ และสเต็ปปีงมอเตอร์

เราได้ใช้สเต็ปปีงมอเตอร์ที่มีอยู่ใน Disk Drive ขนาด 5.25 นิ้วในคอมพิวเตอร์รุ่นเก่าๆ ซึ่งเราก็ไม่รู้ค่ารายละเอียดของมันนัก เนื่องจากไม่มี Specification บอก ทำให้เราต้องออกแบบวงจรขับให้สามารถขับกระแสสูงๆได้ไว้ก่อน โดยเราจะใช้ทรานซิสเตอร์ 2 ตัวต่อแบบคาร์ลิงตันกันต่อขดลวด 1 เฟส

3.4 ด้าน Mechanic

เมื่อเราได้ขนาดแผ่นวงจร อุปกรณ์ต่างๆ และมอเตอร์ เราจึงมาออกแบบการจัดวางของสิ่งเหล่านี้ เราได้เลือกใช้อลูมิเนียมเป็น โครงสร้างหลักที่สำคัญทั้งหมดในตัวไมโครเมสท์ เนื่องจากมีน้ำหนักเบา รองลงมาก็มีใช้แผ่นพลาสติกบ้างในการเชื่อมต่อของโครงสร้าง จากนั้นเราก็ได้กำหนดขนาดของโครง เพื่อให้เข้ากับสิ่งที่เราต้องการให้รวมเข้าด้วยกัน

3.5 ด้านโปรแกรม

แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

3.5.1 ส่วนของโปรแกรมรับ HEX ไฟล์

ซึ่งเป็นโปรแกรมที่จะทำหน้าที่รับข้อมูลที่เป็น HEX ไฟล์จากคอมพิวเตอร์ มาใส่เก็บไว้ใน RAM ภายในบอร์ดควบคุมของไมโครเมสท์ซึ่งข้อมูลที่เป็น HEX ไฟล์นี้ก็คือโปรแกรมในส่วนของการควบคุมการเคลื่อนที่ และการตัดใจของไมโครเมสท์ที่เขียน และพัฒนาได้ โดยการเขียนโปรแกรมเป็นภาษาแอสเซมบลี แล้วใช้โปรแกรมในการแปลงโปรแกรมที่เขียนขึ้นนี้เป็น HEX ไฟล์ และทำการเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โหลดโปรแกรมดังกล่าวเข้าไปไว้ใน RAM เพื่อให้ไมโครเมสต์ทำงานได้ตามต้องการ ดังนั้นจึงจำเป็นที่จะต้องมีโปรแกรมรับ HEX ไฟล์เพื่อทำหน้าที่นำข้อมูลที่เป็น HEX ไฟล์ของโปรแกรมควบคุมมาจัดเก็บไว้ใน RAM เพื่อให้ไมโครเมสต์ทำงาน หรือทดสอบการทำงานของไมโครเมสต์ได้

เนื่องจากโปรแกรมที่แปลงเป็น HEX ไฟล์แล้วจะมีรูปแบบที่แน่นอนดังนี้

:BCAAAATTHH.....HHCC

: คือ START CHARACTER

BC คือ จำนวน BYTE ของข้อมูลในบรรทัด มีค่าเป็นเลขฐาน 16

AAAA คือ ADDRESS ของข้อมูลใน BYTE แรก

TT คือ ชนิดของข้อมูลในบรรทัดนั้นๆ

ถ้า TT = 0 เป็น DATA RECORD

ถ้า TT = 1 เป็น END-OF-FILE RECORD

HH คือ ข้อมูลแต่ละ BYTE

CC คือ ค่า CHECKSUM ของบรรทัดนั้นๆ โดยจะเป็นค่า 2's COMPLEMENT

ในการส่งข้อมูลจากคอมพิวเตอร์จะเป็นรหัส ASCII ฉะนั้นโปรแกรมรับข้อมูลจะต้องนำรหัส ASCII ที่ได้มาแปลงเป็นข้อมูลแล้วนำเก็บไว้ใน RAM ส่วนอัตราความเร็วในการส่งก็จะต้องมีการตั้งอัตราในการรับส่งให้เท่ากันระหว่างคอมพิวเตอร์ กับตัวไมโครคอนโทรลเลอร์ ซึ่งเลือกใช้ที่อัตรา BAUD RATE 9600 ฉะนั้นภายในโปรแกรมรับ HEX ไฟล์ จะต้องมีการตั้งค่า BAUD RATE ไว้ที่ 9600 ด้วยซึ่งจะทำให้การรับส่งข้อมูลไม่ผิดพลาด

โปรแกรมรับ HEX ไฟล์นี้เป็นโปรแกรมที่มีความสำคัญโปรแกรมหนึ่ง ถ้าโปรแกรมในส่วนนี้มีความผิดพลาด ก็จะทำให้ข้อมูลที่โหลดเข้าไปใน RAM เกิดผิดพลาด ซึ่งก็จะเป็นผลให้ไมโครเมสต์ไม่ทำงานตามต้องการ จึงต้องเขียนโปรแกรมในส่วนนี้ให้มีประสิทธิภาพ

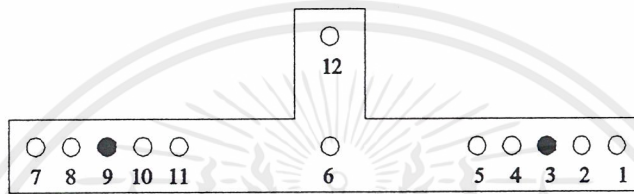
3.5.2 ส่วนของโปรแกรมการปรับล้อ

ในการเคลื่อนที่ของไมโครเมสต์ไปในช่องทางที่เป็นเขาวงกตนั้น ไมโครเมสต์อาจเคลื่อนที่ไปไม่ตรงช่องทาง ยิ่งถ้ามีการเลี้ยวเกิดขึ้น ก็อาจจะทำให้ไมโครเมสต์อยู่ไม่ตรงช่องทางวิ่ง ถ้าปล่อยให้ไมโครเมสต์เคลื่อนที่ไปก็อาจจะทำให้ไมโครเมสต์ชนกับช่องทางวิ่งที่เป็นกำแพงได้ และก็ไม่สามารถเคลื่อนที่ต่อไปได้จึงจำเป็นที่จะต้องมีโปรแกรมช่วยในการปรับล้อ หรือปรับให้ไมโครเมสต์เคลื่อนที่ให้ตรงช่องทางมากที่สุด

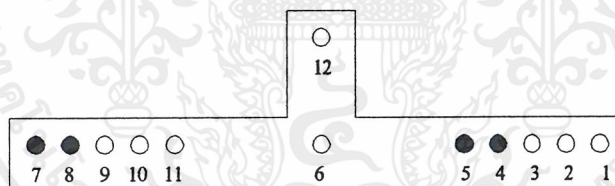
การที่เราจะทราบได้ว่าไมโครเมสต์เคลื่อนที่ไม่ตรงช่องทางนั้นจะใช้เซ็นเซอร์ของปีกทั้งสองข้าง ซึ่งใช้เซ็นเซอร์ 10 ตัวในการตรวจจับ ซึ่งใช้หลักการดังนี้ คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

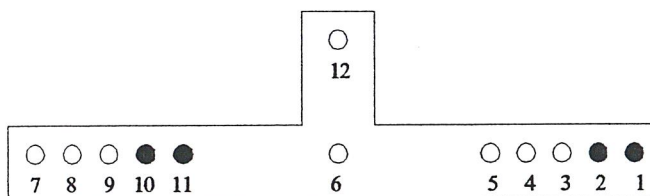
ถ้าเซ็นเซอร์ตัวที่ 9 และ 3 ตรวจจับได้ ก็จะทำให้ไมโครเมสต์วิ่งตรงไป โดยไม่มีการปรับล้อทั้งสองข้าง แต่ถ้าเซ็นเซอร์ตัวที่ 1, 2, 10 และ 11 ตรวจจับได้ ซึ่งก็แสดงว่าตัวไมโครเมสต์เคลื่อนที่ไม่ตรงช่องทางวิ่งแล้ว มีการเอียงไปทางซ้าย ก็จะต้องมีการปรับล้อ โดยที่จะให้ล้อทางด้านซ้ายของตัวไมโครเมสต์เคลื่อนที่เร็วกว่าล้อทางด้านขวา และถ้าเซ็นเซอร์ตัวที่ 4, 5, 7 และ 8 ตรวจจับได้ ก็แสดงว่ามีการเอียงไปทางขวา จึงต้องมีการปรับล้อ โดยให้ล้อทางด้านขวาของตัวไมโครเมสต์เคลื่อนที่เร็วกว่าล้อทางด้านซ้าย

รูปที่ 3.2 แสดงเมื่อไมโครเมสต์อยู่ในตำแหน่งวิ่งตรง

รูปที่ 3.3 แสดงเมื่อไมโครเมสต์อยู่ในตำแหน่งเอียงไปทางขวา

รูปที่ 3.4 แสดงเมื่อไมโครเมสต์อยู่ในตำแหน่งเอียงไปทางซ้าย

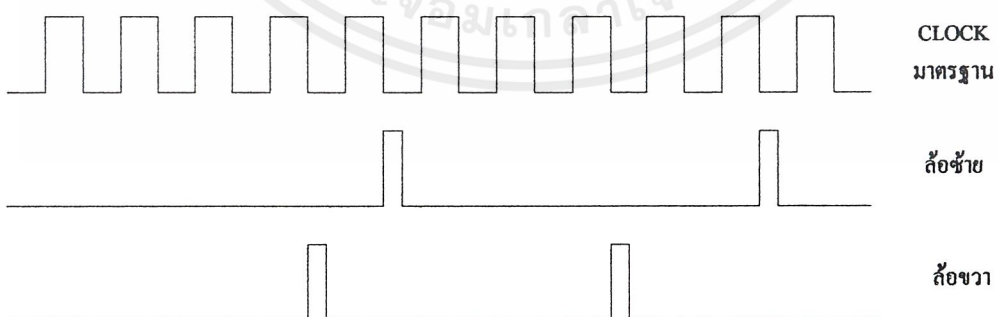
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แต่ถ้าไมโครเมาส์เคลื่อนที่ไปในช่องทางที่มีกำแพงเพียงด้านเดียว ก็จะใช้เซ็นเซอร์ของปีกลทางด้านที่สามารถจับได้เพียงด้านเดียวในการปรับล้อให้ไมโครเมาส์วิ่งตรง ตามที่กล่าวมาแล้วข้างต้นว่าถ้าเซ็นเซอร์ตัวใดตรวจจับได้ก็ให้ปรับล้อใด และถ้าช่องทางที่ไมโครเมาส์เคลื่อนที่ไปไม่มีกำแพงทั้งสองด้าน ก็จะให้ไมโครเมาส์เคลื่อนที่ตรงไปโดยไม่มีการปรับล้อ

หลักในการปรับความเร็วของล้อทำได้ดังนี้ คือ

ต้องสร้างสัญญาณ Clock มาตรฐานขึ้นมา แล้วนำสัญญาณ Clock ที่สร้างนี้มาใช้เป็นสัญญาณอ้างอิงในการที่จะกระตุ้นให้สเต็ปปีงมอเตอร์ทำงาน โดยการนับจำนวนสัญญาณ Clock ให้ได้ตามต้องการแล้วก็ทำการกระตุ้นสเต็ปปีงมอเตอร์ เช่นเมื่อนับสัญญาณ Clock ครบ 5 ลูกแล้วก็ให้กระตุ้นสเต็ปปีงมอเตอร์ 1 ครั้ง ซึ่งถ้าต้องการให้ไมโครเมาส์เคลื่อนที่ตรงไปโดยไม่มีการปรับล้อ ก็จะต้องกระตุ้นสเต็ปปีงมอเตอร์พร้อมกันทั้งล้อซ้าย และขวา ส่วนในการปรับความเร็วล้อก็ใช้การนับสัญญาณ Clock เช่นกัน คือถ้าต้องการให้ล้อใดหมุนเร็วก็กระตุ้นสเต็ปปีงมอเตอร์ที่ล้อนั้น โดยการนับสัญญาณ Clock ให้น้อยลงเหลือ 4 ลูกแล้วจึงกระตุ้นสเต็ปปีงมอเตอร์ที่ล้อนั้นเช่น ถ้าต้องการให้ล้อขวาหมุนเร็วกว่าล้อซ้าย ก็ให้นับสัญญาณ Clock ครบ 4 ลูกแล้วจึงกระตุ้นสเต็ปปีงมอเตอร์ที่ล้อขวา และนับสัญญาณ Clock ต่อจนครบ 5 ลูกแล้วจึงกระตุ้นสเต็ปปีงมอเตอร์ที่ล้อซ้าย และจะทำการปรับความเร็วของล้อต่อไปจนกว่าไมโครเมาส์จะวิ่งตรงแล้วจึงหยุดปรับ

ส่วนการนับสัญญาณ Clock จำนวนเท่าไรแล้วกระตุ้นสเต็ปปีงมอเตอร์นั้น จะมีค่าเท่าไรก็ได้ตามความเหมาะสมซึ่งเกิดจากการทดลอง ซึ่งในที่นี้ได้ทำการทดลองแล้วได้ค่า 5 ลูกกับ 4 ลูกซึ่งเป็นค่าที่เหมาะสมแล้ว

รูปที่ 3.5 แสดงการป้อนสัญญาณ Clock ให้ล้อขวาหมุนเร็วกว่าล้อซ้าย

3.5.3 ส่วนโปรแกรมเพื่อจดจำเส้นทาง

ก่อนอื่นเราต้องทราบพิกัดบล็อกของตำแหน่งเริ่มต้น และปลายทางก่อน โดยปกติมันจะให้ บล็อกเริ่มต้นอยู่ที่พิกัด 0, 0 ส่วนจุดปลายทางนั้นจะเป็นบล็อกใดๆ ก็ได้ภายในสนามเขาวงกต

หลักสำคัญในการจำเส้นทางคือ การทำให้ทราบถึงจำนวนความถี่ของแต่ละพิกัดที่ไมโครเมาส์ได้เคลื่อนที่ผ่านมา โดยถ้าหากทางใดได้เดินผ่านไปมากครั้งแล้ว ไมโครเมาส์จะพยายามไม่ผ่านไปพิกัดนั้นอีก แต่ในกรณีที่มีทางแยก และแต่ละทางต่างก็มีจำนวนความถี่ในการผ่านเท่ากัน หรือว่าในทางแยกนั้นต่างก็ไม่เคยผ่านทั้งหมด เรามีเกณฑ์ในการตัดสินใจโดยเลือกให้ความสำคัญในทางตรงเป็นอันดับแรก เนื่องด้วยทุกครั้งที่เกิดการหมุนตัวเพื่อทำการเลี้ยว หรือกลับหลังหัน ตัวไมโครเมาส์จะมีโอกาสที่อยู่ในตำแหน่งที่ไม่ถูกต้องได้ง่ายกว่าการเดินตรงไปเรื่อยๆ ส่วนการให้ความสำคัญในการเลี้ยวซ้ายหรือขวานั้น เราจะให้ทางใดก่อนก็ได้ ในที่นี้ได้ให้ความสำคัญทางด้านซ้ายสำคัญกว่าทางด้านขวา

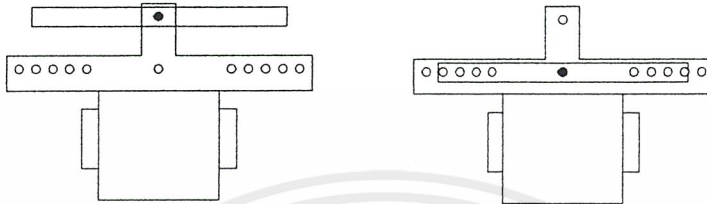
การเพิ่มค่าความถี่ในแต่ละพิกัด

ปัญหาของการเพิ่มค่าความถี่มีอยู่ว่า เราจะทราบได้อย่างไรว่าขณะนี้ตัวไมโครเมาส์ได้กำลังอยู่ในพิกัดใด ซึ่งเมื่อทราบก็จะมีผลทำให้การเพิ่มค่าความถี่ได้อย่างถูกต้อง

การนับจำนวนสเต็ปที่ป้อนให้กับสเต็ปปีงมอเตอร์เป็นทางเลือกที่เราได้เลือกใช้ จากการทดลองพบว่า เมื่อป้อนสัญญาณแก่สเต็ปปีงมอเตอร์จำนวน 215 พัลส์ ไมโครเมาส์จะเคลื่อนที่ได้ใกล้เคียงกับระยะทางของบล็อกหนึ่งที่สุด ซึ่งทำให้ทราบว่าไมโครเมาส์ได้เคลื่อนที่ผ่านพิกัดใดแล้วบ้างได้อย่างแม่นยำเกือบครบ 100 เปอร์เซ็นต์ บางคนอาจยังสงสัยว่า เหตุใดจึงไม่สามารถทำให้ความแม่นยำได้เต็มร้อย หากเราลองพิจารณาถึงหลักความจริง จะพบว่าไมโครเมาส์คงจะไม่สามารถเดินได้ตรงตลอดการเคลื่อนที่แน่ๆ ซึ่งอาจเกิดจากการผิดพลาดของตัวไมโครเมาส์เองเป็นต้นว่าล้อทั้งสองข้างมีขนาดต่างกันเพียงนิด หรือเกิดการผิดพลาดในสนามเขาวงกตที่ถูกสร้างขึ้น โดยที่พื้นของสนามไม่ได้ระนาบเดียวกันทั่วทั้งสนาม ถ้าไม่มีการชดเชยข้อผิดพลาดที่ค่อยๆสะสมขึ้นมาเหล่านี้ จะส่งผลให้โปรแกรมส่วนของการเพิ่มค่าความถี่คำนวณผิดได้ เนื่องจากข้อผิดพลาดนี้ไม่ได้ส่งผลในระยะทางอันสั้น ดังนั้นเราจึงชดเชยข้อผิดพลาดเมื่อไมโครเมาส์เคลื่อนที่เข้าสู่ทางที่มีกำแพงด้านหน้าขวางทางอยู่

การโปรแกรมเพื่อชดเชยข้อผิดพลาดนี้ กำหนดให้ทุกครั้งที่เซ็นเซอร์ด้านหน้าตรวจพบว่ามีกำแพงอยู่ข้างหน้าอยู่ จะสั่งให้ไมโครเมาส์เคลื่อนที่ไปข้างหน้าเรื่อยๆ จนกระทั่งที่เซ็นเซอร์ส่วนกลางได้ตรวจพบกำแพง โดยไม่สนใจการนับจำนวนสเต็ปที่ป้อนให้กับสเต็ปปีงมอเตอร์ว่าจะขาด หรือเกิน

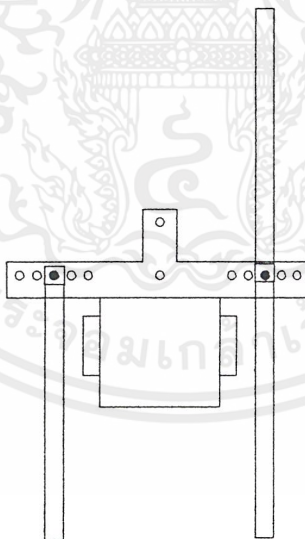
ไปจากจำนวน 215 พัลซ์ หรือ ไมโครเมตร จะทำการหมุนตัว 90° ไปในทางใด หรือกลับ หลังหมุนตัว 180° ตามขั้นตอนของโปรแกรมต่อไป

รูปที่ 3.6 แสดงการตรวจพบกำแพงด้านหน้า และเดินตรงต่อเพื่อหาจุดหมุน

วิธีการตรวจจับกำแพงด้านข้าง

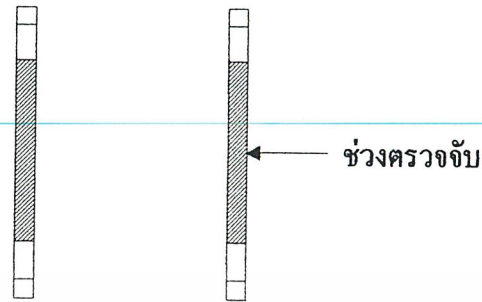
เหตุจำเป็นที่ต้องมีวิธีการตรวจจับกำแพงด้านข้าง เพราะลักษณะกำแพงจะทำให้การตรวจจับของไมโครเมตรส่วปลายได้ดังรูป

รูปที่ 3.7 แสดงการตรวจจับกำแพงด้านข้างเกิดการผิดพลาด

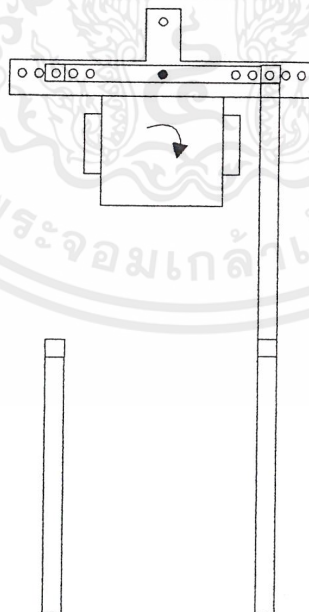
ส่วนวิธีแก้ไข ทำได้โดยจะเลือกช่วงการตรวจจับ แทนที่จะตรวจจับกำแพงด้านข้างทั้งหมด ก็จะเลือกช่วงกลาง (ส่วนเรงา) ดังรูปที่ 3.8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.8 แสดงช่วงการตรวจจับกำแพงด้านข้าง

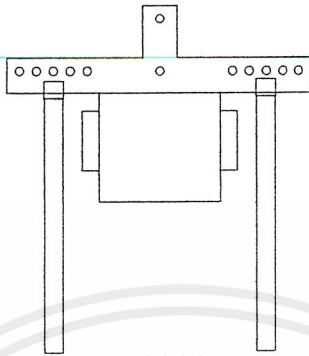
การตรวจจับนี้ดูเหมือนไม่น่ามีปัญหาอันใด แต่แท้จริงต้องมีการใช้โปรแกรมเข้ามาช่วย ปัญหาที่ คือ ไมโครเมาส์ มีโอกาสที่เคลื่อนที่ครบ 215 สเต็ป แต่จริงๆยังเคลื่อนที่ไม่ครบหนึ่งบล็อก ซึ่งเกิดจากการเดินเบี้ยว หลังจากที่ไม่โครเมาส์เคลื่อนที่ครบ 215 สเต็ป ไมโครเมาส์ก็จะทำการตรวจสอบกำแพงด้านข้างทันทีผลก็คือ ไมโครเมาส์เกิดการเข้าใจผิดว่ามีกำแพงด้านข้าง ทำให้มีการตัดสินใจในการเลือกเส้นทางผิดพลาด จากรูปที่ 3.9 แทนที่ไม่โครเมาส์จะทำการหมุนตัว ไปทางซ้ายไมโครเมาส์กลับทำการการหมุนตัว 180° โดยเข้าใจผิดคิดว่าเป็นทางตัน

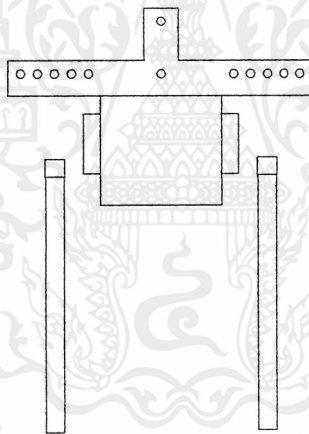
รูปที่ 3.9 แสดงไมโครเมาส์เกิดการเข้าใจผิดว่ามีกำแพงด้านข้างจึงหมุนตัว 180°

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำหรับกรณีที่ไม่โครเมาส์ได้เดินเกินหนึ่งบล็อก ก็จะทำให้เกิดการผิดพลาดได้เช่นกัน

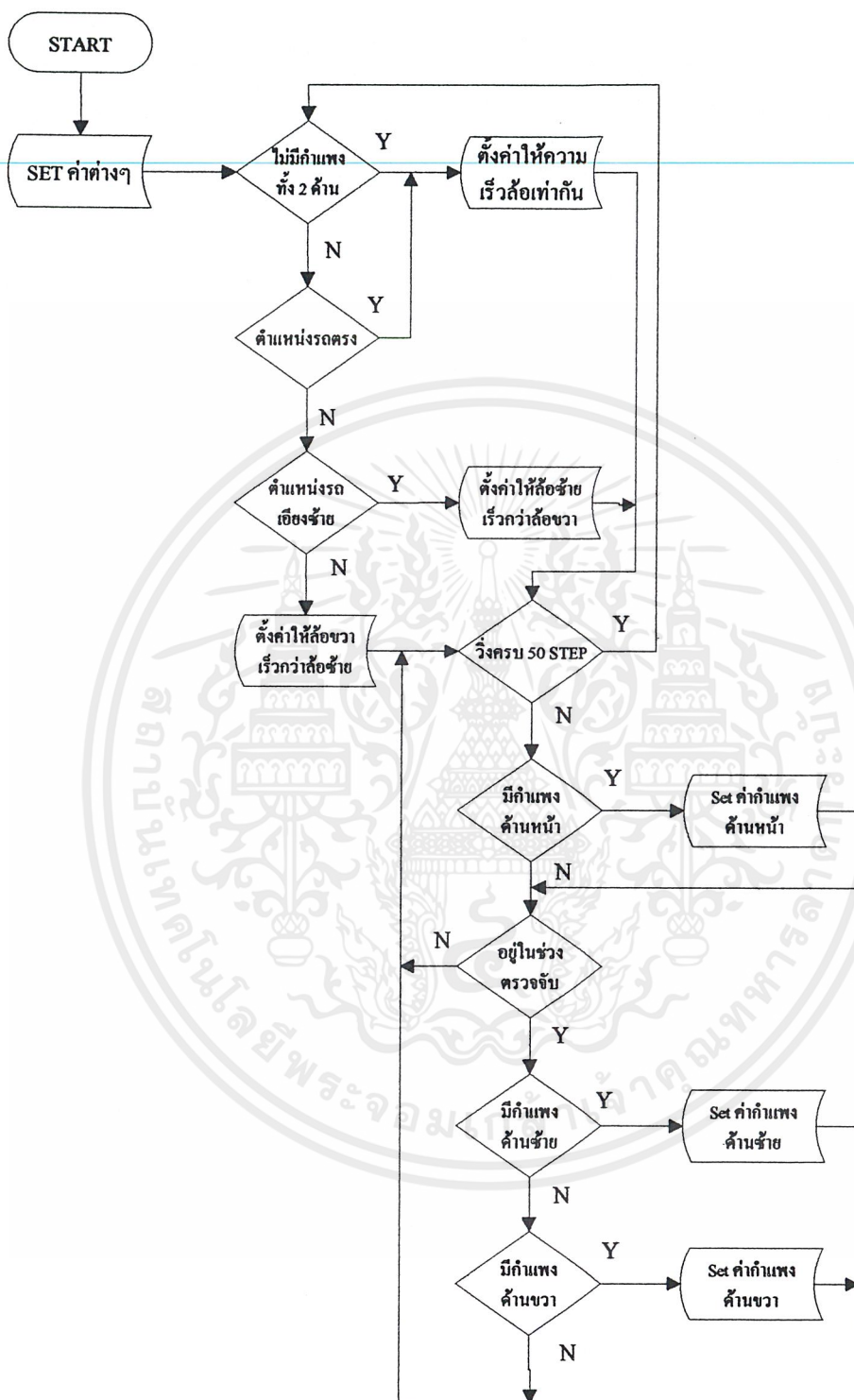

รูปที่ 3.10 แสดงไมโครเมาส์เมื่อเดินไมโครบบล็อก

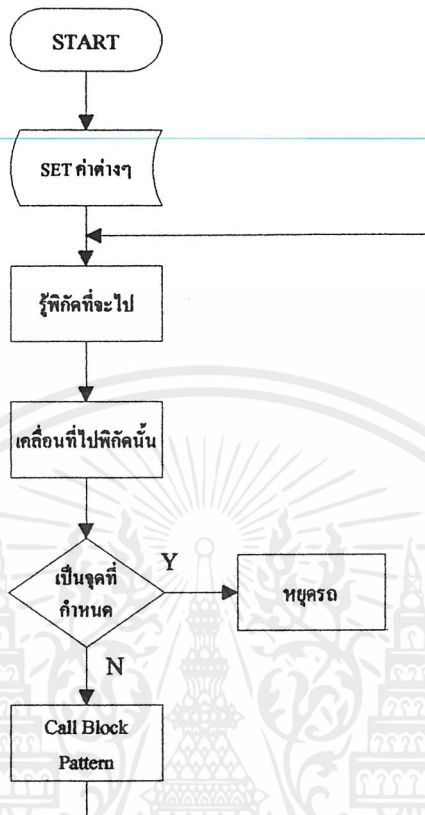
รูปที่ 3.11 แสดงไมโครเมาส์เมื่อเดินเกิน 1 บล็อก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

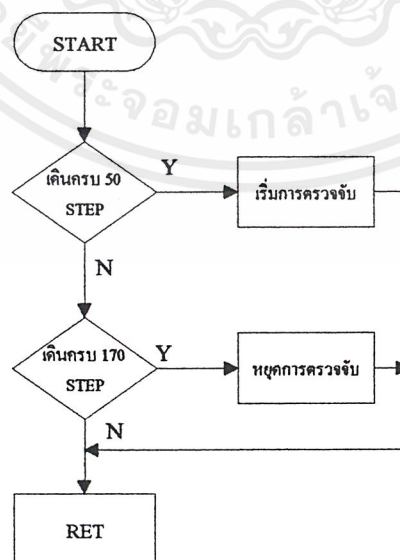

รูปที่ 3.12 แสดง Flow Chart การทำงาน MAIN หลัก 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

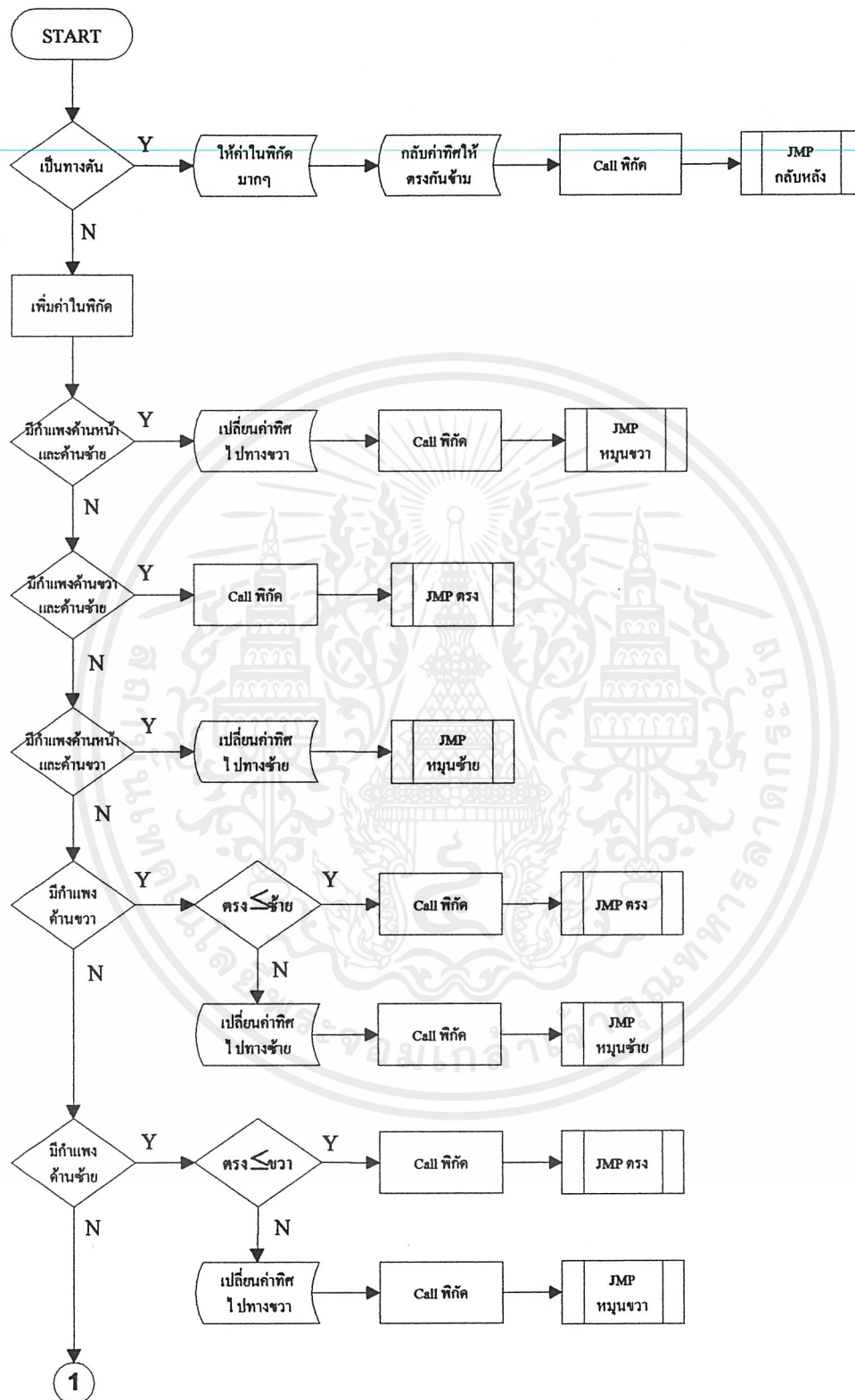

รูปที่ 3.13 แสดง Flow Chart การทำงาน MAIN หลัก 2

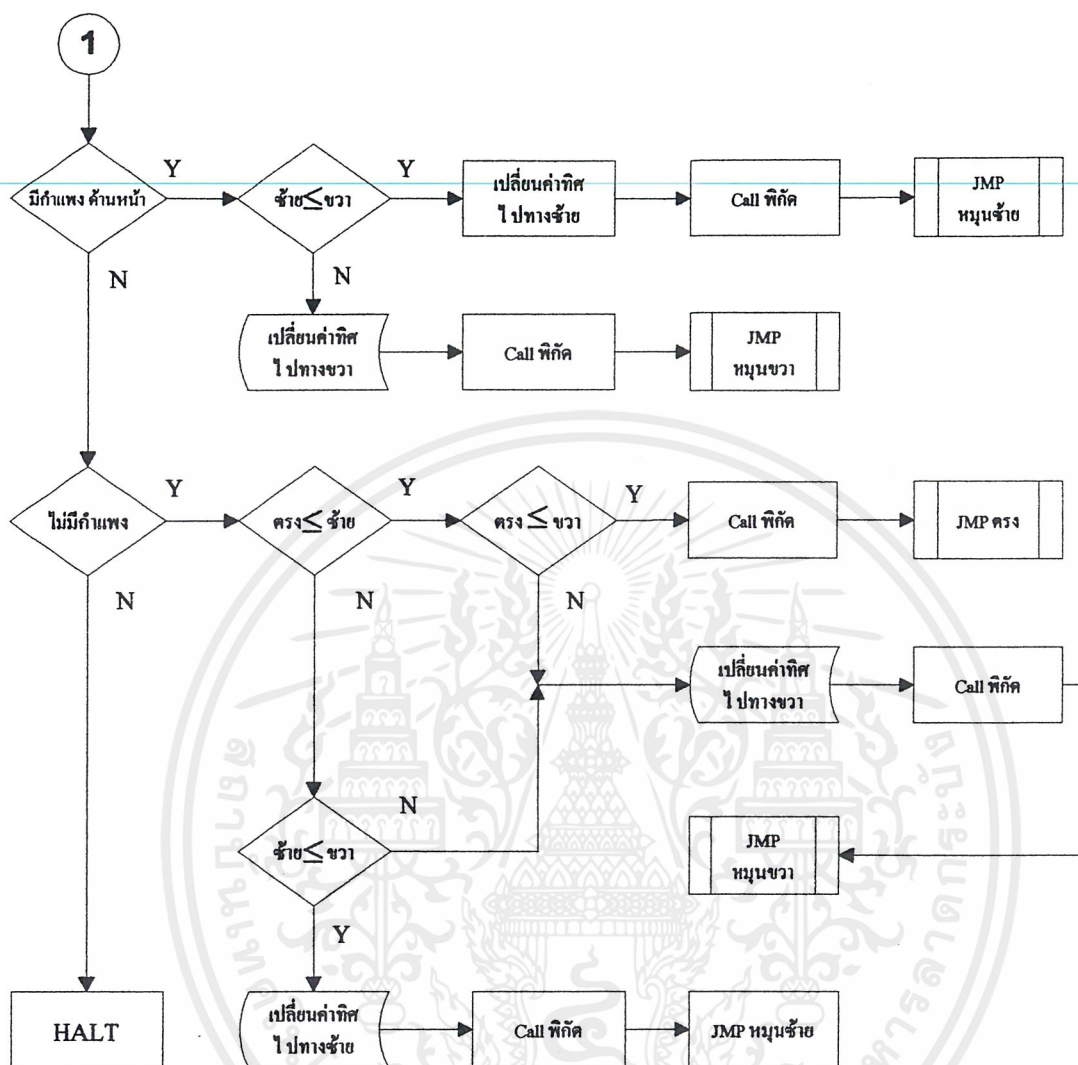
รูปที่ 3.14 แสดง Flow Chart การตรวจสอบตำแหน่งกำแพงด้านข้าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

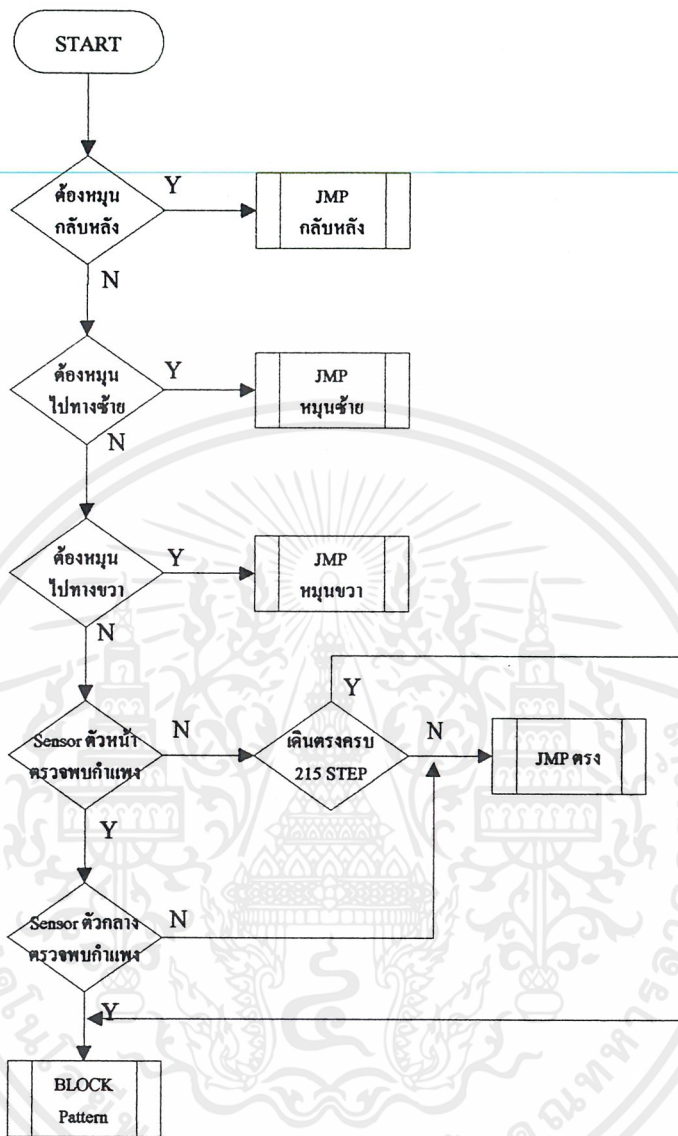
รูปที่ 3.15 แสดง Flow Chart การทำงาน Block Pattern

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

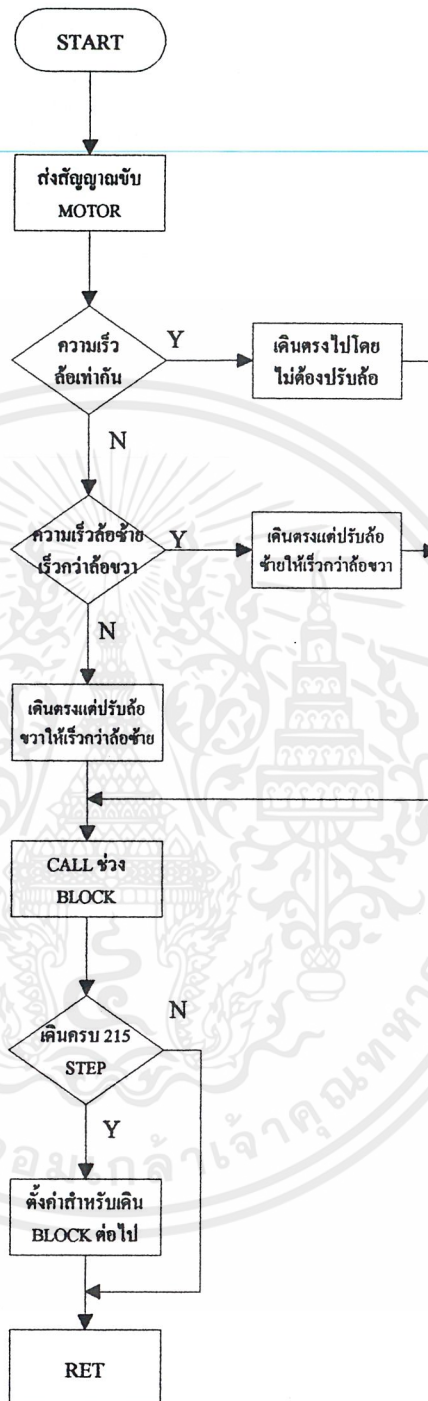
รูปที่ 3.16 แสดง Flow Chart การทำงาน Block Pattern (ต่อ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

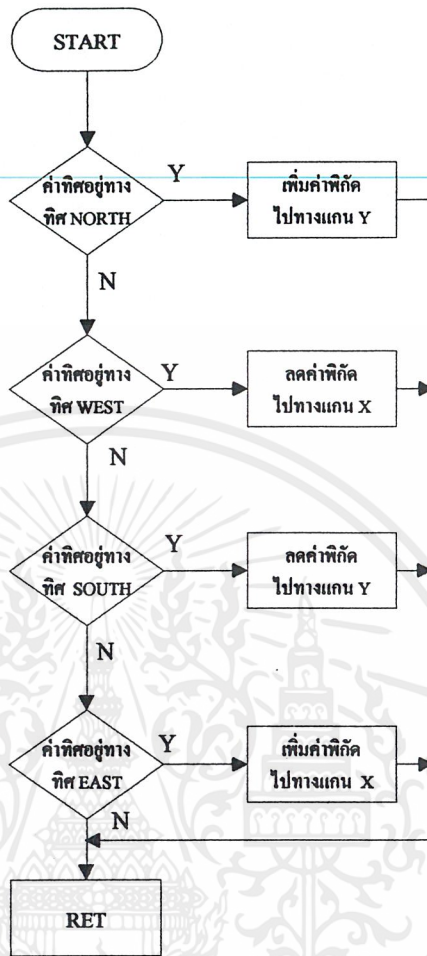
รูปที่ 3.17 แสดง Flow Chart การทำงาน T2 INT

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.18 แสดง Flow Chart การเดินตรง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.19 แสดง Flow Chart การตั้งค่าพิกัดของ ไมโครเมาส์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.12 จะกล่าวถึง โปรแกรมหลัก หลังจากที่ได้ตั้งค่าพารามิเตอร์ของไมโครเมาส์ที่จำเป็นต่างๆแล้ว ก็จะทำการตรวจสอบตำแหน่งไมโครเมาส์ ซึ่งการตรวจสอบตำแหน่งไมโครเมาส์ว่าเอียงหรือตรงนั้น จำเป็นต้องอาศัยกำแพงด้านข้างเป็นตัวอ้างอิง หากไม่มีกำแพงด้านข้างไว้อ้างอิงก็จำเป็นต้องยอมสั่งไมโครเมาส์ให้เคลื่อนที่ด้วยความเร็วลือที่เท่ากันทั้งสองข้าง แต่ในกรณีที่พบกำแพงด้านข้างไมโครเมาส์จะทำการตรวจสอบตำแหน่งไมโครเมาส์ว่าอยู่ในตำแหน่งที่ตรงหรือไม่ ถ้าเกิดพบว่าไม่ตรงไมโครเมาส์ก็จะทำการชดเชยเพิ่มความเร็วลือด้านที่เอียงให้เร็วกว่าอีกลือ เพื่อบังคับให้ไมโครเมาส์เคลื่อนที่ด้วยตำแหน่งที่ตรงเสมอ การตรวจสอบสภาวะตำแหน่งไมโครเมาส์จะทำทุกครั้งที่ไมโครเมาส์เคลื่อนที่ครบ 50 สเต็ป

เมื่อได้ทำการตรวจสอบสภาวะตำแหน่งไมโครเมาส์ไปแล้วก็จะทำการตรวจกำแพง ซึ่งเมื่อพบกำแพงด้านใดก็จะทำการรับรู้ แต่สำหรับการตรวจกำแพงด้านข้างจะตรวจกันเป็นระยะๆ โดยตรวจเฉพาะช่วงกลางบล็อกเท่านั้น

รูปที่ 3.13 เป็นการอธิบายถึงหลักการของ โปรแกรมอย่างกว้างๆทั้งหมด หลังจากที่ได้เซตค่าต่างๆแล้ว ในขั้นต้นเราจะให้ไมโครเมาส์เคลื่อนที่ไปข้างหน้า ซึ่งก็เป็นการทราบพิกัดที่จะไป เมื่อได้เคลื่อนที่ไปยังพิกัดนั้นแล้ว ก็จะมีการตรวจสอบว่าพิกัดที่ได้เคลื่อนที่มาถึงนั้น คือ จุดปลายทางหรือไม่ ถ้าเป็นจุดปลายทางก็จะทำการหยุด เพื่อแสดงการรับรู้ว่าได้เคลื่อนที่มาถึงปลายทางแล้ว หากไม่ใช่จุดปลายทาง ก็จะทำการเรียกโปรแกรมย่อย Block Pattern เพื่อทำการตัดสินใจเลือกหาเส้นทางที่เหมาะสมในการเคลื่อนที่จุดครั้งต่อไป

รูปที่ 3.14 เป็นโปรแกรมย่อยที่ไว้กำหนดจุดที่อนุญาตให้เริ่มและจุดให้หยุดการตรวจสอบกำแพงด้านข้าง จาก Flow Chart จะเห็นว่าระยะตรวจสอบกำแพงด้านข้างคือ เมื่อไมโครเมาส์ได้เคลื่อนที่ได้ตั้งแต่ 50 สเต็ป จนเคลื่อนที่ครบ 170 สเต็ป

รูปที่ 3.15 แสดงถึงส่วนความคิดการตัดสินใจในการเลือกเส้นทางที่จะเคลื่อนที่ของไมโครเมาส์ จากแนวคิดที่ว่า ไมโครเมาส์จะมีโอกาสที่จะเจอกำแพงตามแยกต่างๆ ได้ 8 รูปแบบ จึงได้ทำการเขียนโปรแกรมรองรับรูปแบบเหล่านั้นไว้ทั้งหมด จากรูปจะเห็นว่า หากที่บล็อกนั้นเป็นรูปแบบของทางตัน โปรแกรมจะทำการให้ค่าความถี่ในการผ่านบล็อกนั้นมากๆ เพื่อจะได้ไม่ต้องเคลื่อนที่มายังบล็อกที่ตันอีกโดยไม่จำเป็น ส่วนรูปแบบอื่นๆ จะเพิ่มค่าความถี่ในการผ่านเพียงครั้งหนึ่งเท่านั้น

จะเห็นว่า 4 รูปแบบที่ไม่จำเป็นต้องมีการตัดสินใจว่าควรไปยังทิศทางใดดี เนื่องจาก 4 รูปแบบนี้ไม่มีเส้นทางให้เลือกได้แก่ รูปแบบทางตัน ทางที่มีแต่เลี้ยวซ้าย ทางที่มีแต่เลี้ยวขวา และทาง

ตรง ส่วนรูปแบบที่เหลือจะต้องมีการตัดสินใจ เนื่องจากมีทางเลือกตั้งแต่สองทางขึ้นไป โดยเกณฑ์ในการตัดสินใจจะทำโดยการเปรียบเทียบ คือจะเลือกเคลื่อนที่ไปยังเส้นทางที่ความถี่ในการผ่านน้อยที่สุด แต่ถ้าหากจำนวนความถี่ในการผ่านในเส้นทางที่ให้เลือกมีค่าเท่ากัน จะมีการให้ความสำคัญจากมากไปน้อยดังนี้

1. ทางตรง
2. ทางซ้าย
3. ทางขวา

แต่ถ้าหากกำแพงที่ไม่โครมาสต์ตรวจสอบได้ ไม่ได้อยู่ในแปดรูปแบบนี้ แสดงว่าเกิดการผิดพลาดทาง โปรแกรมขึ้น จะแสดงข้อผิดพลาดนี้โดย Halt

ทุกครั้งที่ Timer2 เกิดการอินเทอร์รัพต์ โปรแกรมจะทำการกระโดดมาทำงานตาม Flow Chart รูปที่ 3.17 ซึ่งมีการทำงานดังนี้

ขั้นแรกของการอินเทอร์รัพต์ โปรแกรมจะทำการตรวจสอบว่า ขณะนี้ไมโครมาสต์ได้อยู่ในช่วงหมุนตัวหรือไม่ ทั้งการหมุนตัวกลับหลังหัน หมุนตัวไปทางซ้าย และทางขวา ถ้าหากไมโครมาสต์ยังอยู่ในขั้นตอนการหมุนอยู่ ก็จะทำการหมุนต่อจนเสร็จ หลังจากตรวจสอบการหมุนแล้ว ก็จะทำการเคลื่อนที่ตรงจนครบ 215 สเต็ป ในกรณีที่ไม่มีกำแพงด้าน แต่ถ้าหากมีกำแพงด้านหน้า ก็จะทำการเคลื่อนที่ตรงจนกว่ากว่าเซ็นเซอร์ตัวกลางจะตรวจสอบได้ ซึ่งเป็นการขจัดข้อผิดพลาดครั้งที่ได้กล่าวมาแล้ว

รูปที่ 3.18 เป็นการอธิบายโปรแกรมย่อยการเคลื่อนที่ตรง เริ่มแรกจะส่งสัญญาณขั้วมอเตอร์ทั้งสองข้าง จากนั้นจึงทำการตรวจสอบความเร็วของมอเตอร์ว่ามีลักษณะเช่นไร หากมีความเร็วเท่ากันก็ไม่มี ความจำเป็นที่จะต้องปรับลื้อ แต่ถ้าหากไม่เท่ากัน ก็จะปรับแต่งเพื่อขจัดข้อผิดพลาดที่ผิดไปจากรูปจะเห็นว่าหลังการตรวจสอบความเร็ว จะมีการเรียกโปรแกรมย่อยช่วงบล็อกล และเมื่อทุกครั้งเคลื่อนที่ครบหนึ่งบล็อก จะมีการเซตค่าพารามิเตอร์ขึ้นมาใหม่ เพื่อเตรียมการเคลื่อนที่ไปยังบล็อกครั้งต่อไป

เมื่อคนเราต้องเดินที่ทางไปยังสถานที่ลับซับซ้อน ก็จำเป็นต้องมีเครื่องมือช่วยในการบอกทิศและ ตำแหน่งที่อยู่ปัจจุบัน ไมโครมาสต์ก็เช่นกันจากการทำงานในรูปที่ 3.19จะเป็นการ โปรแกรมให้มีลักษณะคล้ายเข็มทิศคือ เมื่อไมโครมาสต์กำลังเคลื่อนที่อยู่โดยหันหน้าไปยังทิศเหนือ เราจะให้เพิ่มค่าพิกัดไปทางแกน Y หรือหันหน้าไปยังทิศตะวันตก ก็จะลดค่าพิกัดไปทางแกน X หรือ หันหน้าไปยังทิศใต้ ก็จะลดค่าไปทางแกน Y หรือ หันหน้าไปยังทิศตะวันออก ก็จะเพิ่มค่าพิกัดไปทางแกน X

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

การทดลอง

4.1 ภาคเซ็นเซอร์

ได้ทดลองหาค่ากระแสที่เหมาะสมแก่โฟโตไดโอด โดยการทดลองเปลี่ยนค่าความต้านทานจนได้ค่าความต้านทานที่เหมาะสม พร้อมทั้งการปรับแต่ง V_R ที่อยู่ในภาคขยายสัญญาณในออปแอมป์ ซึ่งถือเป็นการชดเชยจากการที่ตัวส่ง และตัวรับไม่ได้อยู่ในระนาบเดียวกันจริงๆ

4.2 ด้านโปรแกรม

4.2.1 การทดลองโปรแกรมรับ HEX ไฟล์

ส่วนของโปรแกรมรับ HEX ไฟล์นี้ ได้ใช้เครื่องเขียน EEPROM ในการเขียนโปรแกรมส่วนนี้ลงใน EEPROM ภายในตัวไมโครคอนโทรลเลอร์เลข เนื่องจากเราได้เลือกใช้ตัวไมโครคอนโทรลเลอร์เบอร์ 89C52 ซึ่งมี EEPROM ในตัว การเขียนโปรแกรมลงใน EEPROM นั้นก็ให้ปฏิบัติตามคู่มือของเครื่องเขียนแต่ละบริษัท เมื่อเขียนลงใน EEPROM เรียบร้อยแล้วก็นำตัวไมโครคอนโทรลเลอร์ใส่ลงในบอร์ดควบคุม แล้วทำการทดสอบโปรแกรมที่เขียนขึ้นว่าใช้งานได้หรือไม่

ในการทดลองก็ต้องเขียนโปรแกรมขึ้นมาใหม่เพื่อใช้ในการทดสอบ ในที่นี้ได้เขียนโปรแกรมไฟกระพริบ ที่ได้ต่อไว้แล้วทาง Port 1 โดยเขียนใน Editor บนคอมพิวเตอร์แล้วทำการแปลงเป็น HEX ไฟล์โดยใช้โปรแกรมอีกตัวหนึ่งเป็นตัวแปลง คือ SXA 51 ซึ่งก็จะได้โปรแกรมไฟกระพริบที่เป็น HEX ไฟล์แล้ว

ส่วนในการโหลดโปรแกรม HEX ไฟล์ที่ได้ลง RAM ของบอร์ดควบคุมนั้นจะต้องทำการเลือกจัมเปอร์ที่ขา EXT/IN ให้เป็น IN ก่อน เพื่อที่จะให้ไมโครคอนโทรลเลอร์ทำการ Run โปรแกรมที่อยู่ภายในตัวเอง และต่อสาย RS 232 จาก Computer มาเข้าที่ Port RS232 ของบอร์ดควบคุม จากนั้นทำการกดสวิทช์เซตบนบอร์ดควบคุม และทำการ คัดลอกไฟล์ที่เขียนขึ้นเข้าไปไว้ใน RAM ของบอร์ดควบคุมโดยอยู่ในการทำงานบน DOS ตั้ง Mode และทำการคัดลอกดังนี้

```
C:\> mode com1 96,n,8,1,p ↵
```

```
C:\> copy ชื่อไฟล์.HEX com1 ↵
```

โปรแกรมที่เป็น HEX ไฟล์ก็จะถูกโหลดเข้าไปไว้ใน RAM ภายในเรียบร้อยแล้วนั้นก็ทำการทดลองบนบอร์ดควบคุม โปรแกรมไฟกระพริบก็ทำงานได้ถูกต้อง ซึ่งก็แสดงว่า โปรแกรมรับ HEX ไฟล์ที่เขียนขึ้นนี้ใช้ได้ตามต้องการ

4.2.2 การทดลองโปรแกรมการปรับล้อ

การทดลองโปรแกรมในส่วนนี้นั้น ก็จะต้องอาศัยโปรแกรมรับ HEX ไฟล์ ในการที่จะนำข้อมูล หรือโปรแกรมในส่วนนี้เข้าไปเก็บไว้ใน RAM และการทดลองก็จะทดลองโดยการ RUN โปรแกรมที่อยู่ใน RAM ซึ่งขั้นแรกจะเขียนโปรแกรมในการปรับล้อ โดยใช้เซ็นเซอร์เพียงด้านเดียวก่อน โดย เซ็นเซอร์อีกด้านหนึ่งจะยังไม่สนใจ ในการทดลองก็จะใช้กำแพงเพียงด้านเดียวในการทดลอง โดยจะตั้งให้กำแพงเรียงตรงกันก่อน แล้วให้ไมโครเมสต์ทดลองวิ่ง ดูว่าสามารถวิ่งตรงโดยไม่ชนกำแพงหรือไม่ ออกนอกทิศทางหรือไม่ ทดลอง และแก้ไขโปรแกรมจนได้ตามต้องการ

ทดลองขั้นต่อไป จะตั้งกำแพงโดยให้กำแพงมีความโค้งเล็กน้อย แล้วให้ไมโครเมสต์ทดลองวิ่งแล้วดูว่าไมโครเมสต์สามารถวิ่งเกาะกำแพงไปได้โดยไม่ชนกำแพง และไม่ออกนอกทิศทาง หรือไม่ ทดลองจนได้โปรแกรมตามต้องการ

และทำการเขียน โปรแกรมใหม่โดยใช้เซ็นเซอร์อีกด้านหนึ่งในการตรวจจับแทน และทำการทดลองตามขั้นตอนข้างต้นจนได้โปรแกรมตามต้องการ จากนั้นก็จะเขียน โปรแกรมโดยใช้เซ็นเซอร์ทั้งสองด้านในการตรวจจับ และการทดลองก็จะตั้งกำแพงให้มีทั้งสองด้าน โดยจะให้วิ่งตรงอย่างเดียวก่อน แล้วทดลองว่าไมโครเมสต์วิ่งได้โดยไม่ชนกำแพงหรือไม่ ทำการแก้ไขโปรแกรมจนได้ตามต้องการก็เสร็จสิ้นในส่วนของการปรับล้อ

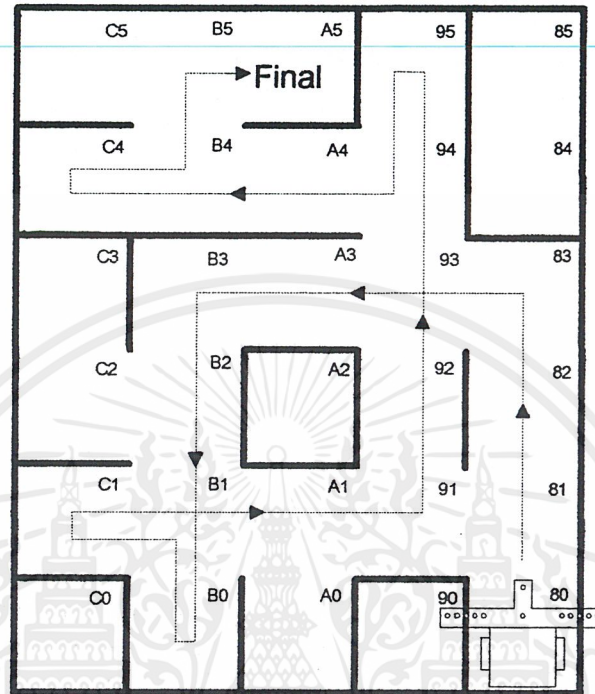
4.2.3 การทดลองโปรแกรมโดยรวมของไมโครเมสต์

ซึ่งจะเป็นการนำโปรแกรมการปรับล้อ และการตัดสินใจของไมโครเมสต์เข้าไว้ด้วยกันซึ่งในการทดลองขั้นต้นก็จะสร้างสนามที่ง่าย ๆ ก่อน แล้วเขียนโปรแกรมให้ไมโครเมสต์ทดลองวิ่ง ว่าสามารถวิ่งได้ทั่วทุกช่องของสนามหรือไม่ ซึ่งในการเขียนโปรแกรมขั้นต้นจะต้องให้ไมโครเมสต์สามารถวิ่งได้ทั่วสนามก่อน ซึ่งถ้าไมโครเมสต์สามารถวิ่งได้ทั่วสนามนั้นก็แสดงว่าไมโครเมสต์ก็สามารถที่จะหาทางออกหรือจุดสิ้นสุดได้

จากนั้นก็เพิ่มความยากของสนามขึ้นเรื่อยๆ และพัฒนาโปรแกรมจนไมโครเมสต์สามารถที่จะเดินได้ทั่วสนาม โดยไม่ว่าสนามจะมีลักษณะอย่างไร จนได้โปรแกรมที่ดีที่สุด

ขั้นสุดท้ายก็จะกำหนดทางออกหรือจุดสิ้นสุด แล้วให้ไมโครเมสต์ทดลองวิ่งหาทางออก หรือจุดสิ้นสุดที่กำหนดให้ได้ แล้วพัฒนาโปรแกรมโดยให้ไมโครเมสต์ วิ่งหาทางออกหรือจุดสิ้นสุดให้เร็วที่สุดตามต้องการ ซึ่งในการทดลอง โปรแกรมที่เขียนขึ้นก็ได้ผลการทดลองตามต้องการ

การทดลองโปรแกรมของไมโครเมาส์โดยวิ่งในเขาวงกต

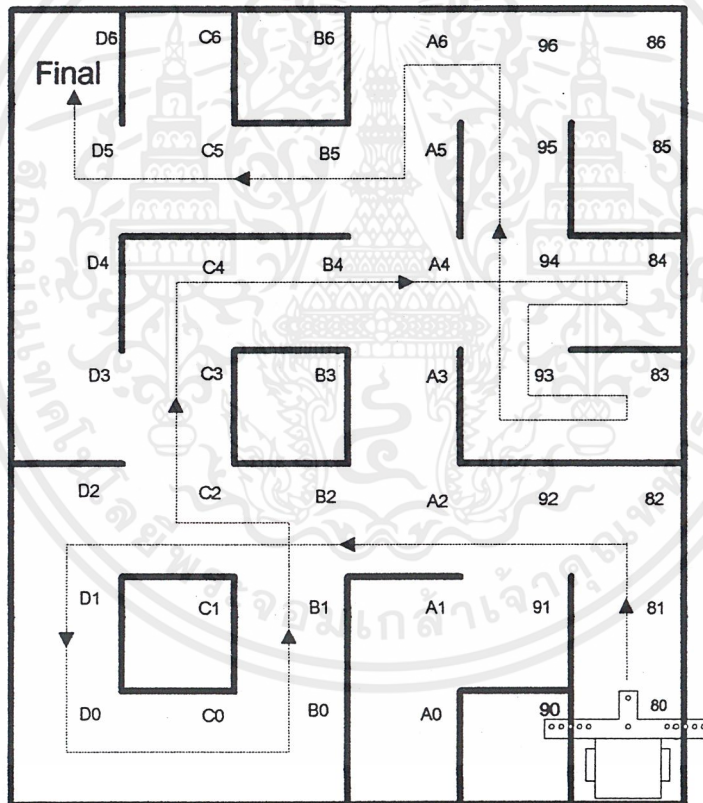

รูปที่ 4.1 แสดงไมโครเมาส์วิ่งในเขาวงกตแบบที่ 1

จากการทดลองให้ไมโครเมาส์วิ่งในเขาวงกตลักษณะดังรูปที่ 4.1 โดยมีจุดสิ้นสุดที่ตำแหน่ง พิกัดหน่วยความจำ A5 ก็จะป้อนตำแหน่งพิกัด ให้โปรแกรมเมื่อไมโครเมาส์วิ่งไปในเขาวงกตก็จะ ทำการเพิ่มพิกัดดังกล่าวเอง เพื่อให้ทราบตำแหน่งที่ตัวไมโครเมาส์อยู่ในขณะนั้น และจะทำการเก็บ ค่าพิกัดว่าเคยมาตำแหน่งนั้นแล้ว เพื่อจะได้วิ่งเข้ามาที่เดิมอีกถ้าไม่จำเป็น ส่วนจุดเริ่มต้นจะต้องอยู่มุม ไต มุมหนึ่งของเขาวงกต โดยต้องขีดทางด้านขวาของเขาวงกต และหันหน้าไปทางทิศเหนือดังรูปที่ 4.1

จากการทดลองรูปแบบเขาวงกตตามรูปที่ 4.1 ไมโครเมาส์จะวิ่งตรงไปที่พิกัด 83 ซึ่งเราจะ ให้ความสำคัญทางด้านตรงสำคัญที่สุด จากนั้นจะเลี้ยวซ้ายแล้ววิ่งตรงไปที่พิกัด B3 แล้วเลี้ยวซ้ายวิ่ง ตรงไปที่พิกัด B0 เนื่องจากเป็นทางตันไมโครเมาส์จะหมุนกลับหลัง แล้ววิ่งมาที่พิกัด B1 ซึ่งเป็น ทางแยกแต่เนื่องจาก B2 ซึ่งเป็นพิกัดที่วิ่งตรงเราได้ให้ความสำคัญมากกว่าแต่ว่าพิกัด B2 ไมโคร เมาส์ได้เคยวิ่งผ่านมาแล้ว 1 ครั้งเมื่อเปรียบเทียบกับพิกัด C1 และ A1ซึ่งไมโครเมาส์ยังไม่เคยวิ่ง ไป ไมโครเมาส์ก็จะไม่วิ่งตรงไปที่พิกัด B2 แต่จะเลี้ยวซ้ายไปที่พิกัด C1 แทน เพราะว่าเราได้ให้ความสำคัญ ทางซ้ายมากกว่า เมื่อมาถึงพิกัด C1 ซึ่งเป็นทางตันไมโครเมาส์จะหมุนกลับหลัง แล้ววิ่งตรง

ไปที่พิกัด 91 เป็นทางแยกแล้วทำการเปรียบเทียบความสำคัญ และทางที่เคยมาแล้ว ซึ่งพิกัด 81 สำคัญกว่าแต่เคยมาแล้ว ไมโครเมตส์ก็จะเลี้ยวซ้าย แล้ววิ่งตรงไปที่พิกัด 95 แต่เป็นทางตันก็จะหมุนกลับหลัง แล้ววิ่งมาที่พิกัด 94 ทำการเปรียบเทียบความสำคัญและจำนวนครั้งที่ได้เคยผ่านมาแล้ว ไมโครเมตส์ก็จะเลี้ยวขวา และวิ่งตรงไปที่พิกัด C4 ซึ่งเป็นทางตันก็จะหมุนกลับหลังวิ่งมาที่พิกัด B4 ทำการเปรียบเทียบความสำคัญ และจำนวนครั้งที่ได้เคยผ่านมาแล้ว ไมโครเมตส์ก็จะเลี้ยวซ้ายวิ่งไปที่พิกัด B5 เป็นทางแยกทำการเปรียบเทียบความสำคัญและจำนวนครั้งที่ได้เคยผ่านมาแล้ว ซึ่งพิกัด C5 เป็นพิกัดที่สำคัญกว่า และยังไม่เคยมาแต่ไมโครเมตส์จะไม่เลี้ยวซ้าย จะเลี้ยวขวาแทน เนื่องจากพิกัด A5 เป็นพิกัดสิ้นสุด เนื่องจากไมโครเมตส์จะทำการเปรียบเทียบหาจุดสิ้นสุดทุกครั้งที่ได้เดินไปเจอทางแยก ถ้าพบจุดสิ้นสุดก็จะวิ่งไปทันที เพราะฉะนั้นไมโครเมตส์จึงเลี้ยวขวาไปยังพิกัด A5 แล้วหยุด

รูปที่ 4.2 แสดงไมโครเมตส์วิ่งในเขาวงกตแบบที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทดลองให้ไมโครเมตส์วิ่งในเขวงกตที่มีขนาดเพิ่มขึ้นดังรูปที่ 4.2 ซึ่งมีจุดสิ้นสุดที่พิกัด D6 เมื่อทำการทดลองวิ่งไมโครเมตส์ ไมโครเมตส์จะวิ่งไปที่พิกัด 82 แล้วเลี้ยวซ้าย วิ่งตรงไปที่พิกัด D2 แล้วเลี้ยวซ้ายวิ่งตรงไปที่พิกัด D0 เลี้ยวซ้าย วิ่งตรงไปที่พิกัด B0 เลี้ยวซ้ายวิ่งตรงไปที่พิกัด B2 ทำการเปรียบเทียบความสำคัญ และจำนวนครั้งที่ได้เคยผ่านมาแล้ว เป็นจุดสิ้นสุดหรือไม่ ไมโครเมตส์จะเลี้ยวซ้ายซึ่งมีความสำคัญมากกว่า แล้ววิ่งตรงไปที่พิกัด C2 ทำการเปรียบเทียบความสำคัญ และจำนวนครั้งที่ได้เคยผ่านมาแล้ว เป็นจุดสิ้นสุดหรือไม่ แล้วเลี้ยวขวาวิ่งไปที่พิกัด C4 เลี้ยวขวาวิ่งไปที่พิกัด 84 เป็นทางตันจึงหมุนกลับหลังวิ่งไปที่พิกัด 94 ทำการเปรียบเทียบความสำคัญ เลี้ยวซ้ายวิ่งไปที่พิกัด 93 เลี้ยวซ้ายวิ่งไปที่พิกัด 83 เป็นทางตันจึงหมุนกลับหลังวิ่งไปที่พิกัด 93 เลี้ยวขวาวิ่งไปที่พิกัด 96 ทำการเปรียบเทียบความสำคัญ แล้วเลี้ยวซ้ายวิ่งไปที่พิกัด A6 เลี้ยวซ้ายวิ่งไปที่พิกัด A5 ทำการเปรียบเทียบความสำคัญเลี้ยวขวาวิ่งตรงไปที่พิกัด D5 ทำการเปรียบเทียบความสำคัญ ซึ่งเจอจุดสิ้นสุดแล้วก็จะเลี้ยวขวาวิ่งไปที่พิกัด D6 ซึ่งเป็นจุดสิ้นสุด ไมโครเมตส์จึงหยุดเดิน

จากการทดลอง ได้ยกตัวอย่างเขวงกตที่มีลักษณะแตกต่างกันเพียง 2 ลักษณะเท่านั้นแต่ในการทดลองไมโครเมตส์วิ่งในเขวงกตที่มีลักษณะอื่นๆอีก ไมโครเมตส์ก็สามารถหาจุดสิ้นสุดได้ และสามารถทำงานตามโปรแกรมที่ได้ตามต้องการ

บทที่ 5

วิจารณ์ และสรุป

ไมโครเมตานั้นจะประกอบด้วย ส่วนของตัวรถไมโครเมต และโปรแกรมควบคุม ซึ่งในส่วนของตัวรถไมโครเมต จะต้องให้มีขนาดเหมาะสมกับขนาดของเส้นทางที่จะให้ไมโครเมตเคลื่อนที่ไป เนื่องจากไมโครเมตจะต้องทำการตรวจสอบเส้นทางที่จะเคลื่อนที่ไปว่ามีลักษณะอย่างไร แล้วนำข้อมูลที่ตรวจสอบได้มาทำการวิเคราะห์ และตัดสินใจ ในการที่จะเคลื่อนที่ไปทิศทางใด เพื่อที่จะได้หาจุดสิ้นสุดที่ต้องการได้ ถ้าตัวรถมีขนาดที่ไม่เหมาะสมก็อาจจะทำให้การเคลื่อนที่ไปในเส้นทางเกิดการผิดพลาดได้

ส่วนของโปรแกรมควบคุมก็มีความสำคัญเช่นเดียวกัน ซึ่งจะต้องเขียนโปรแกรมให้ไมโครเมตสามารถตัดสินใจ ในการที่จะเลือกเคลื่อนที่ไปในทิศทางใด เพื่อที่จะหาจุดสิ้นสุดให้ได้ และโปรแกรมยังต้องทำการสั่งงานให้ไมโครเมตเคลื่อนที่ให้ตรงทิศทางตลอดเวลา ไม่เช่นนั้นไมโครเมตก็ไม่สามารถที่ไปได้

ดังนั้นในการสร้างไมโครเมตจะต้องให้ทั้งสองส่วนคือ ส่วนของตัวรถไมโครเมต และโปรแกรมควบคุมเหมาะสมกัน ถ้าส่วนหนึ่งส่วนใดมีปัญหา ก็จะทำให้ไมโครเมตไม่สามารถที่จะเคลื่อนที่ไปในเส้นทาง และหาจุดสิ้นสุดที่ต้องการได้

5.1 ปัญหา และอุปสรรคที่พบ

1. เซ็นเซอร์ เกิดจากแสงจากภายนอกมารบกวนทำให้การตรวจจับเกิดการผิดพลาดได้
2. การปรับความไวของเซ็นเซอร์ให้มีค่าที่เหมาะสมทำได้ยาก
3. การปรับแต่งล้อพยางค์ด้านหน้าควรปรับแต่งให้ล้อมีความสูงจากพื้นเล็กน้อย เพื่อให้การเคลื่อนที่ และ การหมุนกลับของรถมีความเที่ยงตรงขึ้น
4. ล้อที่ใช้ในการขับเคลื่อน ต้องใส่ยางที่ล้อ ให้ล้อมีความฝืด

5.2 แนวทางในการพัฒนา

1. ให้นำยามหาสเต็ปปีงมอเตอร์ที่มีแรงบิดมาก ขณะที่ขนาดพอเหมาะกับการเคลื่อนที่ของไมโครเมต
2. เมื่อได้สเต็ปปีงมอเตอร์ที่ดี และรับน้ำหนักได้มากขึ้นแล้ว ควรเปลี่ยนแหล่งจ่ายไฟจากภายนอก เป็นแบตเตอรี่ที่ไมโครเมตบรรจุได้
3. ให้ออกแบบวงจรขับเซ็นเซอร์ที่มีเสถียรภาพดีกว่านี้
4. พัฒนาโปรแกรมไมโครเมตให้ทำงานได้มีประสิทธิภาพได้ดี และฉลาดขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

1. สุนทร วิฑูรพจน์, “การใช้งานไมโครคอนโทรลเลอร์ตระกูล 8051”, บริษัท ซีเอ็ดยูเคชั่น จำกัด (มหาชน)
2. พิพัฒน์ เถาหงคราม, “ไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-48, MCS-51”, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
3. ชัยวัฒน์ ลิ้มพรจิตรวิไล, “MC-2 บอร์ดควบคุมสแตมป์มอเตอร์ผ่านคอมพิวเตอร์”, วารสารเซมิคอนดักเตอร์อิเล็กทรอนิกส์, ฉบับที่ 175, กันยายน 2540, หน้า 201-211
4. สมยศ จุณณะปิยะ, “การประยุกต์ใช้งานไมโครคอนโทรลเลอร์ ตระกูล MCS-51”, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2541
5. NP Micromouse Kit Technical Manual (Revision 2, Jan'96) Alpha Centre, Ngee, Ann Polytecnic, Singapore

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

MicroMouse Contest Rules

I. Maze Specifications

The maze shall comprise 16 x 16 multiples of an 18 cm x 18 cm unit square. The walls constituting the maze shall be 5 cm high and 1.2 cm thick. Passageways between the walls shall be 16.8 cm wide. The outside wall shall enclose the entire maze.

The sides of the maze shall be white, and the top of the walls shall be red. The floor of the maze shall be made of wood and finished with a non-gloss black paint. The coating on the top and sides of the walls shall be selected to reflect infrared light and the coating on the floor shall absorb it.

The start of the maze shall be located at one of the four corners. The starting square shall have walls on three sides. The starting square orientation shall be such that when the open wall is to the "north", outside maze walls are on the "west" and "south". At the center of the maze shall be a large opening which is composed of 4 unit squares. This central square shall be the destination. A red post, 20 cm high, and 2.5 cm on each side, may be placed at the center of the large destination square if requested by the handler.

Small square posts, each 1.2 cm x 1.2 cm x 5 cm high, at the four corners of each unit are called lattice points. The maze shall be constituted such that there is at least one wall touching each lattice point, except for the destination square.

The dimensions of the maze shall be accurate to within 5% or 2 cm, whichever is less. Assembly joints on the maze floor shall not involve steps greater than 0.5 mm. The change of slope at an assembly joint shall not be greater than 4. Gaps between the walls of adjacent squares shall not be greater than 1 mm.

II. MicroMouse Specifications

A Micro Mouse shall be self contained. It shall not use an energy source employing a combustion process.

The length and width of a Micro Mouse shall be restricted to a square region of 25 cm x 25 cm. The dimensions of a Micro Mouse which changes its geometry during a

run shall never be greater than 25 cm x 25 cm. The height of a Micro Mouse is unrestricted.

A Micro Mouse shall not leave anything behind while negotiating the maze.

A Micro Mouse shall not jump over, climb, scratch, damage, or destroy the walls of the maze.

III. Contest Rules

The basic function of a Micro Mouse is to travel from the start square to the destination square. This is called a run. The time it takes is called the run time. Traveling from the destination square back to the start square is not considered a run. The total time from the first activation of the Micro Mouse until the start of each run is also measured. This is called the maze time. If a mouse requires manual assistance at any time during the contest it is considered touched. By using these three parameters the scoring of the contest is designed to reward speed, efficiency of maze solving, and self-reliance of the Micro Mouse.

The scoring of a Micro Mouse shall be done by computing a handicapped time for each run. This shall be calculated by adding the time for each run to 30 of the maze time associated with that run and subtracting a 10 second bonus if the Micro Mouse has not been touched yet. 1 For example assume a Micro Mouse, after being on the maze for 4 minutes without being touched, starts a run which takes 20 seconds; the run will have a handicapped time of: $20+4300-10=18$ seconds The run with the fastest handicapped time for each Micro Mouse shall be the official time of that Micro Mouse.

Each contesting Micro Mouse shall be subject to a time limit of 15 minutes on the maze. Within this time limit, the Micro Mouse may make as many runs as possible. When the Micro Mouse reaches the maze center it may be manually lifted out and restarted or it may make its own way back to the start square. Manually lifting it out shall be considered touching the Micro Mouse and will cause it to lose the 10 second bonus on all further runs.

The time for each run shall be measured from the moment the Micro Mouse leaves the start square until it enters the finish square. The total time on the maze shall be

measured from the time the Micro Mouse is first activated. The mouse does not have to move when it is first activated but it must be positioned in the start square ready to run.

The time taken to negotiate the maze shall be measured either manually by the contest officials or by infra-red sensors set at the start and destination. If infra-red sensors are used, the start sensor shall be positioned at the boundary between the start square and the next unit square. The destination sensor shall be placed at the entrance to the destination square. The infra-red beam of each sensor shall be horizontal and positioned approximately 1 cm above the floor.

The starting procedure of the Micro Mouse shall not offer a choice of strategies to the handler.

Once the maze configuration for the contest is disclosed, the operator shall not feed the Micro Mouse with any maze information.

The illumination, temperature, and humidity of the room in which the maze is located shall be those of an ambient environment. Requests to adjust the illumination may be accepted at the discretion of the contest officials.

If a Micro Mouse appears to be malfunctioning, the handlers may ask the judges for permission to abandon the run and restart the Micro Mouse at the beginning. A Micro Mouse shall not be re-started merely because it has taken a wrong turn.

If a Micro Mouse team elects to stop because of technical problems, the judges may, at their discretion, permit the team to run again later in the contest with a 3 minute maze time penalty¹. ¹ For example, assume a Micro Mouse is stopped after 4 minutes; it must be restarted as if it had already run for 7 minutes, and will have only 8 more minutes to run.

If any part of a Micro Mouse is replaced during its performance, such as batteries or EPROMS, or if any significant adjustment is made, the memory of the maze within the Micro Mouse shall be erased before restarting. Slight adjustments, such as to the sensors may be allowed at the discretion of the judges, but operation of speed or strategy controls is expressly forbidden without a memory erasure.

No part of the Micro Mouse (with the possible exception of batteries) shall be transferred to another Micro Mouse. For example if one chassis is used with two alternative controllers, then they are the same Micro Mouse and must perform within a single 15 minute allocation. The memory must be cleared with the change of a controller.

The contest officials shall reserve the right to stop a run, or disqualify a Micro Mouse, if they believe its continued operation is endangering the condition of the maze.

Thanks to the University of Rochester for these rules adapted from the IEEE.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โปรแกรมรับข้อมูล

```
ORG 000H
LJMP START
ORG 100H

START: MOV P1,#00H
      MOV R2,#0FFH
LOOP:  MOV R3,#0FFH
      DJNZ R3,$
      DJNZ R2,LOOP
      MOV P1,#0FFH
      MOV A,#0FDH
      MOV TH1,A
      MOV TL1,A
      MOV TMOD,#00100001B
      SETB TR1
      MOV SCON,#01010000B
RE_RX: CLR TI
      CLR RI
REC:   JNB RI,$
      MOV A,SBUF
      CLR RI
      CJNE A,#3AH,REC
      CALL DECODE_CH
      MOV R6,A
      CALL DECODE_CH
      MOV DPH,A
      CALL DECODE_CH
      MOV R7,DPL
      MOV DPL,A
      CALL DECODE_CH
      CJNE A,#1H,READ_DATA
      AJMP RECEIVE
```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

READ_DATA:  INC R6
READ_T:     DJNZ R6,READ
            AJMP CHECK_SUM
READ:       CALL DECODE_CH
            MOVX @DPTR,A
            MOV P1,A
            INC DPL
            MOV R5,DPL
            CJNE R5,#0H,INC_DPH
            INC DPH
INC_DPH:    AJMP READ_T
CHECK_SUM:  CALL DECODE_CH
            AJMP REC

```

```

;
;***** DECODE CHARECTER TO HEXIMAL *****
;
;translate ascii is hex

```

```

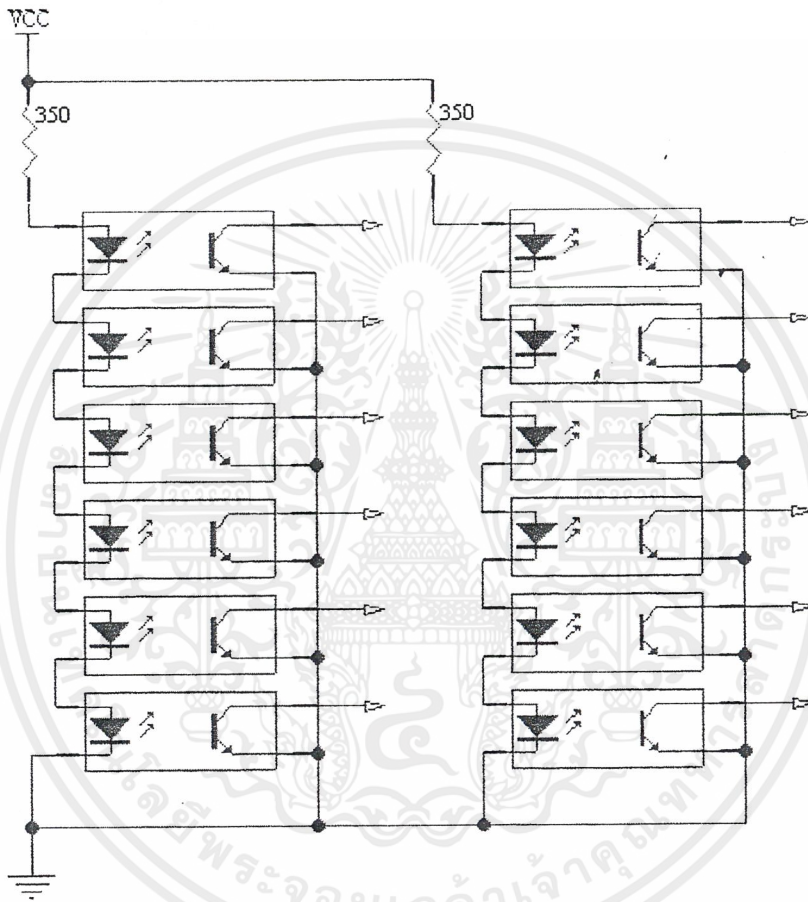
DECODE_CH: CLR RI
            JNB RI,$
            MOV A,SBUF
            CLR RI
            CALL DEC_CHAR
            MOV R4,A
            JNB RI,$
            MOV A,SBUF
            CLR RI
            CALL DEC_CHAR
            MOV R3,A
            MOV A,R4
            SWAP A
            ORL A,R3
            RET

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

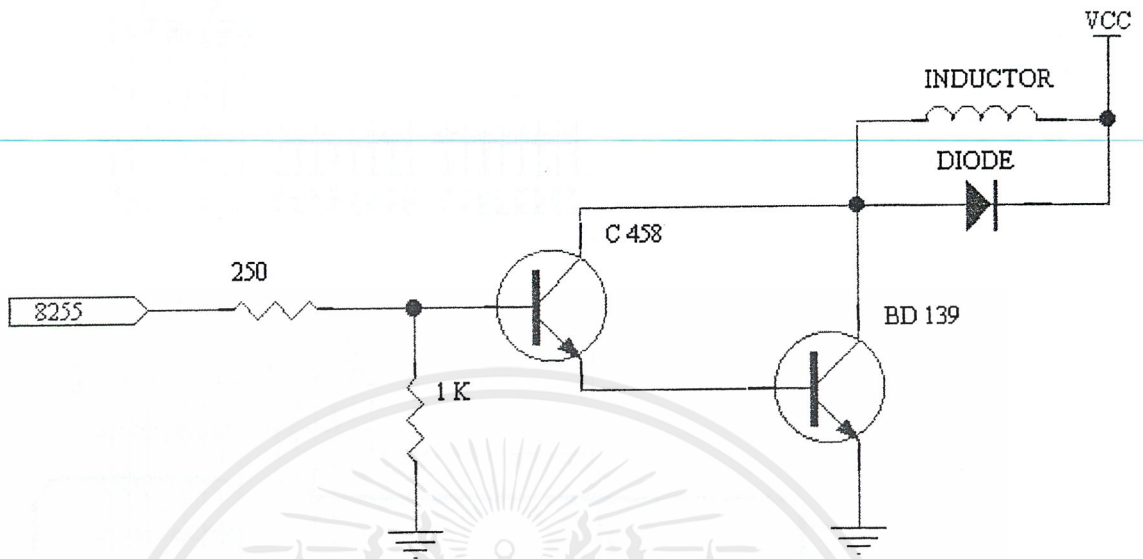
```
DEC_CHAR:   CLR C
            SUBB A,#30H
            MOV R2,A
            CLR C
            SUBB A,#0AH
            JC EXIT_DEC
            MOV A,R2
            SUBB A,#7H
            RET
EXIT_DEC:   MOV A,R2
            RET
RECEIVE:    MOV A,R7
            CPL A
SHOW:       MOV P1,A
            AJMP SHOW
            END
```


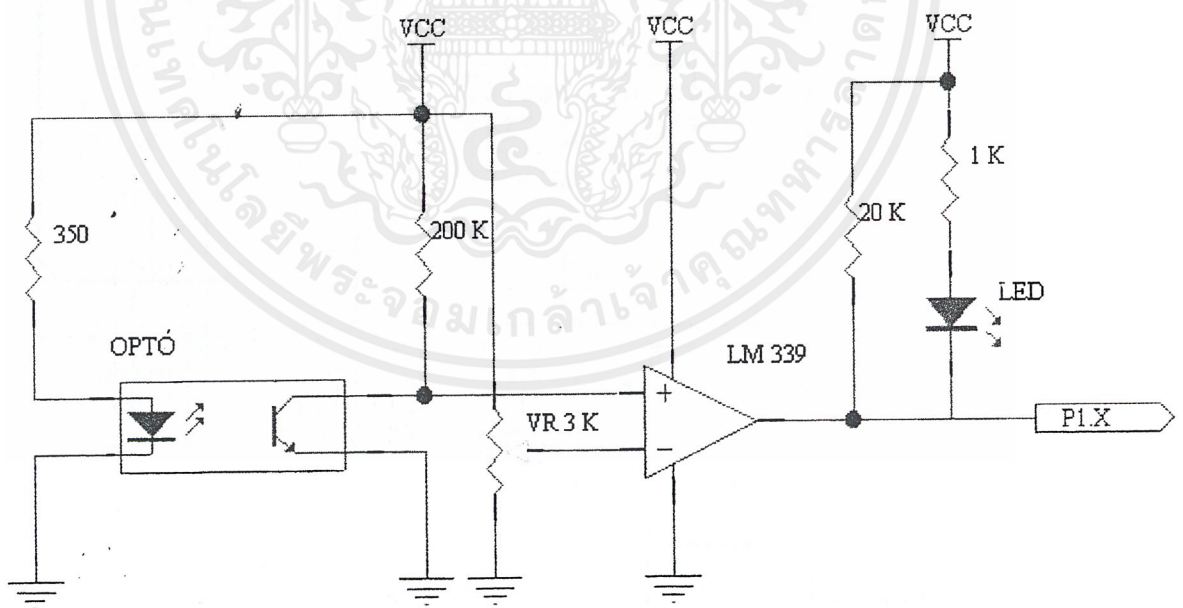

วงจรแสดงการต่อวงจรไฟโตไดโอด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

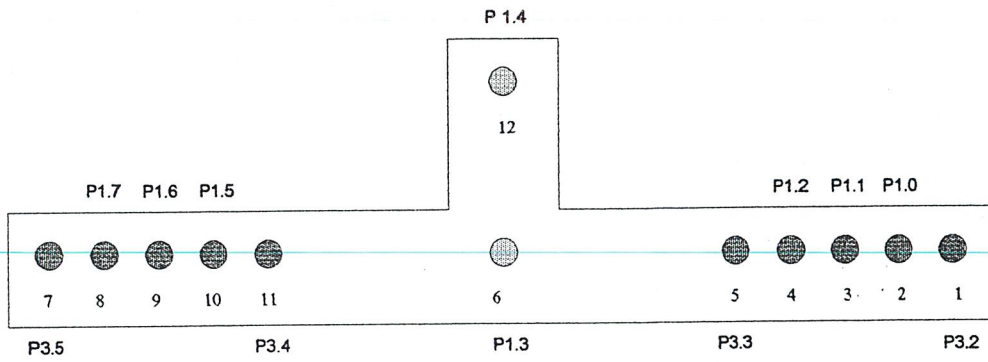

รูปวงจรแสดงการต่อทรานซิสเตอร์ขับมอเตอร์

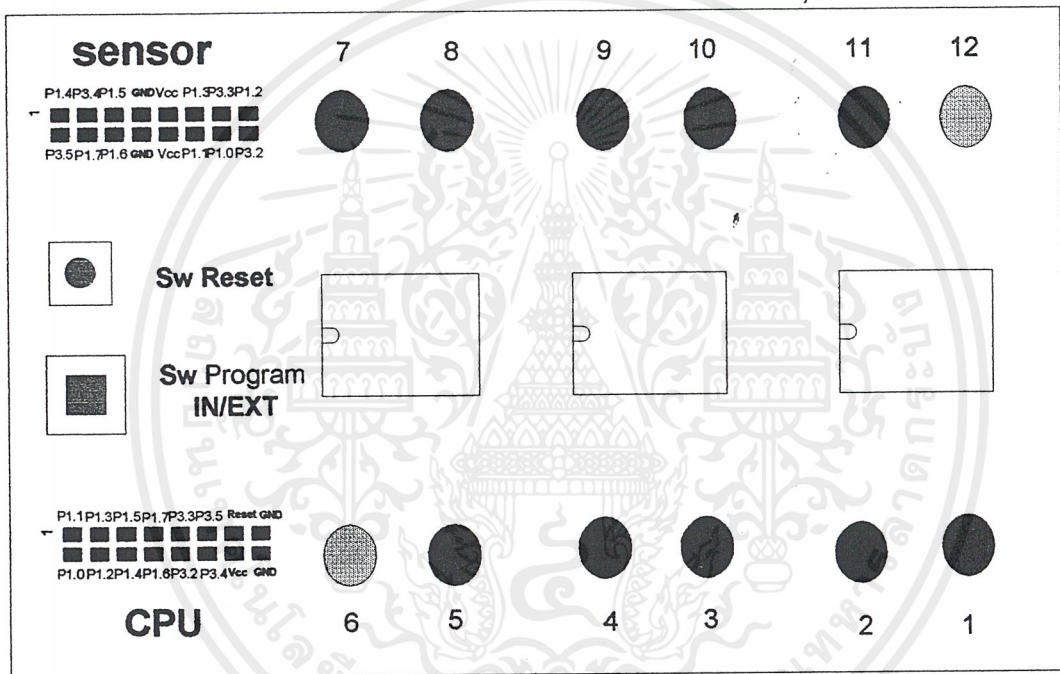

รูปวงจรแสดงการต่อออฟแอมป์ขับไฟไดโอด

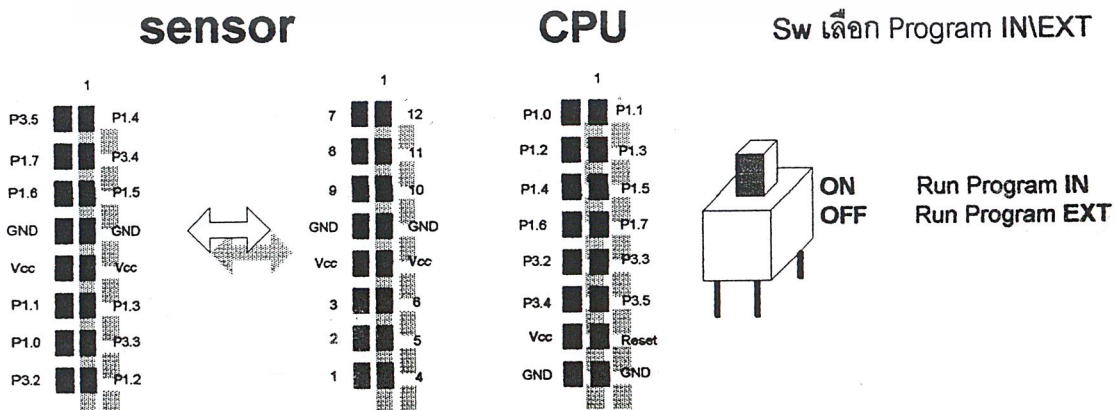
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

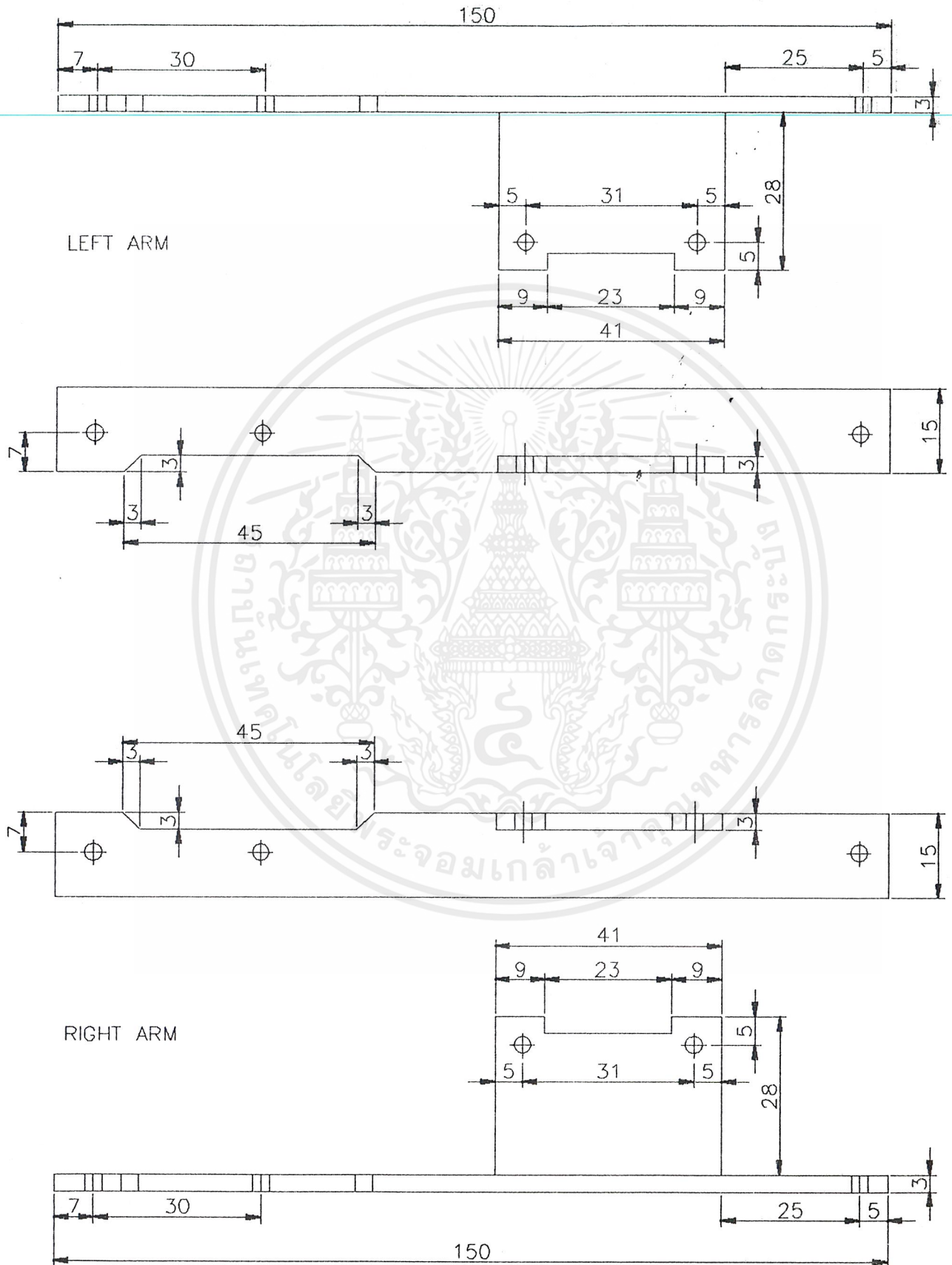
แสดงตำแหน่งการต่อ Port CPU กับ Sensor

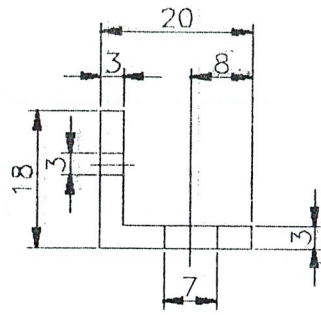
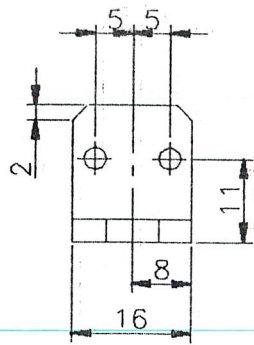
แสดงตำแหน่ง LED บนแผ่นวงจรสัมพันธ์ กับ ตำแหน่ง Sensor

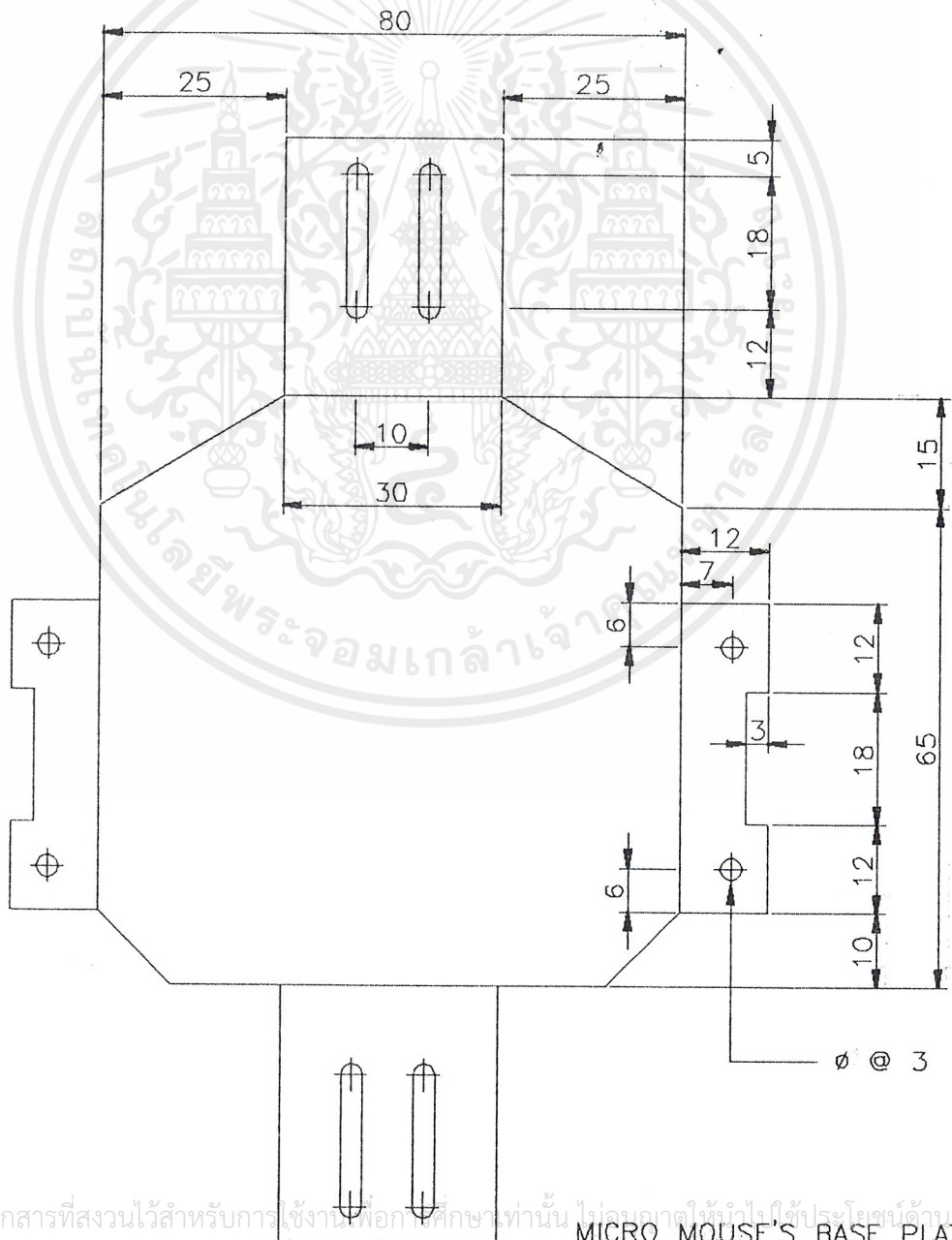
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

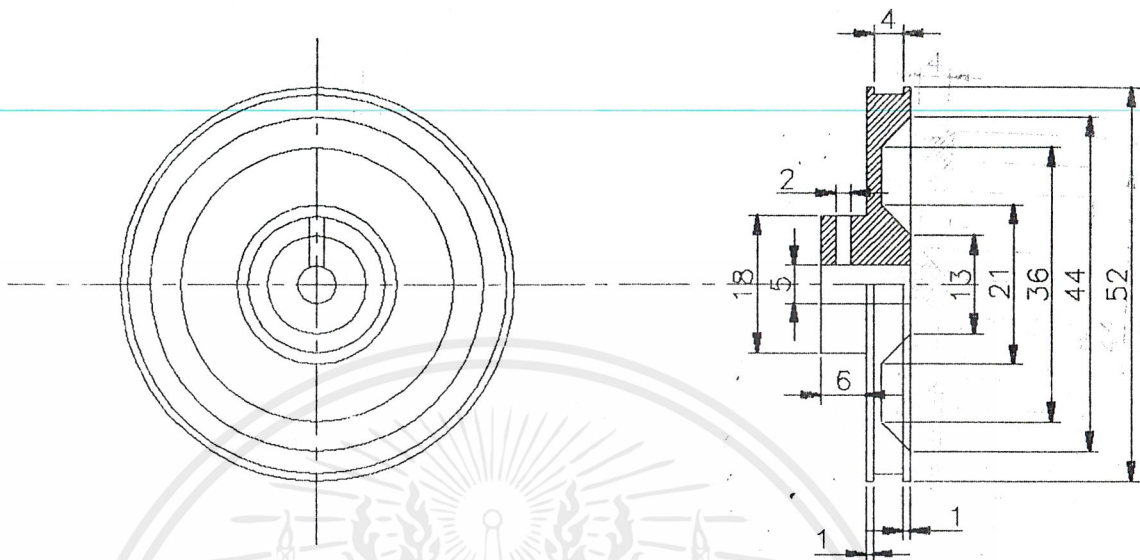

ROLLER'S SUPPORT

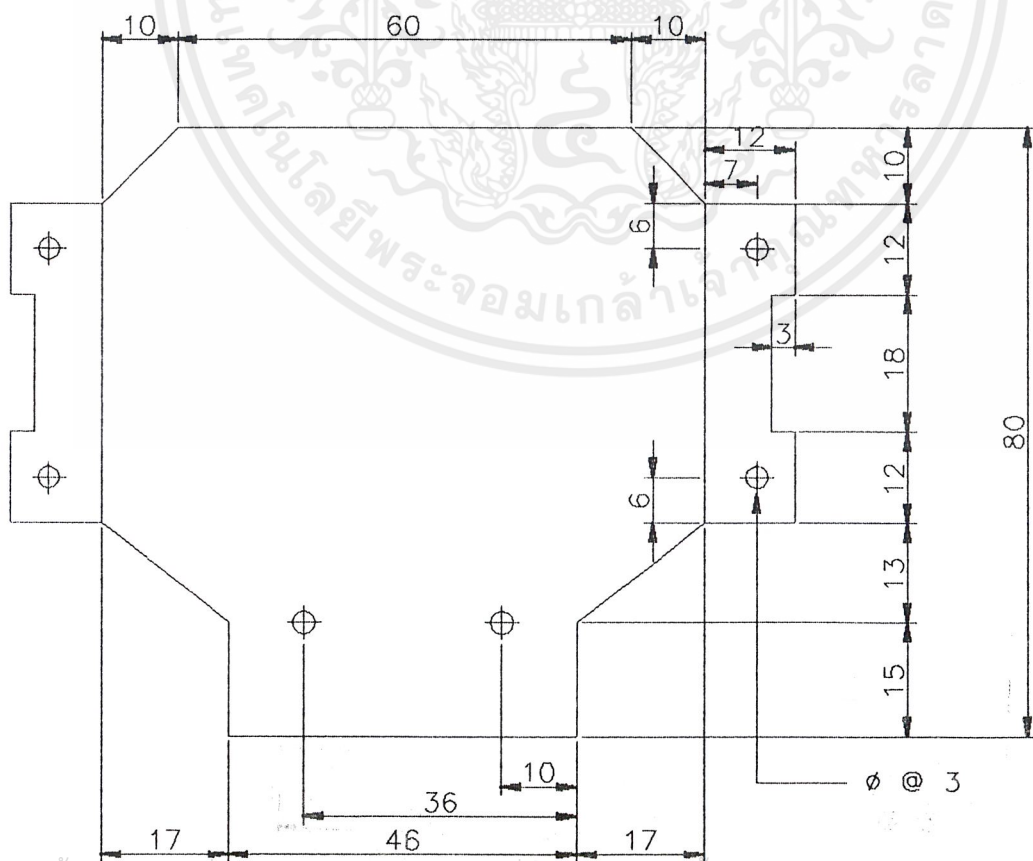

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ทำงาใดได้ประโยชน์ด้านธุรกิจ
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

MICRO MOUSE'S BASE PLATE

MICRO MOUSE'S WHEEL

MICRO MOUSE'S UPPER PLATE

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้